

ออดิโอสวีฟมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์

Audio Sweep / Marker Generator

โดย

นางสาว สุพมาล ทุทุมมา

นางสาว สุวันดี พรหมเพ็ง

ร.ร. เลข ๗	1๒ ๕-๓ ๒๕๖๐
แ	๐๑๗๑๐
เจ.ร. ๐	๒๐๘๖๐๓ ๑๗๖๕๐

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม

สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ออดิโอสวีฟมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์

Audio Sweep / Marker Generator

โดย

นางสาวสุขุมมา ทุทุมมา เลขประจำตัว 35104478

นางสาวสุนันต์ พรเพ็ญ เลขประจำตัว 35104505

ปริญญาานิพนธ์สำหรับปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมโทรคมนาคม

คณะวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปริญญาโท ปีการศึกษา 2538

ภาควิชาวิศวกรรมโทรคมนาคม

คณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง เครื่องออดิโอสวีฟมาร์กเกอร์เจเนอเรเตอร์

Audio Sweep / Marker Generator

ผู้จัดทำ

1. นางสาวสุชมาล

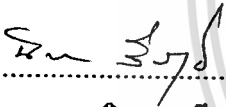
ทุทุมมา

รหัสประจำตัว 35104478

2. นางสาวสุนันตี

พรเพ็ง

รหัสประจำตัว 35104505

(ผศ. นิกา สิตารัจ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รศ. ณรงค์ เหมกรณ์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ออกติโอสวีฟมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์
Audio Sweep / Marker Generator

นางสาวสุพุมมา ทูพุมมา

นางสาวสุวันดี พรเพ็ง

อาจารย์ที่ปรึกษา อ. นิภา ลีลาสุจิ

อ. ณรงค์ เหมกรณ์

บทคัดย่อ

เครื่องออกติโอสวีฟมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์ เรียก ย่อ ๆ ว่า ASMG เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบคุณสมบัติของวงจรขยายสัญญาณและวงจรกรองความถี่โดย ASMG จะทำหน้าที่กำเนิดสัญญาณไซน์ที่มีความถี่เปลี่ยนแปลงตามช่วงเวลา จากความถี่ต่ำสุดไปยังความถี่สูงสุดอย่างต่อเนื่อง และเมื่อถึงความถี่สูงสุดแล้วก็จะกลับมาเริ่มต้นใหม่เช่นนี้เรื่อยไป ซึ่งจะแตกต่างจากเครื่องกำเนิดสัญญาณในแบบปกติ ที่สามารถกำเนิดสัญญาณได้ที่ความถี่คงที่ค่าเดียว จนกว่าผู้ใช้จะเปลี่ยนค่าความถี่เข้าไปในวงจรที่ต้องการทดสอบแล้วนำสัญญาณเอาต์พุตของวงจรส่งกลับเข้ามาเพื่อทำการอ่านค่าของระดับสัญญาณและความถี่โดยต้องใช้ร่วมกับออสซิลโลสโคป ผลที่ได้จะถูกแสดงออกมาโดยผ่านทางจอแสดงผลบนเครื่องออกติโอสวีฟมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์!

Abstrack

Audio Sweep / Marker Generator (ASMG) is a generator for testing the circuits. It generates the sine signals that vary continuously all the time, from lowest frequency to high frequency. ASMG is different from a normal generator that generates only one signal frequency. It shows the curve of frequency response of the circuits on the oscilloscope and also the number or frequencies on the ASMG.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ 1 บทคัดย่อ	1
บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ	2-26
- เครื่องนับความถี่	2
- การลดทอนสัญญาณ	3
- ทฤษฎี Operational amplifier	5
- วงจรขลิบสัญญาณ	13
- แหล่งจ่ายไฟตรง	15
- หลักการเบื้องต้นของไอซี 555	22
- วงจรดีเอซี	25
บทที่ 3 การสร้างวงจรและการทดลอง	27-34
- รูปแบบวงจรและการลงอุปกรณ์	27
- รายการอุปกรณ์	31
- การทำงานของปุ่มสวิตช์ของ ASMG	34
บทที่ 4 การทำงานของวงจร และเครื่อง ASMG	35-41
- อินพุทและเอาต์พุทของ ASMG	36
- การทำงานของวงจร	40
บทที่ 5 ผลการทดลอง	42-53
บทที่ 6 สรุปผลการทดลอง	54
- ประโยชน์และการนำไปใช้	55

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญรูปภาพ

เรื่อง		หน้า
บทที่ 1	ไม่มีรูปภาพ	
บทที่ 2	ทฤษฎีและหลักการ	2-26
	-รูปที่ 2.1 บล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของเครื่อง วัดความถี่แบบพื้นฐาน	3
	-รูปที่ 2.2 วงจรลดทอนสัญญาณ	4
	-รูปที่ 2.3 วงจรสมมูลของออปแอมป์อุดมคติ	5
	-รูปที่ 2.4 วงจรขยายกลับขั้วและวงจรสมมูล ของวงจรขยายกลับขั้ว	6
	-รูปที่ 2.5 วงจรขยายไม่กลับขั้ว	7
	-รูปที่ 2.6 วงจรเปรียบเทียบโดยมี V_T เป็นแรงดันอ้างอิง	9
	-รูปที่ 2.7 ภาพแสดงวงจรเปรียบเทียบศักดาจุดสัญญาณ เข้าขา (+)	9
	-รูปที่ 2.8 ภาพแสดงวงจรเปรียบเทียบศักดาจุดสัญญาณ เข้าขา (-)	10
	-รูปที่ 2.9 การแสดงระดับสัญญาณโดยอาศัยไดโอด เรียงสลับต่างกัน	10
	-รูปที่ 2.10 ภาพแสดงการสร้างระดับศักดาเปรียบเทียบจาก ศักดาไฟจ่าย	11
	-รูปที่ 2.11 วงจรดักสัญญาณข้ามระดับศูนย์	12
	-รูปที่ 2.12 วงจรบัฟเฟอร์	12
	-รูปที่ 2.13 สัญญาณเมื่อถูกขลิบ	13
	-รูปที่ 2.14 วงจรขลิบส่วนบน	13
	-รูปที่ 2.15 วงจรสมมูลย์ของวงจรขลิบ	14
	-รูปที่ 2.16 วงจรขลิบทางด้านลบ	14
	-รูปที่ 2.17 วงจรขลิบที่มีสัญญาณเอาต์พุตมากกว่า สัญญาณเปรียบเทียบ V_R	15
	-รูปที่ 2.18 วงจรขลิบที่มีสัญญาณเอาต์พุตน้อยกว่า สัญญาณเปรียบเทียบ V_R	15
	-รูปที่ 2.19 แหล่งจ่ายไฟตรง	15
	-รูปที่ 2.21 วงจรสาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์	16

เรื่อง	หน้า
-รูปที่ 2.21 ลักษณะของสัญญาณแรงดันรูปซายน์ แสดงให้เห็นถึงค่า RMS และค่าสูงสุด	17
-รูปที่ 2.22 วงจรฟูลเวฟเรกติไฟเออร์	18
-รูปที่ 2.23 วงจรฟูลเวฟเรกติไฟเออร์	19
-รูปที่ 2.24 วงจรบริดจ์เรกติไฟเออร์	19
-รูปที่ 2.25 วงจรกรองกระแสด้วยตัวเก็บประจุ	20
-รูปที่ 2.26 รูปลักษณะแรงดันเอาต์พุตที่มี C เป็นตัวกรองแรงดันของวงจรฟูลเวฟ	21
-รูปที่ 2.27 แรงดันเอาต์พุตของวงจรกรองแรงดันของวงจรฮาล์ฟเวฟ	21
-รูปที่ 2.28 แสดงวงจรที่ใช้งานทั่วไป	22
-รูปที่ 2.29 บล็อกไดอะแกรมภายในของไอซี 555	23
-รูปที่ 2.30 การต่อตัวต้านทานและตัวเก็บประจุเพื่อทำให้ไอซี 555 ทำงานได้	23
-รูปที่ 2.31 แสดงแผนผังของวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์พร้อมรูปของสัญญาณอินพุตและเอาต์พุต	25
-รูปที่ 2.32 แสดงแผนผังของวงจรดีไอซีและสัญญาณ	25
-รูปที่ 2.33 แสดงแผนผังของวงจรดีไอซี	26
บทที่ 3 การสร้างวงจรและการทดลอง	27-30
-รูปที่ 3.1 แสดงลายวงจรส่วนจ่ายไฟ	27
-รูปที่ 3.2 แสดงลายวงจรส่วนนับความถี่	28
-รูปที่ 3.3 แสดงลายวงจรส่วนพีคโฮลด์	29
-รูปที่ 3.4 แสดงวงจรสวิตช์และวงจรส่วนกำเนิดสัญญาณซายน์	30
บทที่ 4 การทำงานของวงจร และเครื่อง ASMG	35-41
-รูปที่ 4.1 บล็อกไดอะแกรมการทำงานของออสซิลิโสมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์	36
บทที่ 5 ผลการทดลอง	42-53
-รูปที่ 5.1 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจร Astable ในโหมดรันวัตที่ขา R2	49
-รูปที่ 5.2 แสดงสัญญาณที่วัดจากจุด TP	49
-รูปที่ 5.3 แสดงสัญญาณสวิตช์โหมดรัน	50
-รูปที่ 5.4 แสดงสัญญาณสวิตช์โหมด READ เมื่อปรับมาร์กเกอร์	50

-รูปที่ 5.5 แสดงสัญญาณมาร์กเกอร์	51
-รูปที่ 5.6 แสดงสัญญาณซิงค์	51
-รูปที่ 5.7 แสดงสัญญาณเอาต์พุท พีคโฮลด์เมื่อป้อน Vin 1V _{pp}	52
-รูปที่ 5.8 แสดงสัญญาณคาบเวลาที่ใช้ในการนับ	52
-รูปที่ 5.9 แสดงสัญญาณชายน้	53
-รูปที่ 5.10แสดงสัญญาณอินพุทสำหรับการนับ	53
บทที่ 6 สรุปผลการทดลอง	54-55
-รูปแสดงการเชื่อมต่อ ออติโอสโคปมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์ เข้ากับออสซิลโลสโคปแบบต่าง ๆ	55

สารบัญตาราง

เรื่อง	หน้า
บทที่ 5 ผลการทดลอง	42-53
-ตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบการผลิตสัญญาณของตัวเก็บประจุค่าต่าง ๆ กัน	42
-ตารางที่ 5.2 เอ๊าท์พุทที่วัดจากขา 6 ของ IC4 CA3140E	43
-ตารางที่ 5.3 แสดงเอ๊าท์พุทที่จุด TP	43
-ตารางที่ 5.4 แสดงเอ๊าท์พุทสัญญาณไซน์ จาก IC XR2206	43
-ตารางที่ 5.5 ผลการวัดสัญญาณในส่วนแสดงผล 7-SEGMENT	45
-ตารางที่ 5.6 แสดงผลขณะต่อขา 14 กับขา 3	46

สารบัญกราฟ

เรื่อง	หน้า
กราฟ 5.1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าตัวเก็บประจุและช่วงความถี่ที่สามารถผลิตได้ของ IC XR 555	42
กราฟ 5.2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าตัวเก็บประจุกับความถี่ที่ผลิตได้จาก IC XR 2206	44
กราฟ 5.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอินพุทและเอ๊าท์พุทจากสัญญาณในส่วนแสดงผล 7 Segment ในหน่วย Hz	46
กราฟ 5.4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอินพุทและเอ๊าท์พุทจากสัญญาณในส่วนแสดงผล 7 Segment ในหน่วย kHz	48

บทที่ 1

บทนำ

ออดีโอสวีฟมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์ (Audio Sweep/ marker Generator) ASMG เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบคุณสมบัติการตอบสนองความถี่ของวงจรรขยายความถี่และวงจรรองความถี่โดยจะทำหน้าที่กำเนิดสัญญาณไซน์ ที่มีความถี่เปลี่ยนแปลงตามช่วงเวลาจากความถี่ต่ำสุดไปยังความถี่สูงสุดแล้วก็จะกลับมาเริ่มต้นใหม่อันเช่นนี้ไปเรื่อยๆซึ่งจะแตกต่างจากเครื่องกำเนิดสัญญาณในแบบปกติที่สามารถกำเนิดสัญญาณได้ที่ความถี่คงที่ค่าเดียวจนกว่าผู้ใช้จะทำการเปลี่ยนค่าความถี่เข้าไปในวงจรส่งกลับเข้ามาเพื่อทำการอ่านค่าของระดับสัญญาณและความถี่โดยต้องใช้ร่วมกับออสซิลโลสโคปผลที่ได้จะถูกแสดงออกมาโดยผ่านทางจอสโคปและค่าความถี่สามารถอ่านได้เป็นตัวเลข จากจอแสดงผลบนเครื่องออดีโอสวีฟมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์

ASMG ที่สร้างขึ้นนี้สามารถปรับย่านความถี่ได้ 3 ย่านคือ

3 - 1000 Hz,

35-20,000 Hz,

3 -100 kHz

และสามารถปรับช่วงเวลาหรืออัตราการสวีฟได้ 3 ช่วงเช่นกันคือ

FAST 1.045s - 1.33s

MEDIUM 1.39s - 5.1s

LOW 4.0s - 31.0s

บทที่ 2 ทฤษฎีและหลักการ

เครื่องนับความถี่

ความเป็นมาของเครื่องนับความถี่

ก่อนที่จะนำเข้าสู่เนื้อหาเรื่อง ออดิโอสวิตช์พาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์ ขอกล่าวถึงหลักการและทฤษฎีของเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหานี้ด้วย เช่นเรื่องเครื่องนับความถี่ วงจรขยาย และอื่น ๆ ดังที่จะได้กล่าวต่อไป

ในสมัยก่อนเครื่องมือที่ใช้วัดความถี่ส่วนแสดงผลจะใช้จอภาพ เช่นเดียวกับออสซิลโลสโคปวัดค่าช่วงเวลา (Period) ออกมาแล้วคำนวณหาความถี่จากสูตร

$$F = \frac{1}{T(\text{sec})} \text{ Hz} \dots\dots\dots(1)$$

ปัญหาในการอ่านก็คือ ค่าที่อ่านได้เป็นค่าโดยประมาณไม่มีความละเอียดพอหรือใช้ความรู้เกี่ยวกับ LISSAFOUS PATTERN โดยใช้ออดิโอ เจนเนอเรเตอร์ (Audio Generator) ที่สามารถอ่านค่าความถี่ได้ถูกต้องป้อนเข้าทางฮอริ (Hor) ของออสซิลโลสโคปแล้วใช้สัญญาณอินพุตที่จะวัดเข้าทางเวอร์ (Vert) ของออสซิลโลสโคป แล้วค่อย ๆ ปรับความถี่ของออดิโอ เจนเนอเรเตอร์ เวก์ฟอร์ม (Wave Form) บนจอออสซิลโลสโคป เป็นรูปร่างกลมแสดงว่าขณะนี้ความถี่ของออดิโอ เจนเนอเรเตอร์ เท่ากับความถี่ของสัญญาณอินพุต เราก็อ่านความถี่สัญญาณได้จากหน้าปัทม์ของออดิโอ เจนเนอเรเตอร์เลย

ต่อมาได้มีการแสดงผลออกมาเป็นตัวเลขเลย ซึ่งในทางปฏิบัติ (ในจุดนั้น) ทำได้ยากมากเพราะสัญญาณทางอิเล็กทรอนิกส์มีการเปลี่ยนแปลงขนาดของสัญญาณอยู่ตลอดเวลา ซึ่งในการวัดคาบเวลาของความถี่นั้น ค่าพารามิเตอร์ของอุปกรณ์แต่ละชิ้นที่ใช้สร้างเครื่องมือวัด ต้องเป็นค่าที่เที่ยงตรง และชนิดที่มีคุณภาพดี

ดังนั้นเราจะเห็นความยุ่งยากในการวัดความถี่และยังขาดความแม่นยำ จากวิธีดังกล่าวข้างต้น

ปัจจุบันด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทำให้สามารถผลิตเครื่องมือวัดดังกล่าวได้ไม่ยากเย็น ในวงจรเครื่องนับความถี่ที่จะกล่าวถึงนี้จะสามารถอ่านค่าความถี่ที่ต้องการทราบออกมาเป็นตัวเลขได้เลย โดยอาศัยวัสดุกึ่งตัวนำจำพวก ไอซี (Integrated Circuit) ซึ่งได้วิวัฒนาการมาอย่างมาก และมีบทบาทมากในด้านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เพราะไอซี มีความเที่ยงตรงและยังประหยัดมากกว่าวงจรที่สร้างด้วยอุปกรณ์อื่น ๆ

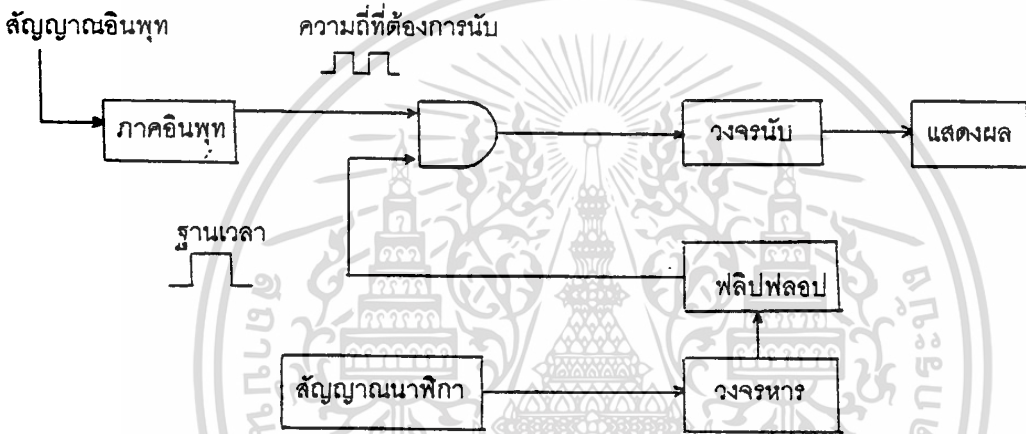
หลักการเบื้องต้นของเครื่องนับความถี่

ในรูปที่ 2-1 ก่อนที่สัญญาณจะถูกนำมานับจะต้องนำมาผ่าน กระบวนการเพื่อให้ได้เป็นสัญญาณที่สามารถนำมาทำการนับได้ กระบวนการนี้เรียกว่า ดิจิตอลโปรเซสซิง (Digital processing) สัญญาณที่ได้นี้จะผ่านเข้าสู่วงจรนับโดยมีฐานเวลา (time base) เป็นตัวกำหนด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฐานเวลาเป็นส่วนที่สำคัญมากที่จะทำให้การวัดได้ค่าที่ถูกต้อง โดยมาแล้วการสร้างฐานเวลามักจะใช้วงจรกำเนิดความถี่ด้วย คริสตอป ซึ่งมีความเที่ยงตรงสูง และจะนำความถี่จากคริสตอลมาหาร ซึ่งก็มีวงจรหลายแบบสามารถเลือกได้ เช่น หาร 10 , หาร 100 , หาร 1000 หรืออื่น ๆ แล้วนำความถี่จากการหารมาเป็นฐานเวลาในการเปิดเกท

เมื่อสัญญาณฐานเวลาทำการเปิดเกทแล้ว ความถี่ที่ต้องการนับจะผ่านเข้าไปยังวงจรรนับ และแสดงผล ตัวอย่าง ถ้ามีพัลส์เข้ามาทำการนับจำนวน 45,500 ลูก ฐานเวลาเปิดเกทเท่ากับ 1 วินาที จะอ่านค่าความถี่ได้เท่ากับ 45,500 ลูกต่อวินาที หรือ 45.5 kHz แต่ถ้าฐานเวลาเปิดเกทลดลง เป็น 0.1 วินาที จะสามารถอ่านค่าความถี่ได้เท่ากับ 45,500 ลูกต่อ 0.1 วินาที หรือ 455.0 กิโลเฮิร์ต นั่นคือ เมื่อฐานเวลาเปิดเกทลดลงสิบเท่าก็สามารถวัดความถี่ขึ้นอีกสิบเท่า

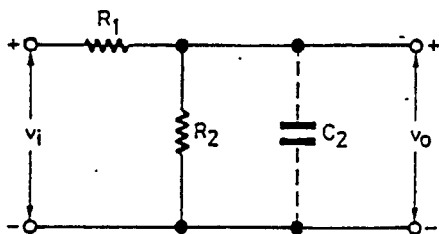
รูปที่ 2.1 บล็อกไดอะแกรมแสดงการทำงานของเครื่องวัดความถี่แบบพื้นฐาน

การลดทอนสัญญาณ

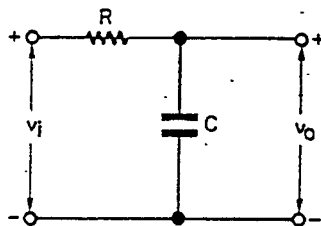
การลดทอนสัญญาณอินพุทเป็นสิ่งจำเป็นเนื่องจากขนาดของสัญญาณอินพุทอาจมีค่าสูงมากเกินไป วงจรลดทอนสัญญาณ ที่ใช้กันทั่วไป จะเป็นวงจรแบ่งแรงดันด้วยวงจร RC สามารถเลือกอัตราการลดทอนได้ 10, 100 หรืออื่น ๆ เอาต์พุตของวงจรลดทอนสัญญาณ จะต่อกับวงจร จำกัดสัญญาณเพื่อจัดให้ขนาดของสัญญาณเหมาะสมกับความไวทางอินพุทของวงจรรขยาย เพื่อไม่ให้วงจรรขยายสัญญาณไปอย่างผิดเพี้ยน

อินพุทของวงจรรขยายโดยทั่วๆ ไปมีค่าอินพุทอิมพีแดนซ์สูง (ประมาณ 1 เมกะโห์ม) แต่ในเครื่องวัดความถี่บางเครื่องสามารถเลือกค่าอินพุทอิมพีแดนซ์ได้ ที่อินพุทอิมพีแดนซ์ต่ำ ๆ เครื่องวัดความถี่จะมีความไวสูง สามารถวัดสัญญาณขนาดเป็นมิลลิโวลต์ได้ แต่ปัญหาเรื่องสัญญาณรบกวนอาจจะเกิดขึ้นได้เป็นผลทำให้การวัดผิดพลาดได้

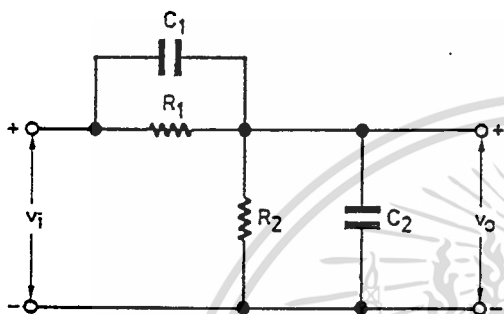
ตัวอย่างรูปวงจรรของวงจรรลดทอนสัญญาณ

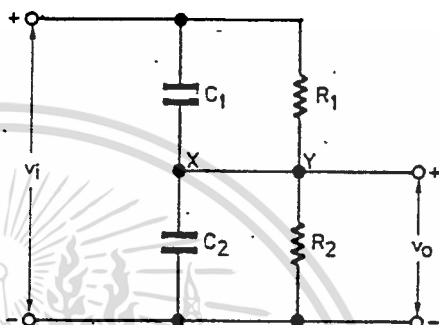
(ก) วงจรแบ่งแรงดัน

(ข) วงจรสมมูลที่ตัวเก็บประจุแทรกแซง

(ค) วงจรที่มีการชดเชย

(ง) วงจรที่มีการชดเชยลักษณะแบบบริดจ์

รูปที่ 2-2 วงจรลดทอนสัญญาณ

ตัวต้านทาน R_1 และ R_2 ในรูป(ก) ประกอบกันเป็นตัวลดทอนสัญญาณที่เรียกว่า **ตัวแบ่งแรงดัน** จากลักษณะนี้แรงดันเอาต์พุตจะแบ่งค่าแรงดันมาจากแรงดันอินพุตด้วยค่าแฟคเตอร์ $\frac{R_2}{R_2+R_1}$ อัตราส่วนนี้จะไม่

ขึ้นอยู่กับค่าความถี่ถ้าหากว่าไม่มีส่วนของตัวเก็บประจุเข้ามาผสมอยู่ แต่ในขณะใช้งานจริง ๆ แล้วเรามักพบว่า จะมีค่าตัวเก็บประจุแทรกแซง (stray capacitance) ผสมอยู่ด้วย ค่า C_2 นี้มักคร่อมตัวต้านทาน R_2 อยู่ ดังนั้นผลการบั่นทอนที่เกิดขึ้นจึงขึ้นอยู่กับค่าความถี่ด้วยรูป (ค) เป็นวงจรที่เราเพิ่มค่า C_1 เข้าไปเพื่อชดเชยค่าที่เกิดขึ้นจากตัวเก็บประจุ C_2 ซึ่งถ้าเขียนวงจรเสียใหม่เราจะเห็นว่าลักษณะของวงจรเสมือนเป็นวงจรบริดจ์ ดังรูป (ง) ถ้าหากว่าบริดจ์สมดุลย์เราอาจเสมือนเปิดเส้นวงจร XY ได้ นั่นคือแรงดัน V_0 จะเสมือนกับเป็น $\frac{R_2}{R_1 + R_2} V_i$ วิธีการที่จะกระทำให้บริดจ์สมดุลย์เราจะต้องให้

ค่า $R_1 C_1 = R_2 C_2$ นั่นเอง หรือ $\frac{R_1}{R_2} = \frac{C_1}{C_2}$ ดังนั้นในวงจรลดทอนสัญญาณถ้าเรารู้ค่าตัวเก็บประจุ C_2 เราก็

สามารถชดเชยได้โดยการคำนวณหาค่า C_1

จากหลักการนี้เองเรานำเอาไปใช้ในการทำสายวัด (probe) ที่ใช้กับออสซิลโลสโคปที่มีการชดเชยเพื่อใช้วัดสัญญาณที่ความถี่สูงเพื่อให้สัญญาณที่วัดได้ไม่ผิดเพี้ยนไปจากรูปสัญญาณเดิม

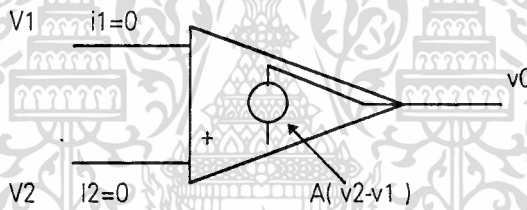
ทฤษฎี Operational amplifier

ขอเสนอทฤษฎีเกี่ยวกับออปแอมป์ในอุดมคติคร่าว ๆ สมมติว่าทางด้านเข้าความต้านทานเป็นอนันต์ ความต้านทานทางด้านออกเท่ากับศูนย์ และมีลักษณะถ่ายโอน

การมีความต้านทานทางด้านเข้าเป็นอนันต์นั้น หมายความว่ากระแสเข้า I_1 และ I_2 เท่ากับศูนย์ทั้งคู่ การมีความต้านทานทางด้านออกเท่ากับศูนย์หมายความว่าลักษณะถ่ายโอนของออปแอมป์สามารถสามารถแทนด้วยแหล่งกำเนิดแรงดันฟิ่งฟิ่ง (ดังรูป)

ในช่วงเส้นแรงดันออก v_0 จะอยู่ระหว่างแรงดันของแหล่งจ่ายทั้งสอง ($+V$ และ $-V$) ความสัมพันธ์ระหว่างแรงดันออก v_0 และความแตกต่างระหว่างแรงดันเข้า ($V_2 - V_1$) นั้น เป็นเชิงเส้น ตามสมการ

$$V_0 = A (V_2 - V_1) \dots\dots\dots(2)$$

รูปที่ 2-3วงจรมูลของออปแอมป์อุดมคติ

โดยที่ A คืออัตราขยายแรงดันซึ่งมักจะมีค่าเกิน 10,000 เนื่องจากอัตราขยายมีขนาดใหญ่มาก และช่วงของสัญญาณออกก็มีจำกัด $|V_0| < |V|$ ดังนั้นช่วงของสัญญาณเข้าในเขตเชิงเส้นจึงมีขนาดเล็กมาก

$$\left| V_2 - V_1 \right| < \left| \frac{V}{A} \right| \dots\dots\dots(3)$$

ในออปแอมป์ทั่ว ๆ ไป อัตราขยายวงรอบเปิด (คือ A นั้นเอง) มักจะมีความระหว่าง 10,000 ถึงหลายล้าน ดังนั้นสำหรับแหล่งจ่ายกระแสตรงขนาด 10 ถึง 15 โวลต์ ความกว้างของเขตเชิงเส้นสำหรับสัญญาณเข้า จะมีประมาณ 1 mV หรือน้อยกว่านั้น นิยามของการทำงานในเขตเชิงเส้นก็คือ

1. กระแสเข้าเป็นศูนย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

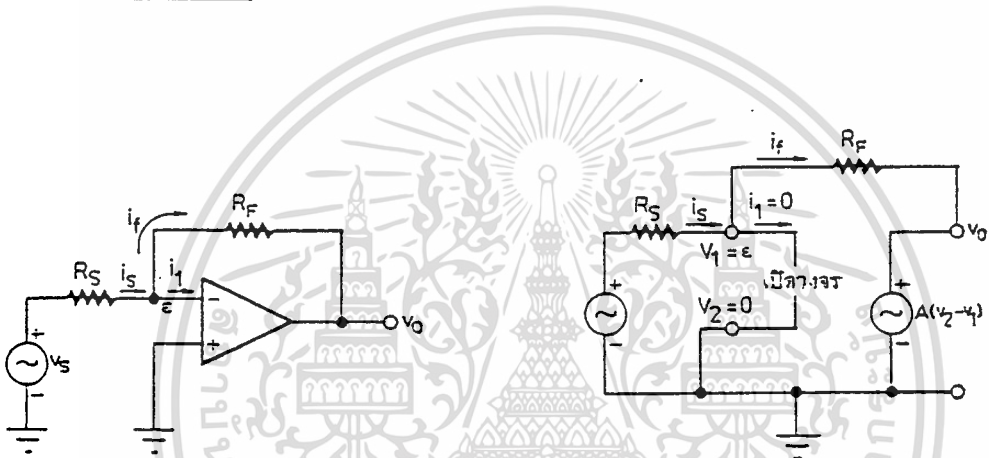
2. แรงดันเข้า V_1 และ V_2 ต่างกันไม่เกิน 1 mV หรือน้อยกว่านั้นในเซตอิมิตัว ความแตกต่างระหว่างแรงดันเข้าทั้งสอง จะมีมากกว่าในเซตเชิงเส้น นั่นคือ $V_2 - V_1 > \underline{V}$

A

หรือเราอาจกล่าวได้ว่า ถ้า $V_2 - V_1 > 1 \text{ mV}$ ออปแอมป์จะอยู่ในสภาพอิมิตัว โปรดสังเกตว่า ถ้า $V_2 > V_1$ ออปแอมป์จะอิมิตัวทางบวก และถ้า $V_1 > V_2$ ออปแอมป์จะอิมิตัวทางลบ

1 วงจรเชิงเส้นพื้นฐาน

1. วงจรขยายกลับขั้ว

รูปที่ 2-4 (ก) วงจรขยายกลับขั้ว (ข) วงจรสมมูลของวงจรขยายกลับขั้ว

รูปที่ 2-4 (ก) แสดงวงจรขยายกลับขั้วซึ่งมีตัวต้านทาน R_f ต่อแรงดันออก V_o ป้อนกลับมายังขั้วเข้ากลับ เป็นการป้อนกลับแบบลบ เนื่องจากว่ากระแสขาเข้า $i_1 = 0$ ดังนั้น

$$i_s = i_f \tag{4}$$

แทนค่า i_s และ i_f ด้วยแรงดันหารด้วยตัวต้านทาน จะได้

$$\frac{V_s}{R_s} = -\frac{V_o}{R_f} \tag{5}$$

เนื่องจากอัตราขยายคือ A ดังนั้น $V_o = -V_o/A$ และสมการ (5) อาจเขียนได้ดังนี้

$$\frac{V_s}{R_s} + \frac{V_o}{AR_s} = -\frac{V_o}{AR_f} - \frac{V_o}{R_f} \tag{6}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สวอนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แก้สมการ (6) ได้

$$\frac{V_0}{V_s} = \frac{-(R_f / R_s)}{1 + (1/A)(1 + R_f / R_s)} \dots\dots\dots(7)$$

เนื่องจาก A มีค่าใหญ่มาก ($= 10^5$) ดังนั้นเราจะได้ $A \gg (1 + R_f / R_s)$ และจะสามารถเขียนสมการ (7)

ให้ง่ายขึ้นโดยมีความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ผลก็คือ

$$\frac{V_0}{V_s} = \frac{-R_f}{R_s} \dots\dots\dots(8)$$

นั่นคือ อัตราขยายวงรอบปิด $= \frac{-R_f}{R_s}$ คือ อัตราส่วนของความต้านทานที่ใช้ป้อนกลับหารด้วยความต้านทาน

ทางด้านเข้า ความหมายของเครื่องหมายลบก็คือว่า สัญญาณออกจะต่างวัฏภาคกับสัญญาณเข้า 180° สมการ

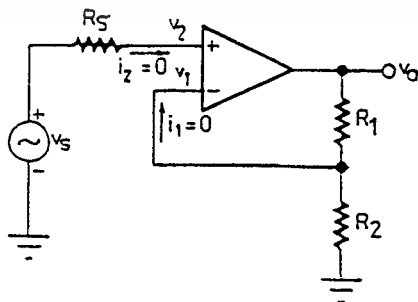
(8) เป็นจริง ตราบเท่าที่ $A \gg R_f / R_s$ จากกรวิเคราะห์นี้ สามารถสรุปได้ว่า

1. เมื่อ $V_0 = -V_0 / A$ มีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับ V_0 และ V_s กระแสเข้า $i_s = V_s / R_s$ และไม่ขึ้นกับ R_f นั่นคือ ขั้วสัญญาณเข้านั้นแยกเป็นอิสระจากขั้วสัญญาณออก
2. อัตราขยายของวงจร ($= R_f / R_s$) ไม่ขึ้นอยู่กับการขยายแรงดันของออปแอมป์ ดังนั้นอัตราขยายนี้จะไม่ขึ้นกับการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ พารามิเตอร์ของออปแอมป์ หรือความถี่

2. วงจรขยายไม่กลับขั้วและวงจรตามแรงดัน

รูปที่ 2-5 แสดงวงจรขยายที่มีสัญญาณเข้าทางขั้วบวกหรือขั้วเข้าไม่กลับ แต่การป้อนกลับนั้นเป็นการป้อนกลับมาทางขั้วลบ หรือขั้วเข้ากลับ

เนื่องจาก $i_2 = 0$ เราได้ว่า $V_2 = V_s$ .....(9)

รูปที่ 2-5 วงจรขยายไม่กลับขั้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และเนื่องจาก $I_1 = 0$

$$V_1 = \frac{R_2}{R_1 + R_2} V_0 \quad \dots\dots\dots(10)$$

โดยที่ A มีค่าใหญ่มาก ทำให้ $V_1 = V_2 = V_s$ สมการ (10) กลายเป็น

$$\frac{V_0}{V_s} = \frac{R_1 + R_2}{R_2} \quad \dots\dots\dots(11)$$

จะเห็นได้ว่าวงจรขยายนี้ไม่กลับขั้วสัญญาณออกและมีอัตราขยายสูงกว่า 1 เสมอ

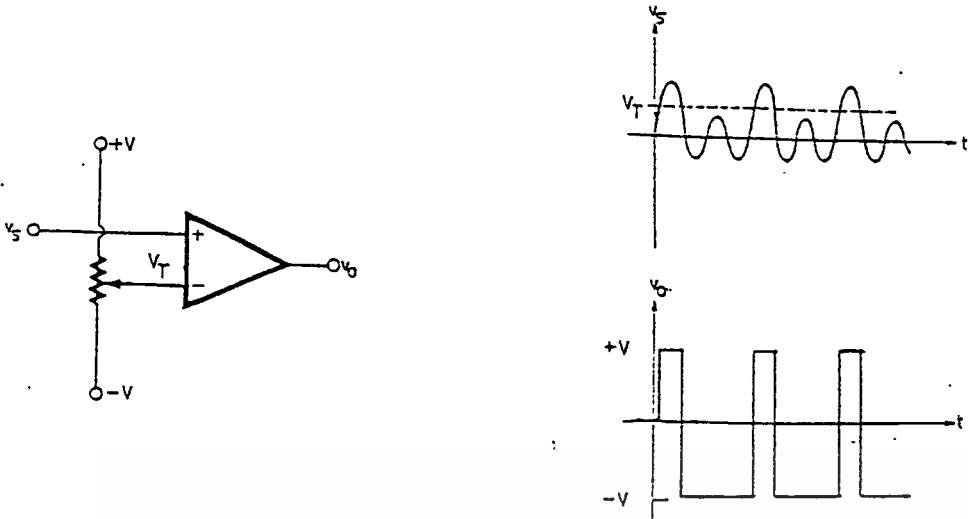
ถ้าเราให้ R_2 มีค่าสูงขึ้นเรื่อย ๆ อัตราขยายจะเข้าหา 1 ถ้า $R_2 =$ และ $R_1 = 0$ ก็จะได้วงจรดังรูปที่ 2-12 ซึ่งจะทำให้ $V_0 = V_s$ ดังนั้นจึงเรียกวงจรนี้ว่า **วงจรตามแรงดัน (voltage follower)** เพราะได้แรงดันออกซึ่งตามแรงดันเข้าอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้ว่าขั้วเข้าไม่กลับจะไม่มีการแสไหลเข้าก็ตาม ขั้วออก V_0 สามารถจ่ายกระแสให้กับโหลดภายนอกได้

2. วงจรไม่เชิงเส้นพื้นฐาน

ในวงจรไม่เชิงเส้นนั้น ออปแอมป์อาจอยู่ในสภาพอิ่มตัวทางบวกหรือทางลบก็ได้ ดังนั้นเราต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างแรงดันขาเข้าทั้งสองอาจมีมากก็ได้

1. วงจรเปรียบเทียบ (Comparator)

เนื่องจากว่าออปแอมป์มีอัตราขยายวงรอบเปิดสูงมาก หากแรงดันที่ขั้วเข้าไม่กลับมีค่าสูงกว่าทางขั้วเข้ากลับเพียงไม่กี่มิลลิโวลต์ ก็จะทำให้ออปแอมป์อิ่มตัวทางบวก หรือถ้าแรงดันที่ขั้วเข้ากลับมีค่าสูงกว่าทางขั้วเข้าไม่กลับเพียงไม่กี่มิลลิโวลต์ออปแอมป์ก็จะอิ่มตัวทางลบ ดังนั้นออปแอมป์วงรอบเปิดจึงเหมาะสำหรับมาใช้เป็นวงจรเปรียบเทียบว่า เมื่อใดที่สัญญาณเข้า V_s มีค่าสูงกว่า V_T แรงดัน V_0 จะเท่ากับ $+V$ และเมื่อสัญญาณเข้า V_s สัญญาณที่ขั้วข้างใดมีค่ามากกว่าอีกข้างหนึ่ง เช่น ในวงจรรูปที่ 2-8 เราตั้งแรงดันที่ขั้วเข้ากลับของออปแอมป์ให้เท่ากับ V_T มีค่าน้อยกว่า V_T แรงดัน V_0 ก็จะเท่ากับ $-V$

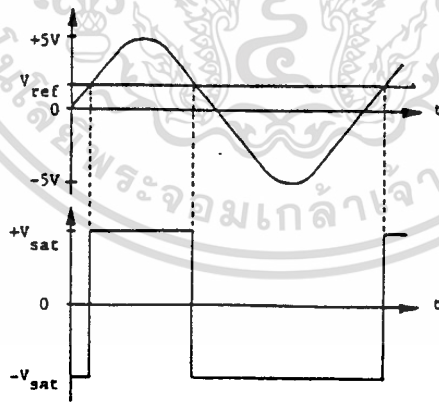
รูปที่ 2-6 วงจรเปรียบเทียบโดยมี V_T เป็นแรงดันอ้างอิง

วงจรเปรียบเทียบศักดาสัญญาณอย่างง่าย

1.1 การเปรียบเทียบศักดาสัญญาณด้วยจุดสัญญาณเข้า (+)

ภาพที่ 2-7 แสดงออปแอมป์ ซึ่งต่ออยู่ในลักษณะวงจรเปิด ทำหน้าที่ เปรียบเทียบศักดา

สัญญาณด้วยจุดสัญญาณเข้าขา (+) นั่นคือ จุดสัญญาณเข้าขา (-) จะต่ออยู่ที่ระดับศักดาเปรียบเทียบ ส่วนจุดสัญญาณเข้าขา (+) จะต่ออยู่กับสัญญาณซึ่งจะต้องการจะเปรียบเทียบศักดา

รูปที่ 2-7 ภาพแสดงวงจรเปรียบเทียบศักดาจุดสัญญาณเข้าขา (+)

เนื่องจากค่าขยายศักดาสัญญาณแบบรูปเปิดของออปแอมป์มีค่าสูงมาก ดังนั้นในทางปฏิบัติ เมื่อระดับสัญญาณที่จุดสัญญาณเข้าขา (+) มีระดับสูงกว่า V_{ref} เพียงเล็กน้อย เช่น 50 ไมโครโวลต์ ระดับศักดาสัญญาณออก V_o ก็จะมีค่าอยู่ที่ $+V_{ref}$ ในกรณีนี้ที่ระดับสัญญาณที่จุดสัญญาณเข้าขา (+) มีระดับต่ำกว่า V_{ref} เพียงเล็กน้อยระดับศักดาสัญญาณออกจะกลับไม่มีค่าเท่ากับ $-V_{sat}$ ดังนั้น เราอาจจะใช้วงจรดังกล่าวในการเปรียบเทียบระดับสัญญาณเข้า

กับศักดาเปรียบเทียบ เมื่อสัญญาณออกมีค่าเป็น $+V_{sat}$ ก็แสดงว่า V_{in} มีระดับสูงกว่า V_{ref} และเมื่อสัญญาณออก

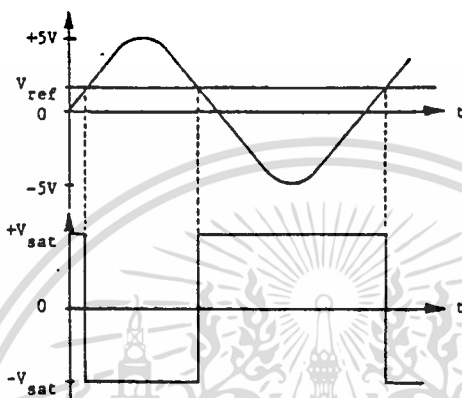
เเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีค่าเป็น $-V_{sat}$ ก็แสดงว่า V_{in} มีระดับสูงกว่า V_{ref} และเมื่อสัญญาณออกมีค่าเป็น $-V_{sat}$ ก็แสดงว่า V_{in} มีระดับต่ำกว่า V_{ref} หลักการดังกล่าวนี้ จะมีประโยชน์อย่างมากในวงจรสร้างสัญญาณรูปต่าง ๆ

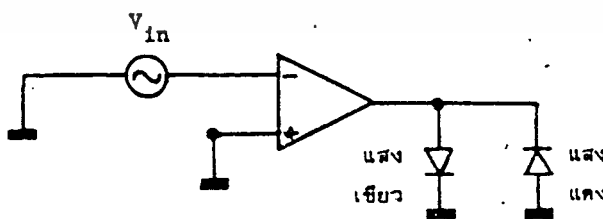
การเปรียบเทียบศักดาสัญญาณด้วยจุดสัญญาณเข้าขา (-)

ภาพ 2-8 แสดงกรณีตรงข้ามกับวงจรในภาพที่ 2-7

รูปที่ 2-8 ภาพแสดงวงจรเปรียบเทียบศักดาด้วยจุดสัญญาณเข้าขา (-)

กล่าวคือศักดาเปรียบเทียบจะต่ออยู่กับขาสัญญาณเข้า (+) ส่วนสัญญาณที่เราต้องการจะเปรียบเทียบต่ออยู่กับขาสัญญาณเข้า (-) ดังนั้นระดับศักดาสัญญาณออก V_o จะมีเครื่องหมายตรงข้ามกับกรณีที่แล้ว วงจรนี้อาจจะนำมาใช้เป็นวงจรทดสอบระดับสัญญาณผ่านศูนย์ได้ ถ้าเราต่อขาศักดาเปรียบเทียบเท่ากับระดับกราวด์ นั่นคือทุกครั้งที่สัญญาณ V_{in} มีระดับผ่านศูนย์ ระดับศักดาสัญญาณออกจะเปลี่ยนสถานะ ระดับของสัญญาณอาจจะแสดงได้ด้วยการใช้ไดโอดเรืองแสง (LED) สีต่างกัน ต่ออยู่ที่จุดสัญญาณออก

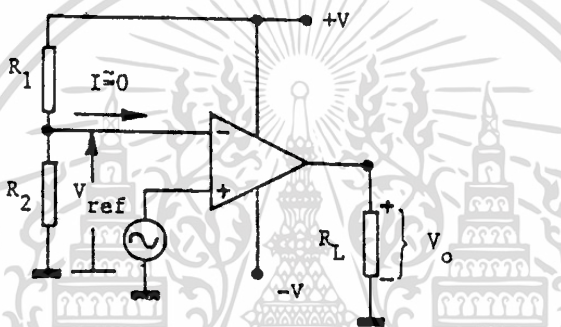
รูปที่ 2-9 การแสดงระดับสัญญาณโดยอาศัยไดโอดเรืองแสงสีต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อ V_{in} มีระดับสูงกว่าศูนย์ กระแสจะไหลผ่านไดโอดเรืองแสงสีแดง และเมื่อ V_{in} มีระดับต่ำกว่าศูนย์ กระแสจะไหลผ่านไดโอดเรืองแสงสีเขียว เนื่องจากในกรณีที่ถูกไบอัสถูกต้องทาง ไดโอดทั้งสองจะมีระดับศักดาต่ำกว่า $+V_{sat}$ มาก ดังนั้นกระแสไหลผ่านไดโอดจะมีค่าสูงสุดเท่ากับออปแอมป์ จะให้ได้ ซึ่งในกรณีของออปแอมป์แบบ 741 กระแสไหลผ่านไดโอดจะมีค่าประมาณ 25 มิลลิแอมป์ มากเพียงพอที่จะทำให้ไดโอดเรืองแสงได้อย่างดี

ศักดาเปรียบเทียบในทางปฏิบัติ

เนื่องจากระดับศักดาไฟจ่ายให้แก่ออปแอมป์ มักจะถูกควบคุมระดับไว้แน่นอน ดังนั้นเราอาจจะอาศัยระดับศักดาไฟจ่ายเพื่อสร้างระดับศักดาเปรียบเทียบได้ ดังเช่น ที่แสดงในภาพที่ 2-10

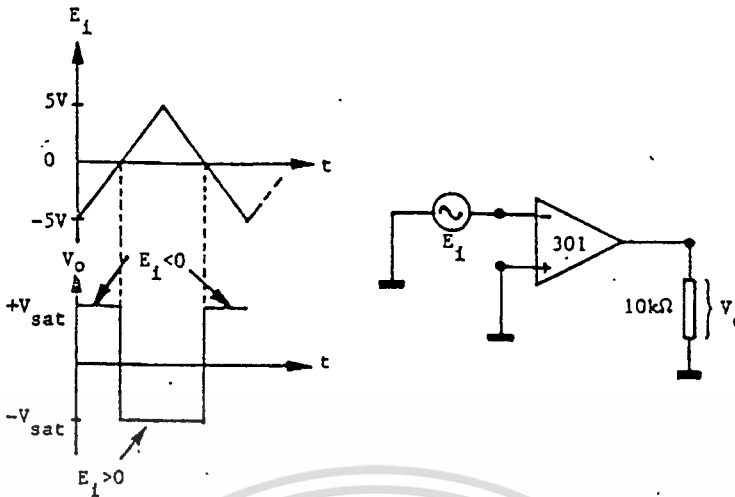
รูปที่ 2-10 ภาพแสดงการสร้างระดับศักดาเปรียบเทียบจากศักดาไฟจ่าย

เนื่องจากอิมพีแดนซ์จุดสัญญาณเข้ามีค่าสูง ดังนั้นกระแส I ซึ่งไหลเข้าสู่ขา (-) จึงมีค่าน้อยมาก ดังนั้นระดับศักดาเปรียบเทียบจะมีค่าใกล้เคียงกับ

$$V_{ref} = \frac{R_2}{R_1 + R_2} V$$

1.2 จุดอ่อนของวงจรเปรียบเทียบวงจรอย่างง่าย

กรณีที่วงจรเปรียบเทียบสัญญาณอย่างง่าย จะปฏิบัติงานได้ผลไม่ดี ภาพที่ 2-11 แสดงกรณีที่สัญญาณ E_i แบบรูปสามเหลี่ยมต่อเข้ากับขาสัญญาณเข้า (-) โดยที่จุดสัญญาณเข้า (+) ได้ต่อที่กราวด์ ดังนั้นเมื่อ E_i มีระดับต่ำกว่าศูนย์ V_O จะเท่ากับ $+V_{sat}$ เมื่อ E_i มีระดับสูงกว่าที่ ศูนย์ V_O จะเท่ากับ $-V_{sat}$ นั่นคือเมื่อ E_i ผ่านระดับศักดา ศูนย์ และมีค่าเพิ่มขึ้น ศักดาสัญญาณออกจะเปลี่ยนภาวะจาก V_{sat} มายัง $-V_{sat}$ และศักดาสัญญาณออกจะเปลี่ยนภาวะจาก $-V_{sat}$ มายัง V_{sat} เมื่อ E_i ผ่านระดับศักดาศูนย์และกำลังลดค่า

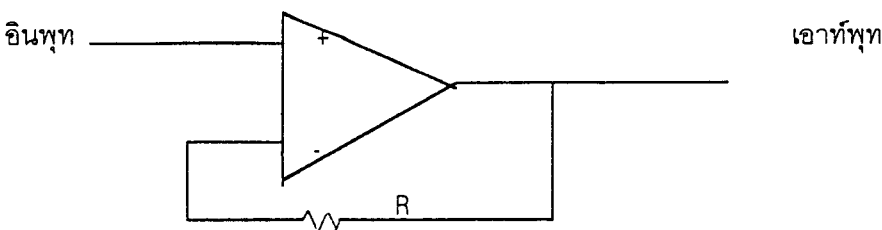

รูปที่ 2-11 วงจรตักสัญญาณข้ามระดับศูนย์

ในการปฏิบัติงานบางประเภท E_i อาจจะไปใกล้ระดับศูนย์อย่างช้ามาก หรืออาจจะลอยอยู่ในระดับใกล้เคียงกับระดับศูนย์ ในกรณีดังกล่าวนี้ V_o อาจจะเปลี่ยนภาวะไปมาก หรือออสซิลเลชันดังกล่าวนี้ อาจเกิดจากสัญญาณเข้าของออปแอมป์ก็ได้ เราอาจจะแสดงลักษณะการเกิดสัญญาณรบกวนดังกล่าวได้ โดยมีเครื่องกำเนิดสัญญาณรบกวนต่ออนุกรมกับเครื่องกำเนิดสัญญาณรูปสามเหลี่ยม ในบริเวณใกล้เคียงกับจุดที่สัญญาณรูปสามเหลี่ยมข้ามระดับตักศูนย์ ผลบวกของสัญญาณทั้งสองอาจจะข้ามระดับตักได้ทีละจุด ซึ่งที่แต่ละจุด ภาวะสัญญาณออกของออปแอมป์จะเปลี่ยนแปลงไป นั่นคือวงจรตักจับจุดที่ทั้งศักดาของสัญญาณรบกวนและศักดาสัญญาณรูปสามเหลี่ยมข้ามระดับศูนย์ ในทางปฏิบัติ เราไม่อาจจะกำจัดสัญญาณรบกวนให้หมดได้ แต่เราอาจจะกันไม่ให้ศักดาสัญญาณออกเปลี่ยนระดับไปตามสัญญาณรบกวนได้ด้วยการใช้หลักการป้อนสัญญาณกลับแบบเพิ่มกำลัง (Positive feedback)

วงจรรีฟเฟอรั

ลักษณะพิเศษของวงจรรีฟเฟอรั คือการให้อัตราขยายเท่ากับ 1 เมื่อวงจรมีอัตราขยายเท่ากับ 1 แล้วเรานำไปใช้ประโยชน์ในการเป็นตัวกั้นชนหรือบัฟเฟอรัระหว่างสองวงจรที่ต้องการจะต่อเชื่อมถึงกัน

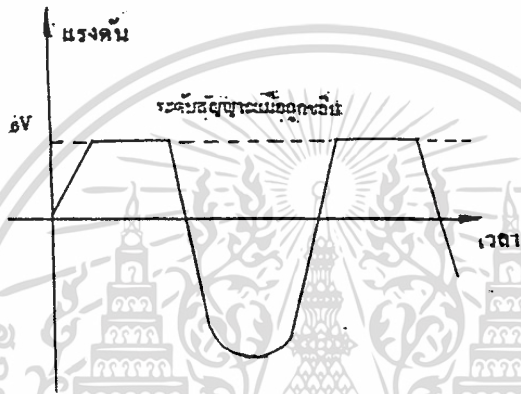
รูปที่ 2-12 วงจรรีฟเฟอรั

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วงจรดังกล่าวนี้จะให้ค่าความต้องการอินพุตสูงมากดังนั้นเมื่อต่อเป็นโหลดของวงจรอื่นก็ไม่ทำให้ แรงดันเอาต์พุตของวงจรที่จ่ายแรงดันให้มันตกลงได้ และในทำนองเดียวกันเมื่อนำไปขับวงจรอื่นก็สามารถจ่ายกระแสไปให้วงจรอื่นได้โดยไม่ทำให้ระดับแรงดันเอาต์พุตของออปแอมป์ตกเพราะเนื่องจากออปแอมป์มีค่าความต้านทานเอาต์พุตต่ำมาก

วงจรรขลิบสัญญาณ (Clipping)

สัญญาณอิเล็กทรอนิกส์ ทั่วไปบางครั้งก็จำเป็นจะต้องบั่นทอนสัญญาณออกบางส่วน สัญญาณที่ต้องการอาจมีรูปดังข้างล่าง สัญญาณแบบนี้เกิดจากการป้อนสัญญาณรูปซายน์ให้แก่วงจรรขลิบ สัญญาณจากรูปแสดงว่าเมื่อสัญญาณมีค่าเกินกว่า 6 โวลต์จะถูกขลิบ และสัญญาณมีค่าไม่เกิน 6 โวลต์จะผ่านออกมาได้

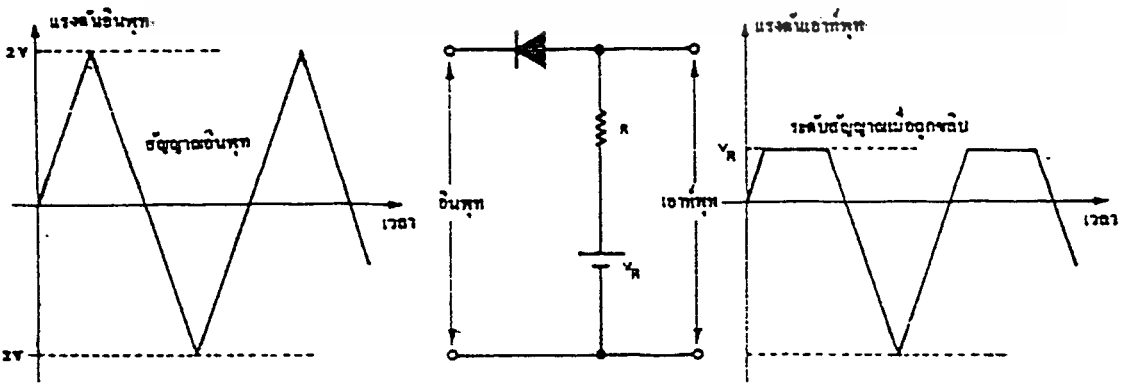

รูปที่ 2-13 สัญญาณเมื่อถูกขลิบ

วงจรที่เราใช้เรียกว่าวงจรรขลิบแรงดัน ซึ่งจะทำหน้าที่ปล่อยสัญญาณบางส่วนที่มีค่าสูงหรือต่ำกว่าค่าแรงดันอ้างอิงออก วงจรดังกล่าวอาจเรียกอย่างอื่นได้ว่าวงจรถัดแรงดันหรือวงจรถัดขนาดสัญญาณ

วงจรรขลิบส่วนด้านบวกโดยต่อไดโอดอนุกรม

ไดโอดเป็นเสมือนวงจรปิดถ้าเอาโนดของมันมีศักย์บวกเมื่อเทียบกับคาโทดและเสมือนวงจรเปิดถ้าคาโทดมีศักย์บวกเมื่อเทียบกับเอาโนด ดังนั้นไดโอดจะเป็นเสมือนวงจรปิดหรือเปิดจึงขึ้นอยู่กับขั้วของแรงดันระหว่างเอาโนดและคาโทด

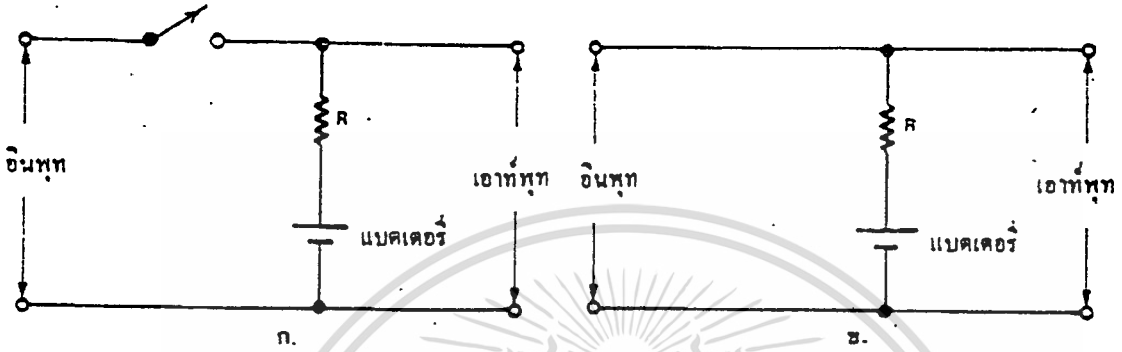

รูปที่ 2-14 วงจรรขลิบส่วนบน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทันทีที่แรงดันเข้าเพิ่มขึ้นทางบวกเกินกว่าค่า V_R ไดโอดจะเป็นเสมือนวงจรเปิด สัญญาณแรงดันจะผ่านเข้าไปออกอีกทางหนึ่งของวงจรไม่ได้ เมื่อใดก็ตามที่ แรงดันเข้าที่ค่าต่ำกว่า V_R ไดโอดจะนำกระแสเป็นเสมือนวงจรปิดหรือลัดวงจรและสัญญาณแรงดันเข้าจะผ่านเข้าไปปรากฏทางด้านเอาต์พุตของวงจรได้

คุณสมบัติของวงจรขลิบสามารถเขียนแทนได้ด้วยวงจรสมมูลย์ตามรูป

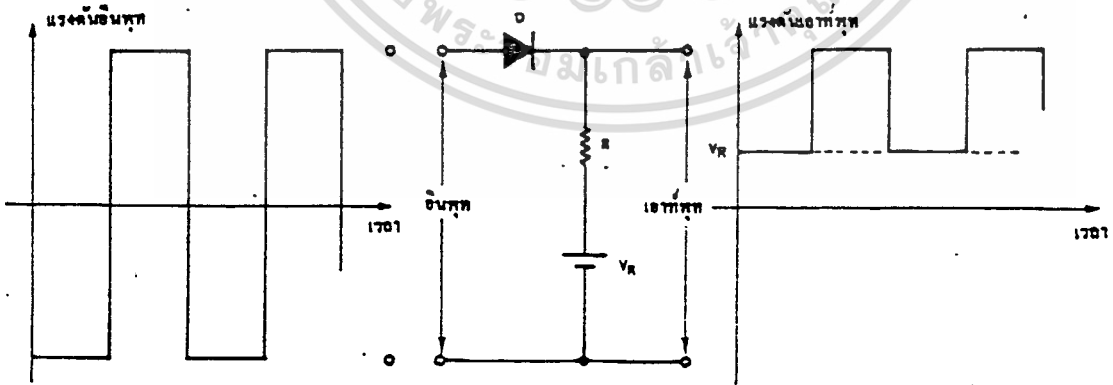

รูปที่ 2-15 วงจรสมมูลย์ของวงจรขลิบ

เมื่อแรงดันเข้าที่ค่าสูงกว่า V_R วงจรจะตามรูป ก. และแรงดันออกมีค่าเท่ากับ V_R หรือเมื่อแรงดันเข้ามีค่าต่ำกว่า V_R วงจรจะเป็นตามรูป ข. และแรงดันออกจะเหมือนกับแรงดันเข้า ดังนั้นวงจรแบบนี้จึงยอมให้แรงดันเข้ามีค่าต่ำกว่าระดับแรงดันอ้างอิง V_R ผ่านไปได้ และตัดทางด้านบวกของแรงดันที่มีค่าเกิน V_R ความต้านทาน R ต่อในวงจรเพื่อเป็นตัวจำกัดกระแสเมื่อไดโอดนำกระแส

วงจรขลิบทางด้านลบเมื่ออนุกรมไดโอด

สำหรับวงจรขลิบทางด้านลบมีลักษณะแตกต่างจากวงจรก่อนเพียงการเปลี่ยนทิศทางของไดโอดดังรูป

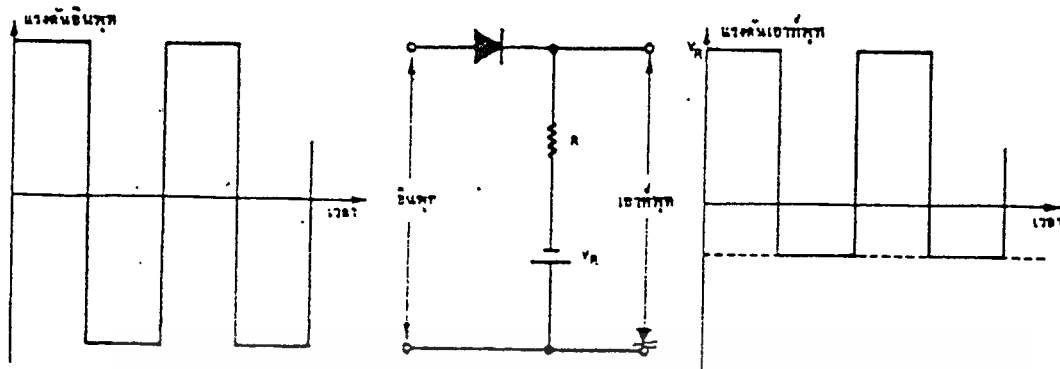

รูปที่ 2-16 วงจรขลิบทางด้านลบ

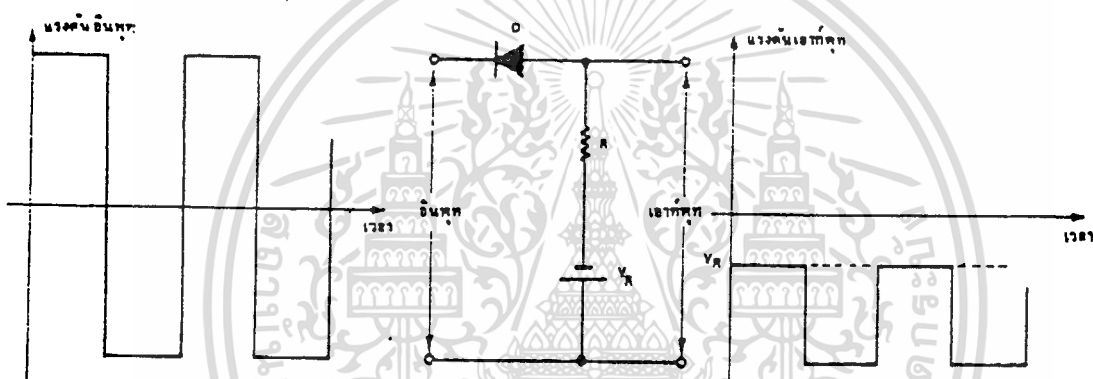
วงจรมีไดโอดจะเป็นเสมือนวงจรปิดถ้าสัญญาณเข้ามีค่ามากกว่า V_R และจะเสมือนวงจรเปิดเมื่อมีค่าน้อยกว่า V_R นั่นคือถ้าสัญญาณเข้าต่ำกว่า V_R ไดโอดจะถูกไบแอสกลับ ดังนั้นสัญญาณเข้าจะผ่านวงจรได้ก็ต่อเมื่อมันมีค่าสูงกว่า V_R และจะถูกขลิบถ้าต่ำกว่าค่า V_R

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้ากลับขั้วของแรงดัน V_R ลักษณะสัญญาณเอาต์พุตจะกลับกลับกับที่ได้กล่าวไว้ดังนี้

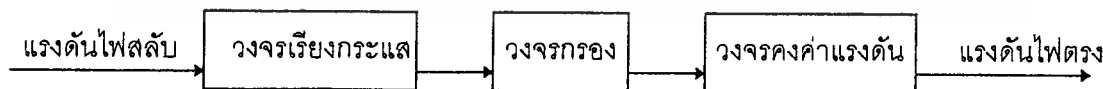
รูปที่ 2-17 วงจรขลิบที่มีสัญญาณเอาต์พุตมากกว่าสัญญาณเปรียบเทียบ V_R

รูปที่ 2-18 วงจรขลิบที่มีสัญญาณเอาต์พุตน้อยกว่าสัญญาณเปรียบเทียบ V_R

แหล่งจ่ายไฟตรง

แหล่งจ่ายไฟตรงทำหน้าที่เปลี่ยนพลังงานรโผลสลบให้เป็นพลังงานตรง โดยมีแผนภาพลือกดังในรูป

รูปที่ 2-19

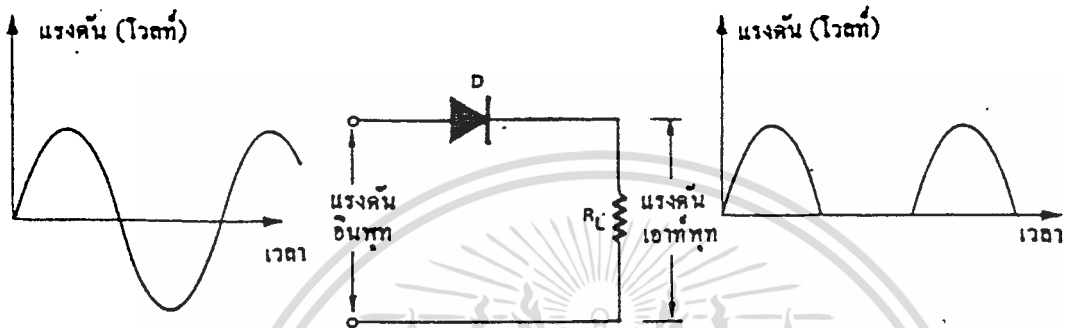
1. วงจรเรียงกระแส

1.1 วงจรฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์ (Half wave rectifier)

เรกติไฟเออร์ คือวงจรไฟฟ้าที่มีคุณสมบัติในการแปลงสัญญาณกระแสโผลสลบให้กลายเป็นสัญญาณไฟฟ้ากระแสตรง หรือมีคุณสมบัติยอมให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่านไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งแก่ความต้านทานโหลด อุปกรณ์ใช้ในวงจรกันแพร่หลายทั่วไปได้แก่ ไดโอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อต่อวงจรไดโอดอนุกรมกับตัวต้านทานโหลดตามวงจรในรูป และป้อนกระแสไฟสลับเข้าที่อินพุทของวงจร ไฟฟ้ากระแสสลับยอมให้ค่าแรงดันได้ทั้งบวกและลบสลับกันไป แต่เมื่อสมมติให้ไดโอดเป็นไดโอดชนิดอุดมคติ วงจรจะยอมให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่านไปที่ความต้านทานโหลดเฉพาะครึ่งสัญญาณแรงดันที่เป็นบวก ดังนั้นแรงดันที่ปรากฏคร่อมความต้านทานโหลดจึงมีค่าเฉพาะครึ่งรูปคลื่นที่เป็นบวกเท่านั้น วงจรเช่นนี้เรียกว่า วงจรฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์

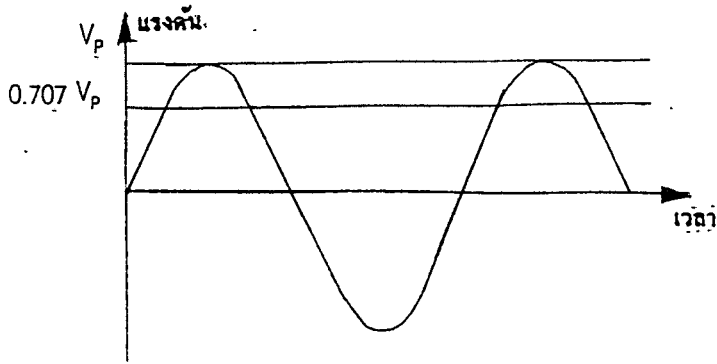
รูปที่ 2-20 วงจรฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์

จากรูปข้างบนพออธิบายการทำงานของวงจรได้ดังนี้คือ ในระหว่างครึ่งลบของสัญญาณ ไดโอดจะถูกไบอัสกลับ ดังนั้นจึงไม่มีกระแสไหลในวงจร แรงดันที่ตกคร่อมตัวต้านทาน R_L จึงมีค่าเป็นศูนย์ และเมื่อแรงดันครึ่งบวกเข้ามาไดโอดจะถูกไบอัสตรง ทำให้มีกระแสไหลในวงจรเกิดแรงดันคร่อมตัวต้านทานโหลดตามลักษณะสัญญาณอินพุท ดังนั้นสัญญาณเอาท์พุทที่ไหลจึงมีค่าเป็นสัญญาณรูปครึ่งไซเคิลที่เรียกว่าฮาล์ฟเวฟ

ในการเพิ่มแรงดันเอาท์พุทที่คร่อมโหลด ทำได้โดยการเพิ่มแรงดันไฟสลับที่ป้อนเข้าทางขั้วอินพุท โดยการให้หม้อแปลงป้อนแรงดันไฟให้กับวงจรอินพุท ไฟกระแสสลับที่ใช้กันอยู่ทั่วไปจะมีค่าแรงดันประมาณ 220 โวลท์ แต่ถ้าต้องการแรงดันอินพุทมากน้อยกว่านี้ ก็สามารถให้หม้อแปลงแรงดันได้

โดยทั่วไปในขณะที่อ่านค่าแรงดันไฟสลับได้ค่า 220 โวลท์นั้น ค่าที่อ่านได้นี้เป็นค่าที่เรียกว่า ค่าอาร์เอ็มเอส (RMS) ซึ่งมีค่าประมาณ 0.707 เท่าของค่าแรงดันไฟสูงสุด (peak voltage) ดังนั้นค่าแรงดันไฟสูงสุด V_p ของไฟสลับ 220 โวลท์ หาได้จากค่า $\frac{220}{0.707}$ หรือมีค่าประมาณ 310 โวลท์ หรือ

$$V_p = \frac{V_{RMS}}{0.707}$$

รูปที่ 2-21 ลักษณะของสัญญาณแรงดันรูปไซน์ แสดงให้เห็นถึงค่า RMS และค่าสูงสุด

ค่าแรงดันไฟตรงที่วัดได้จะมีค่าเป็นค่าเฉลี่ยของสัญญาณทั้งหมด ซึ่งวงจรฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์จะให้ค่าเฉลี่ยของแรงดันเพียง 0.318 เท่าของแรงดันไฟสูงสุดเท่านั้น หรือ

$$V_{dc} = 0.318 V_p$$

วงจรฮาล์ฟเวฟจะดึงกำลังงานจ่ายไปยังโหลดได้แต่เพียงครึ่งไซเคิลที่เป็นบวก ดังนั้นวงจรจึงมีข้อจำกัดในเรื่องของการจ่ายกระแสไปยังโหลดด้วย เหตุผลนี้วงจรฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์ จึงใช้ป็นวงจรที่จ่ายกระแสให้โหลดที่มีจำนวนไม่มากเกินไป

ข้อเสียอีกประการหนึ่งของวงจรฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์คือ วงจรจะจ่ายกระแสเป็นช่วง ๆ ทีละครึ่งไซเคิล ดังนั้นหม้อแปลงที่จ่ายไฟสลับจะมีค่ากระแสไหลเป็นช่วง ๆ ด้วย จึงเป็นผลทำให้ประสิทธิภาพของหม้อแปลงต่ำลงเนื่องจากเกิดการอิ่มตัวในแกนเหล็กของหม้อแปลงได้ง่าย

จะต้องทราบค่าแรงดันสูงสุดในขณะที่ไดโอดถูกไบแอสกลับ วงจรฮาล์ฟเวฟจะมีค่าแรงดันไบแอสกลับ ตกคร่อมไดโอดสูงสุดเท่ากับแรงดันสูงสุดของไฟสลับ การเลือกไดโอดต้องเลือกให้ไดโอดสามารถทนแรงดันสูงสุดในภาวะที่ไดโอดไม่นำกระแสได้เพื่อไม่ให้ไดโอดเกิดการเสียหาย

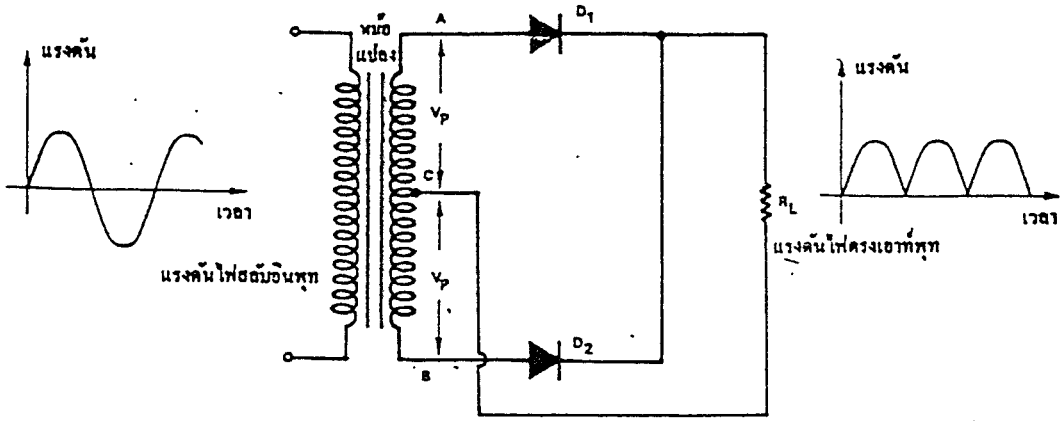
นอกจากนี้ข้อเสียอีกประการหนึ่งที่เกิดขึ้นที่วงจรฮาล์ฟเวฟคือ เอาท์พุทของวงจรมีการกระเพื่อม (ripple) สูงมาก คือ บางส่วนของสัญญาณเอาท์พุทจะไม่มีแรงดันปรากฏออกมา บางส่วนจะมีแรงดันปรากฏซึ่งดูเหมือนว่าเอาท์พุทจ่ายไฟในลักษณะที่เป็นพัลส์

วงจรฟูลเวฟเรกติไฟเออร์ (Full wave rectifier)

ข้อเสียของวงจรฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์สามารถแก้ไขได้โดยการใช้วงจรที่เรียกว่าวงจรฟูลเวฟเรกติไฟเออร์ วงจรเรกติไฟเออร์แบบนี้จำเป็นต้องใช้ไดโอดอย่างน้อยสองตัวต่ออยู่ในวงจร เพื่อว่าจะได้ให้ไดโอดเกิดการนำกระแสในแต่ละครึ่งไซเคิลของไฟกระแสสลับ ไดโอดทั้งสองจึงทำหน้าที่เป็นตัวจ่ายกระแสให้กับความต้านทานโหลดตัวละครึ่งไซเคิลแต่ต้องจ่ายให้ในทิศทางเดียวกัน ดังนั้นวงจรสามารถจ่ายกระแสไฟตรงได้เรียบและสามารถจ่ายกระแสได้สูงกว่าแบบวงจรฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

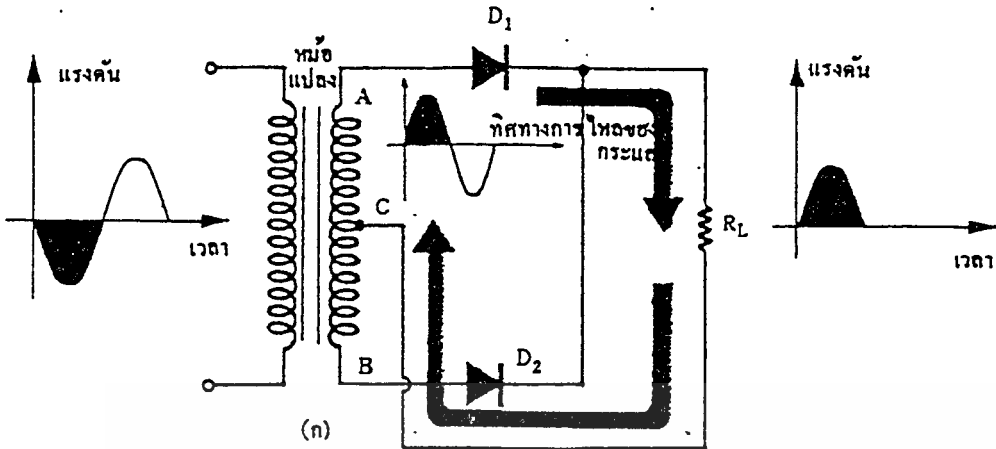
รูปที่ 2-22 วงจรฟูลเวฟเรกติไฟเออร์

วงจรเบื้องต้นของวงจรฟูลเวฟเรกติไฟเออร์แสดงให้เห็นดังรูป เมื่อมีแรงดันไฟสลับป้อนเข้ามาทางด้านขดปฐมภูมิของหม้อแปลง จะเกิดแรงดันขึ้นทางด้านขดทุติยภูมิ คือขั้ว A และ B เนื่องจากจุด C เป็นจุดกึ่งกลางของขดทุติยภูมิ ดังนั้นแรงดันไฟครึ่งหนึ่งจึงเกิดขึ้นที่ขั้ว AC และอีกครึ่งหนึ่งจะปรากฏขึ้นที่ขั้ว CB และแรงดันระหว่างขดปฐมภูมิและขดทุติยภูมิจะมีเฟสตรงข้ามกัน คือ ต่างเฟสกัน 180°

การทำงานของวงจรฟูลเวฟเรกติไฟเออร์พออธิบายได้ดังนี้คือ เมื่อพิจารณาแรงดันที่ขั้ว AC และ BC จะเห็นว่าแรงดันทั้งสองต่างเฟสกัน 180° จึงทำให้เกิดการนำกระแสของไดโอดที่ละตัวดังแสดงในรูประหว่างแรงดันไฟครึ่งสัญญาณที่เป็นลบเข้าที่ขดปฐมภูมิของหม้อแปลงทางด้านขดทุติยภูมิก็เกิดศักดาไฟฟ้าที่จุด A มีค่าเป็นบวกเมื่อเทียบกับศักดาไฟฟ้าที่จุด B และศักดาไฟฟ้าที่จุด C มีค่าเป็นบวกเมื่อเทียบกับ B หรือศักดาที่ B จะมีค่าเป็นลบเมื่อเทียบกับ C นั่นเอง ดังนั้นไดโอด D1 จะนำกระแสได้ ส่วนไดโอด D2 จะไม่นำกระแสจึงมีกระแสไหลผ่าน D1 ตามวงจรที่แสดงดังรูป ดังนั้นจะเกิดแรงดันคร่อมโหลดตามจำนวนของกระแสที่ไหลผ่านตัวต้านทาน โหลดเกิดเป็นแรงดันครึ่งลูกทางบวก

ระหว่างแรงดันไฟในครึ่งไซเคิลต่อมาคือ เมื่อครึ่งไฟบวกเข้าที่อินพุททางด้านขดปฐมภูมิ ศักดาไฟฟ้าที่จุด B จะมีค่าเป็นบวกเมื่อเทียบกับ A หรือ C และศักดาไฟฟ้าที่ C จะมีค่าเป็นบวกเมื่อเทียบกับจุด A ดังนั้นไดโอด D2 จะนำกระแสไฟฟ้าได้ ส่วนไดโอด D1 จะไม่นำกระแสไฟฟ้า เกิดการไหลของกระแสไฟฟ้าขึ้นในวงจรตามที่เขียนไว้ ดังรูป ค่าแรงดันเอาต์พุทจะได้อีกครึ่งไซเคิลทางบวก การไหลของกระแสผ่านตัวต้านทาน R_L จะไหลไปในทิศทางเดียวกันกับในตอนแรก

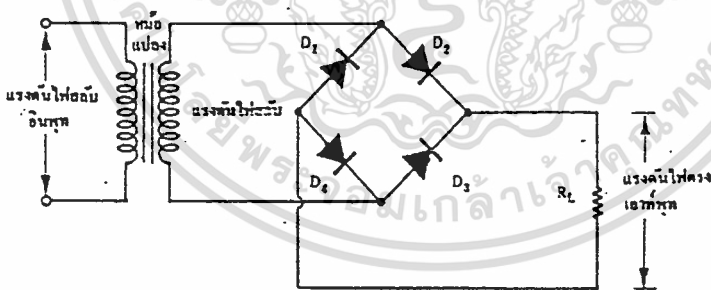
ดังนั้นวงจรฟูลเวฟเรกติไฟเออร์จะให้แรงดันไฟที่เอาต์พุททุก ๆ ครึ่งไซเคิลของแรงดันไฟสลับ ค่าเฉลี่ยแรงดันเอาต์พุทจึงมีค่าเป็นสองเท่าของแรงดันไฟตรงที่ได้จากวงจรฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์ ค่าแรงดันเอาต์พุทมีค่าเป็น 0.637 เท่าของแรงดันไฟสูงสุด หรือ

รูปที่ 2-23 วงจรฟูลเวฟเรกติไฟเออร์

วงจรบริดจ์เรกติไฟเออร์

วงจรที่ให้สัญญาณออกเป็นรูปฟูลเวฟ อีกแบบหนึ่งคือวงจรบริดจ์เรกติไฟเออร์ แรงดันไฟสลับจะต่อเข้ากับสองมุมของวงจรบริดจ์ และเอาท์พุทจะถูกนำออกที่สองมุมที่เหลือดังวงจรในรูป

รูปที่ 2-24 วงจรบริดจ์เรกติไฟเออร์

ในแต่ละครึ่งไซเคิลของวงจรอินพุทสมมติว่าเมื่อขั้วบนของหม้อแปลงมีค่าเป็นบวก และขั้วล่างมีค่าเป็นลบหรือครึ่งไซเคิลกลับถูกป้อนเข้าทางขดลวดทุติยภูมิของหม้อแปลง ไดโอด D₂ และ D₄ จะอยู่ในลักษณะไบแอสตรง ดังนั้นกระแสจึงไหลครบวงจรจากขั้วบนของหม้อแปลงผ่านไดโอด D₂ ความต้านทานโหลด ไดโอด D₄ แล้วกลับเข้าขั้วล่างของหม้อแปลง และเมื่อแรงดันไฟสลับเปลี่ยนข้างมาเป็นบวกที่ขั้วล่าง และเป็นลบที่ขั้วบนของขดลวดทุติยภูมิการนำกระแสของไดโอดจะเป็นไปโดยเริ่มจากจุดล่างของหม้อแปลงผ่านไดโอด D₃ ความต้านทาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำเนื้อหาไปใช้

โหลด ไดโอด D1 กลับขั้วบนของหม้อแปลง ทิศทางแรงดันคร่อมโหลดจะมีทิศทางเดียวกันกับตอนแรกคือ มีทิศ
บวกอยู่ข้างบน ดังนั้นการนำกระแสของไดโอดจะเกิดกลับกันที่ละสองตัว คือ D2 กับ D3

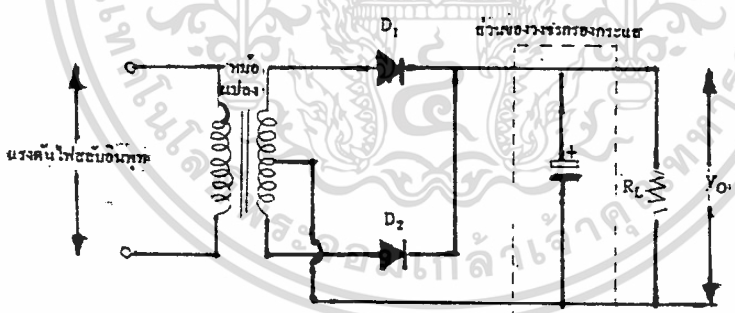
วงจรกรองแรงดันหรือฟิลเตอร์ (Filter)

การเปลี่ยนค่าแรงดันไฟสลับที่อินพุทให้เป็นค่าแรงดันไฟสลับที่อินพุทให้เป็นค่าแรงดันไฟตรงที่เอาท์พุท
ค่ากระแสของแรงดันไฟตรงที่เอาท์พุทที่กระเพื่อมไปจากค่าแรงดันไฟเฉลี่ยหรือแรงดันไฟตรงเรียกว่า ริปเปิ้ล
ในวงจรฮาล์ฟเวฟเรกติไฟเออร์ ความถี่ของแรงดันริปเปิ้ลมีค่าเท่ากับความถี่ของแรงดันไฟกระแสสลับอินพุท ทั้งนี้
เพราะสัญญาณฮาล์ฟเวฟให้ลูกคลื่น 1 ลูก ทุก ๆ หนึ่งไซเคิลของแรงดันไฟสลับอินพุท ในวงจรฟูลเวฟเรกติไฟ
เออร์ความถี่ของแรงดันริปเปิ้ลจะมีค่าเป็นสองเท่าของแรงดันไฟสลับอินพุท นั่นคือถ้าความถี่ของไฟสลับอินพุทมี
ค่า 50 Hz ด้วยส่วนของวงจรฟูลเวฟจะเป็น 100 Hz

เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ตลอดจนวงจรส่วนใหญ่ต้องการไฟตรงที่ราบเรียบเลี้ยงวงจร ดังนั้นเอาท์พุทที่ออก
จากวงจรเรกติไฟเออร์จึงยังไม่สามารถที่จะป้อนเลี้ยงวงจรเครื่องมือต่าง ๆ ได้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องผ่าน
วงจรกรองแรงดันหรือฟิลเตอร์ ทำให้แรงดันไฟตรงที่จะจ่ายออกมีค่าราบเรียบพอเพียงกับการนำไปเลี้ยงวงจร

การกรองแรงดันด้วยตัวเก็บประจุ (Capacitor filter)

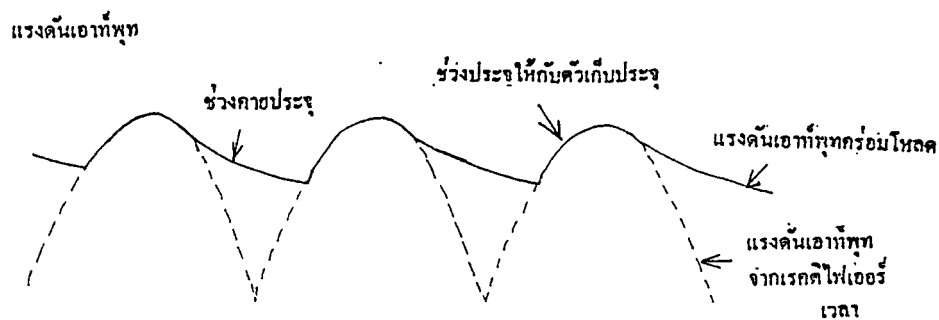
แรงดันริปเปิ้ลมีผลเสมือนกับการจ่ายกระแสโหลดเป็นรูปพัลส์ แรงดันริปเปิ้ลนี้สามารถทำให้ลดลงได้ถ้ามี
พลังงานบางส่วนที่เอาท์พุทถูกเก็บไว้พร้อมที่จะจ่ายออกเมื่อถึงจังหวะที่ไม่มีพลังงานจ่ายออกจากตัวเรกติไฟเออร์
ซึ่งหลักการนี้เป็นหลักการเบื้องต้นของวงจรกรองแรงดันด้วยตัวเก็บประจุ

รูปที่ 2-25 วงจรกรองกระแสด้วยตัวเก็บประจุ

วงจรกรองแรงดันแบบนี้ประกอบด้วยตัวเก็บประจุต่อเชื่อมคร่อมเอาท์พุท ตัวเก็บประจุจะทำหน้าที่เก็บ
ประจุไว้ในตัวมัน ในขณะที่แรงดันเอาท์พุทเพิ่มขึ้นจนถึงค่าสูงสุด แรงดันคร่อมตัวเก็บประจุจะมีค่าสูงสุดด้วย เมื่อ
แรงดันเอาท์พุทลดลงมาเป็นศูนย์ ตัวเก็บประจุจะทำหน้าที่ช่วยจ่ายประจุให้โหลดทำให้แรงดันคร่อมตัวเก็บประจุ
ค่อย ๆ ลดลงจนกระทั่งแรงดันเอาท์พุทของเรกติไฟเออร์มีค่ามากกว่าก็ประจุเข้าไปยังตัวเก็บประจุอีกครั้งเป็นเช่นนี้
เรื่อยไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2-26 รูปลักษณะแรงดันเอาต์พุต มี C เป็นตัวกรองแรงดันของวงจรฟูลเวฟ

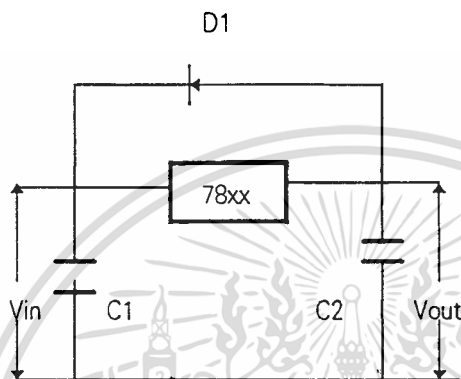
รูปที่ 2-27 แรงดันเอาต์พุตของวงจรกรองแรงดันของวงจรฮาล์ฟเวฟ

โวลต์เตจเรกูเลเตอร์ (Voltage Regulator)

วงจรโวลต์เตจเรกูเลเตอร์ คือวงจรจ่ายกำลังงานไฟฟ้าในรูปแรงดันไฟฟ้าโดยการปรับแรงดันไฟฟ้าจากแรงดันไฟฟ้าของแหล่งกำเนิดให้อยู่ในระดับที่ต้องการมีคุณสมบัติเหมาะแก่การใช้งาน ในงานที่ต้องการระดับแรงดัน DC คงที่มาก ๆ นั้นจำเป็นต้องใช้อุปกรณ์ในการรักษาระดับแรงดัน คือ โวลต์เตจเรกูเลเตอร์ ต่อร่วมด้วยซึ่งโวลต์เตจเรกูเลเตอร์จะรักษาระดับแรงดันเอาต์พุตได้คงที่ โดยไม่ขึ้นกับการเปลี่ยนแปลงกระแสโหลดและแรงดันอินพุตในช่วงที่กำหนดไว้

วงจรโวลต์เตจเรกูเลเตอร์จะถูกจัดทำอยู่ในรูปของวงจรรวมหรือ IC ในปัจจุบัน IC ที่ใช้งานเป็นโวลต์เตจเรกูเลเตอร์มีอยู่มากมาย ที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป คือ IC ในตระกูล 78XX โดยที่ XX สองตัวหลังจะเป็นเอกลักษณ์เป็นเอกลักษณ์ที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้เข้าใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตัวระบุค่าของแรงดันเอาต์พุต 7805 จะมีค่าแรงดันเอาต์พุตเป็น 5 V เบอร์ 7812 ให้แรงดันเอาต์พุตเป็น 12 V เป็นต้น IC ตระกูลนี้มีวงจรมีวงจรถักกระแสภายในตัว เพื่อป้องกันกระแสไหลดมากเกินไปเกินขีดจำกัด ซึ่งจะทำให้ IC หรืออุปกรณ์อื่นในวงจรเสียหายได้ วงจรที่ใช้งานโดยทั่วไปดังรูป 2-5 โดย C1 เป็นตัวกรองความถี่ C2 เป็นโหลด และเป็นตัวบายพาสความถี่สูงทั้ง ไดโอด D1 เป็นตัวป้องกันในกรณีที่อินพุตถูกขั้วตลกรานด์ หรือเมื่อเลิกการป้อนกระแส C2 จะยังคงมีประจุอยู่เต็มจะเกิดแรงดันย้อนกลับ (Reverse Voltage) ตกคร่อมตัวเรกูเลเตอร์ ซึ่งถ้ามีค่ามากเกินไปก็อาจทำให้ IC เสียหายได้ D1 จะช่วยให้ประจุลึสซาร์ต (Discharge) ผ่านตัวมันไป

รูปที่ 2-28 แสดงวงจรที่ใช้งานทั่วไป

ไอซี 555

หลักการเบื้องต้นของไอซี 555

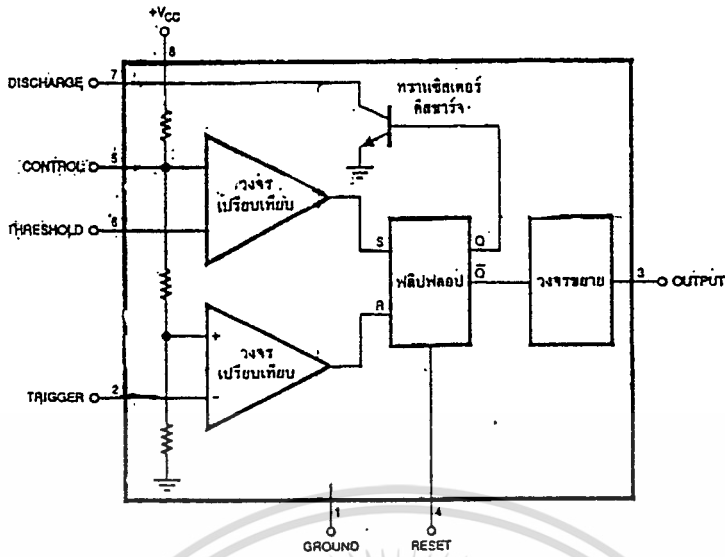
ไอซี 555 ถูกสร้างขึ้นในปี 1972 โดยถูกกำหนดลักษณะหน้าที่หลักเป็นไอซีตั้งเวลา (timer) สามารถใช้งานได้ 3 โหมดคือโมโนสเตเบิล (monostable) ออสเตเบิล (astable) หรือวงจรออสซิลเลเตอร์และหน่วงเวลา (time delay) 555 ต้องการไฟเลี้ยงในย่าน 4.5 - 16 โวลต์

ในรูปที่ 1 เป็นบล็อกไดอะแกรมการทำงานภายในของไอซี 555 ในส่วนอินพุตประกอบด้วยวงจรเปรียบเทียบ 2 ชุดซึ่งสร้างขึ้นโดยใช้อุปกรณ์จวทกอปแอมป์ที่มีความเร็วสูงพิเศษต่อกับตัวต้านทานภายในไอซีเพื่อกำหนดแรงดันอ้างอิงที่จะใช้ในการเปรียบเทียบจุดเทรซโวลของวงจรเปรียบเทียบ (หรือจุดทำงานของวงจรเปรียบเทียบ) อยู่ที่ระดับ $2/3 V_{cc}$ หรือ $0.67 V_{cc}$ ในขณะที่วงจรเปรียบเทียบที่ขาทริกเกอร์จะมีระดับอ้างอิงอยู่ที่ $1/3 V_{cc}$

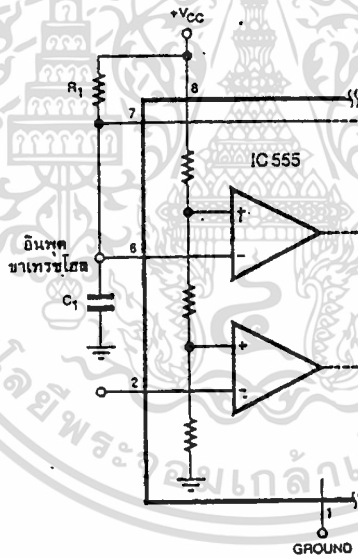
ส่วนถัดมาเป็น R-S ฟลิปฟลอปซึ่งจะได้รับสัญญาณให้เซตและรีเซตจากวงจรเปรียบเทียบซึ่งสัญญาณที่ได้จาก R-S ฟลิปฟลอปจะถูกขยายให้แรงขึ้นก่อนส่งออกไปยังขา 3 หรือขาเอาต์พุต

ที่ขาอินพุตเทรซโวล จะต่อกับตัวต้านทานและตัวเก็บประจุภายนอก จัดเป็นวงจรคาบเวลา RC ซึ่งตัวต้านทานและตัวเก็บประจุที่ต่อนี้จะเป็นตัวกำหนดคาบเวลาและความถี่ของสัญญาณเอาต์พุต ดังแสดงการต่อตัวต้านทานและตัวเก็บประจุให้แก่ 555 ตามรูปที่ 2-30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2-29 บล็อกไดอะแกรมภายในของไอซี 555

รูปที่ 2-30 การต่อตัวต้านทานและตัวเก็บประจุเพื่อทำให้ไอซี 555ทำงานได้

เมื่อเริ่มทำงานตัวเก็บประจุจะทำการประจุแรงดัน เมื่อแรงดันที่ขาอินพุตเทรชโฮลด์สูงถึง $\frac{2}{3}$ ของไฟเลี้ยง ไอซีวงจรเปรียบเทียบภายในไอซีจะทำงานส่งผลให้ฟลิปฟล็อปเซต เมื่อฟลิปฟล็อปเซต ทรานซิสเตอร์ดิสชาร์จจะทำงานและทำการคายประจุตัวเก็บประจุ ถึงตรงจุดนี้เอาท์พุทของ 555 จะตกลงเป็น "0" และเมื่อตัวเก็บประจุ คายประจุ แรงดันที่ขาอินพุตเทรชโฮลด์จะลดลง เมื่อลดลงถึงระดับ $\frac{1}{3}$ ของไฟเลี้ยง วงจรเปรียบเทียบจะหยุดทำ

งาน ฟลิปฟลอปก็จะมีรีเซ็ต ทราจิสเตอร์ดิจิตอลก็จะหยุดทำงานด้วยทำให้ เอาต์พุตของไอซีกลับมาเป็น “1” อีกครั้ง

555 กับวงจรโมโนสเตเบิล มัลติไวเบรเตอร์

ตามรูป ที่ 2-30 เป็นวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ (monostable multivibrator) ที่ใช้ไอซี 555 หากขาอินพุตทริกเกอร์ (ขา 2) มีแรงดันสูงเกือบเท่า V_{cc} จะทำให้ 555 ทำงานในรูปแบบของวงจรรอสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ทันที ดังนั้นในวงจรโมโนสเตเบิลต้องป้อนสัญญาณที่ขาทริกเกอร์ให้มีระดับต่ำกว่า $1/3 V_{cc}$

เมื่อขาทริกเกอร์มีระดับแรงดันต่ำกว่า $1/3 V_{cc}$ ฟลิปฟลอปจะรีเซ็ต Q1 ไม่ทำงาน C1 ทำการประจุแรงดันผ่าน R1 และเมื่อ C1 มีระดับแรงดันสูงกว่า $2/3 V_{cc}$ ฟลิปฟลอปจะทำงาน Q1 จึงทำงานตามทำให้ C1 ต้องคายประจุ ช่วงเวลาที่ C1 ทำการประจุแรงดันอยู่นั้นเอาต์พุตของไอซี 555 จะเป็น “0” คงที่อยู่ตลอดเวลา และจะไม่เปลี่ยนแปลงแม้ว่าที่ขาทริกเกอร์จะทำให้ระดับแรงดันต่ำกว่า $1/3$ อีกครั้งก็ตาม คาบเวลานี้สามารถคำนวณได้จาก

$$t_M = 1.1 R_1 C_1 \quad \text{วินาที}$$

ถ้าหาก R1 มีค่า 10 กิโลโอห์ม C1 มีค่า 0.01 ไมโครฟารัด วงจรโมโนสเตเบิลนี้จะให้สัญญาณเอาต์พุตมีคาบเวลาเท่ากับ $1.1 * 10^3 * 0.01 * 10^{-6} = 0.11$ มิลลิวินาที

ส่วนความถี่ของวงจรถูกได้จากสูตร

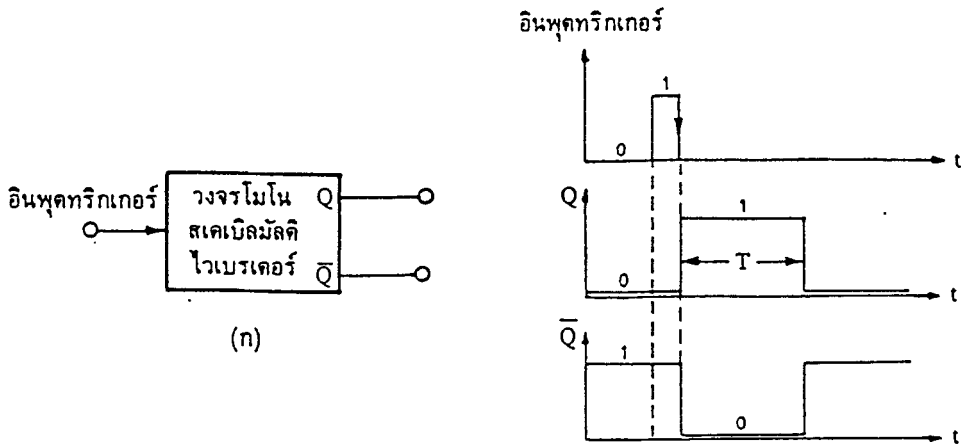
$$f = \frac{1}{1.1 R_1 C_1}$$

นั่นคือวงจรโมโนสเตเบิลจะให้สัญญาณก็ต่อเมื่อ มีการป้อนสัญญาณเข้ามาที่อินพุตและจะให้สัญญาณที่มีคาบเวลาคงที่แน่นอน แม้จะมีสัญญาณอินพุตป้อนเข้ามาอีกในขณะที่ทำงานอยู่ก็ตาม

วงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์

วงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์เป็นวงจรที่มีความสำคัญมากในการประยุกต์ใช้งานวงจรพัลส์ และสวิทช์ ลักษณะพิเศษของวงจรถือ เมื่อมีสัญญาณมาทริกที่อินพุต เอาต์พุตก็จะเปลี่ยนสถานะและจะรออยู่เป็นเวลาที่ชั่วขณะ จึงกลับเข้าสู่สถานะเดิม จากลักษณะนี้เองจึงอาจยวงจรมอนอสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์เป็นวงจรตั้งเวลาที่ประยุกต์ใช้งานกันทั่วไป นอกจากนั้นวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ ยังใช้ในส่วนของวงจรรีเลย์มือแสดงผลเป็นตัวเลขต่าง ๆ เครื่องจ่ายไฟตรงชนิดสวิตชิ่งเรกูเลเตอร์ วงจรมอดูเลตสัญญาณพัลส์ที่ใช้ในการสื่อสาร วงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ (monostable multivibrator) จะมีสถานะทางเอาต์พุตตรงกันข้ามกับสถานะปกติเมื่อมีสัญญาณทริกทางด้านอินพุต ดังตัวอย่างที่แสดงในรูป ซึ่งเป็นแผนผังของวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ และสัญญาณอินพุต เอาต์พุต

ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

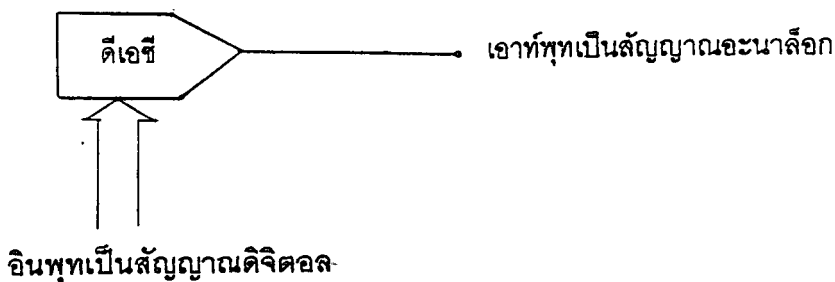

รูปที่ 2-31แสดงแผนผังของวงจรโมโนสเตเบิลมัลติไวเบเรเตอร์พร้อมรูปของสัญญาณอินพุตและเอาต์พุต

วงจรดีเอซี

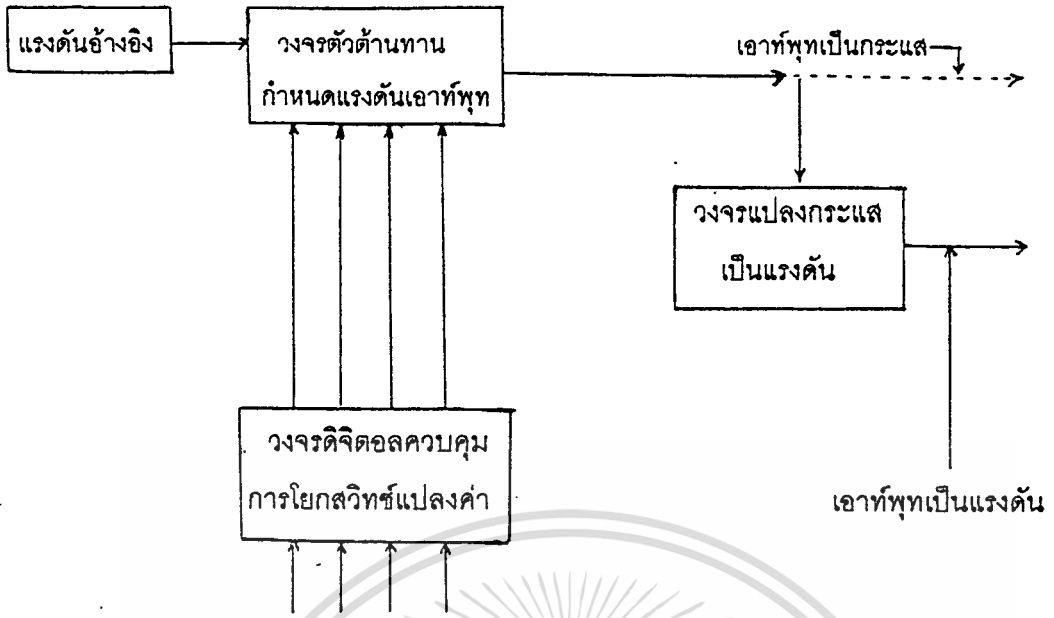
วงจรดีเอซี คือวงจรใช้สำหรับเชื่อมต่อระหว่างวงจรดิจิทัลกับวงจรรอนาล็อก สัญญาณอะนาล็อกเป็นสัญญาณที่เกิดขึ้นจากธรรมชาติ ตัวตรวจจับสัญญาณจะเป็นหน่วยเปลี่ยนกระบวนการทางฟิสิกส์ เช่น อุณหภูมิ แรงดัน ความชื้นหรืออื่น ๆ ให้เป็นสัญญาณทางไฟฟ้าในรูปของแรงดัน กระแส หรือ ความต้านทานก็ตาม แต่จะมีความยุ่งยากมากขึ้นหากต้องการเก็บสัญญาณอะนาล็อกไว้ตลอดในช่วงเวลานาน ๆ เพื่อนำมาใช้ในการเปรียบเทียบหรือคำนวณในภายหลัง ตรงกันข้ามคอมพิวเตอร์สามารถทำงานดังกล่าวนี้ได้ดีกว่ามากด้วยสัญญาณดิจิทัล หากเมื่อใดต้องการที่จะนำผลที่ได้จากการประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ออกไปควบคุมอุปกรณ์หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่ใช้สัญญาณอะนาล็อก จำเป็นต้องมีวงจรดีเอซีต่อร่วมด้วยเสมอ

หลักการทำงานของดีเอซี

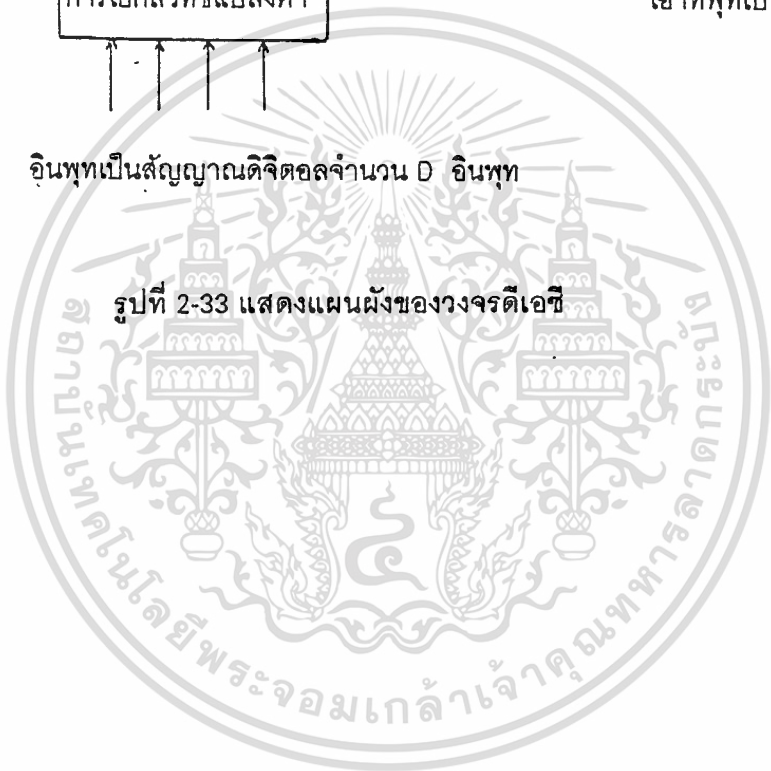
รูปที่2-32แสดงสัญลักษณ์ของวงจรดีเอซี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

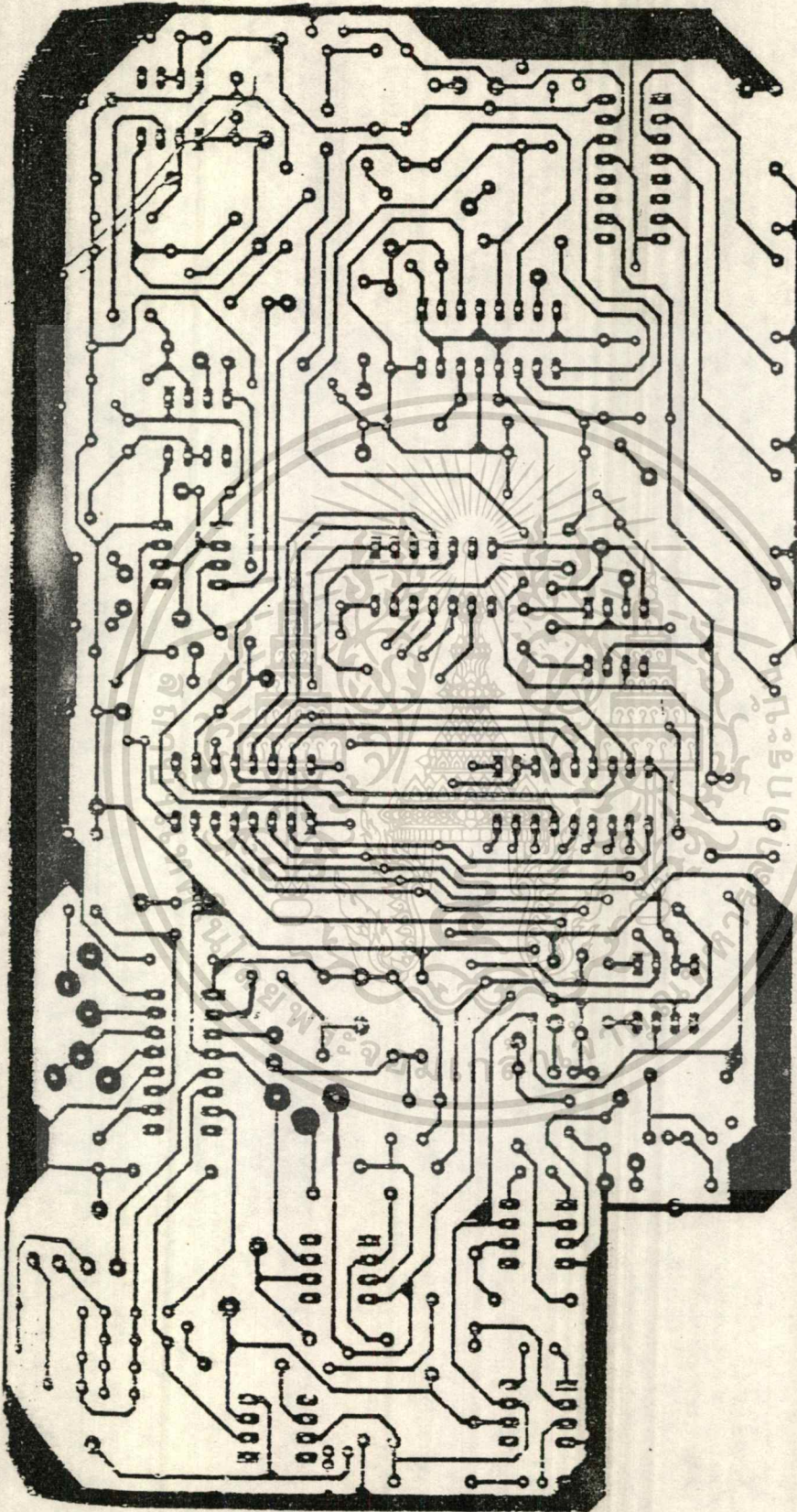

อินพุตเป็นสัญญาณดิจิตอลจำนวน D อินพุต

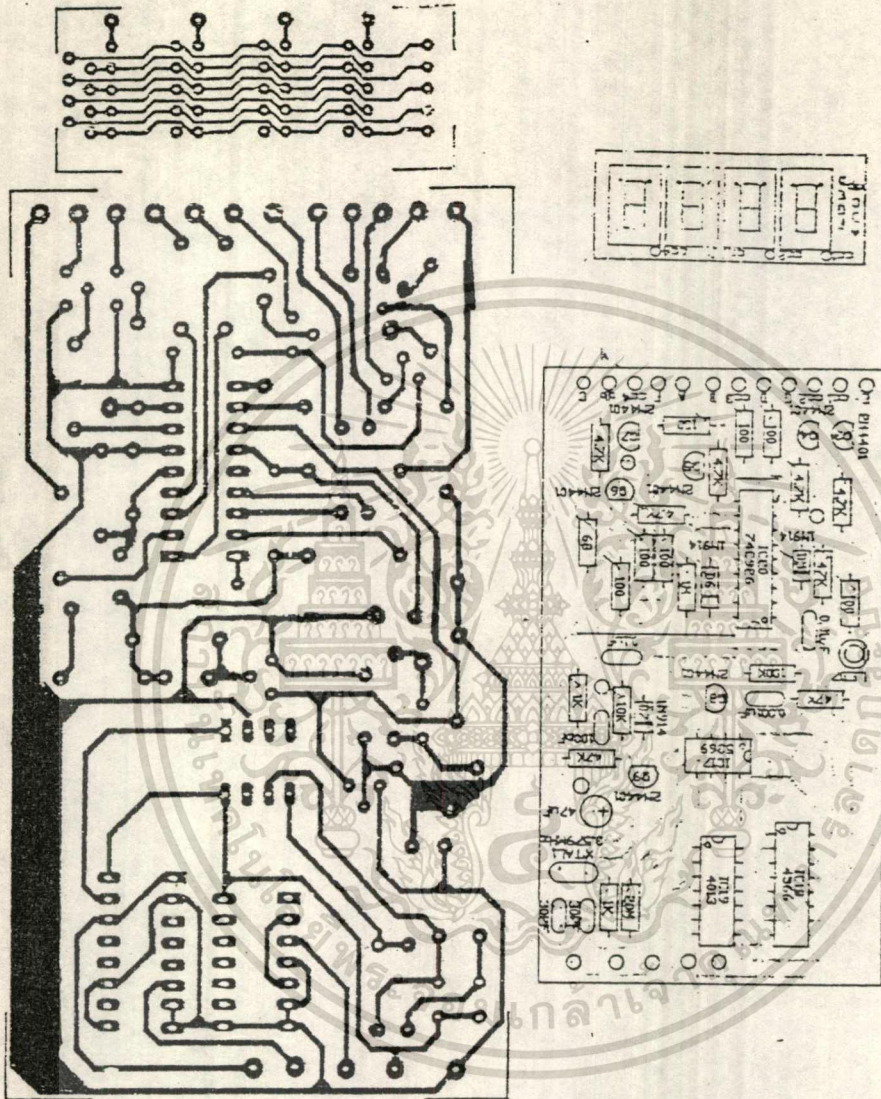
รูปที่ 2-33 แสดงแผนผังของวงจรดีเอซี

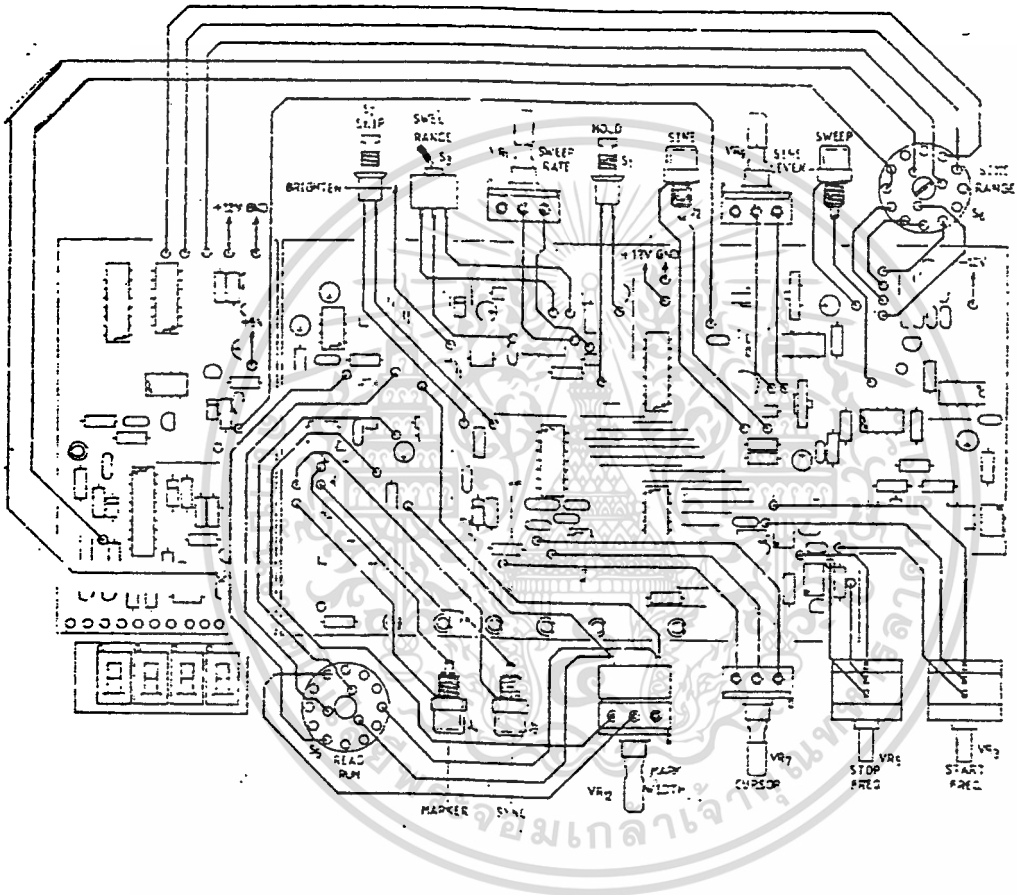
รูปที่ 3-2 แสดงลายทองแดงของส่วนกำเนิดสัญญาณสวิฟ ส่วนกำเนิดสัญญาณชายน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3-3 แสดง ลายทองแดงและการวางอุปกรณ์ของแผ่นวงจรพิมพ์แผ่นที่ 2 ซึ่งเขียนส่วนนับความถี่ และภาค และภาคแสดงผลตัวเลข 7 ส่วน

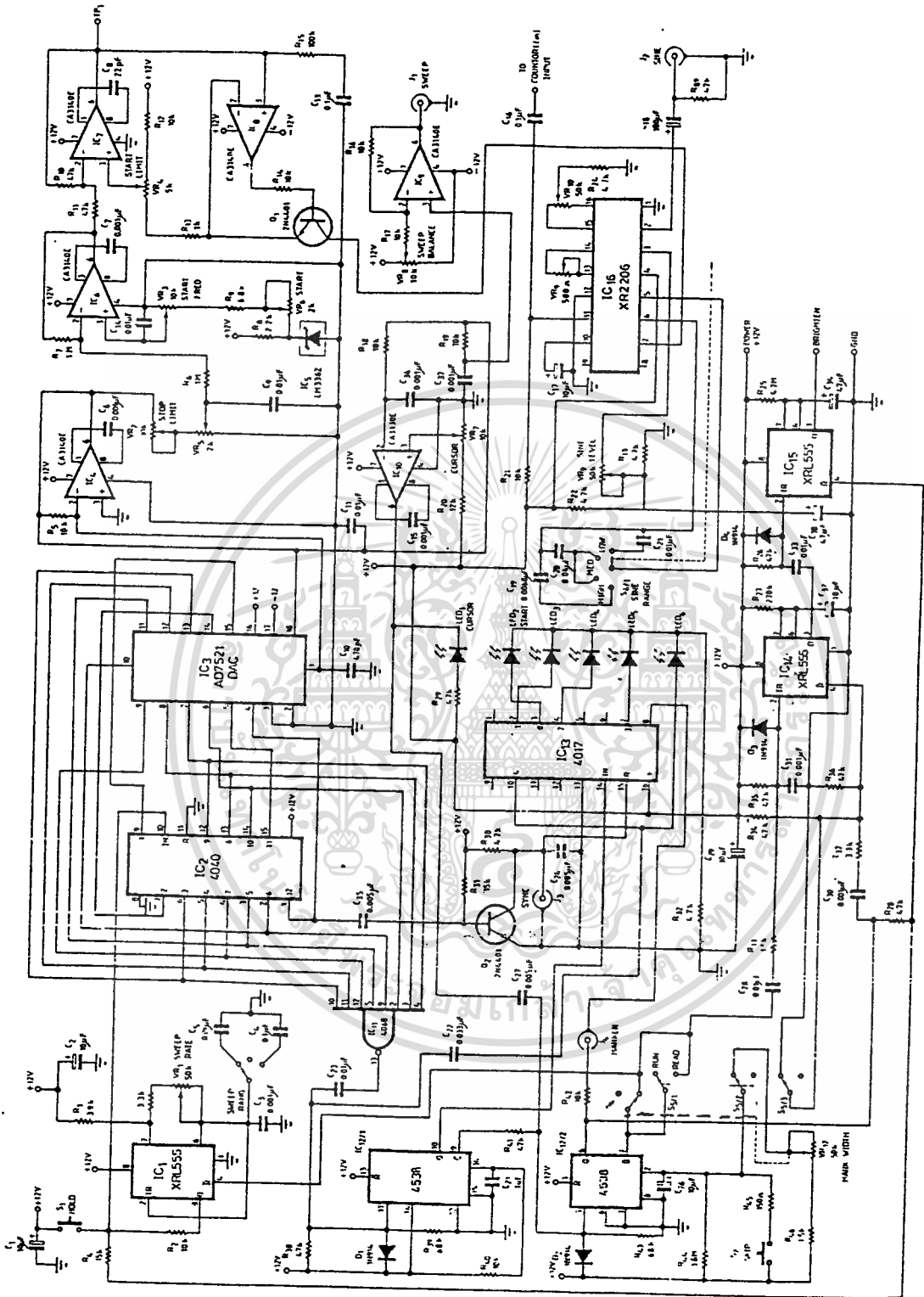
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

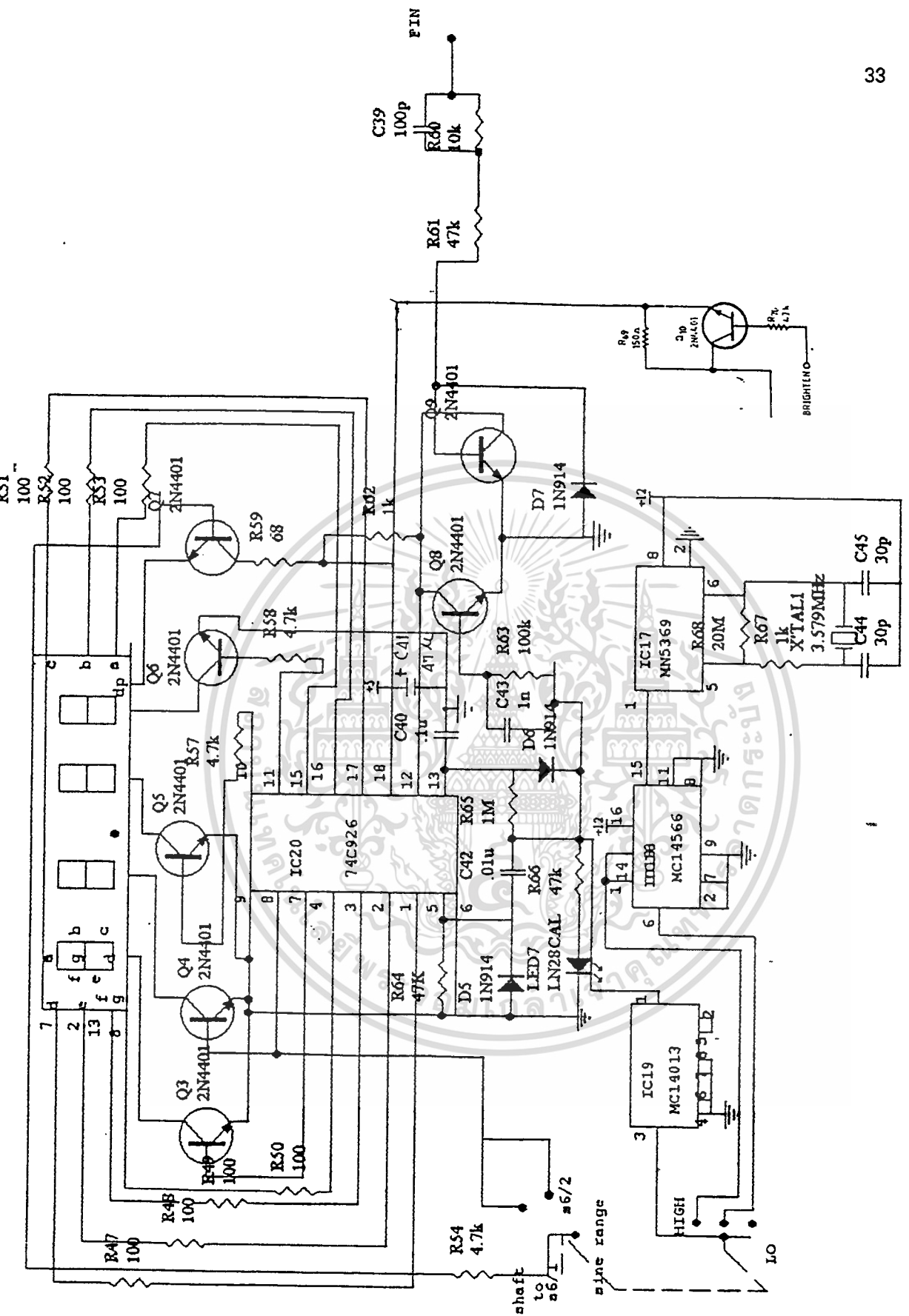
ที่ 3-5 การเดินสายเพื่อเชื่อมต่อแผ่นวงจรพิมพ์ของออสซิลิโสมาร์กเกอร์ เจเนอเรเตอร์และต่อไปยังแจ๊ค สวิตซ์ ตัวต้านทานปรับค่าได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

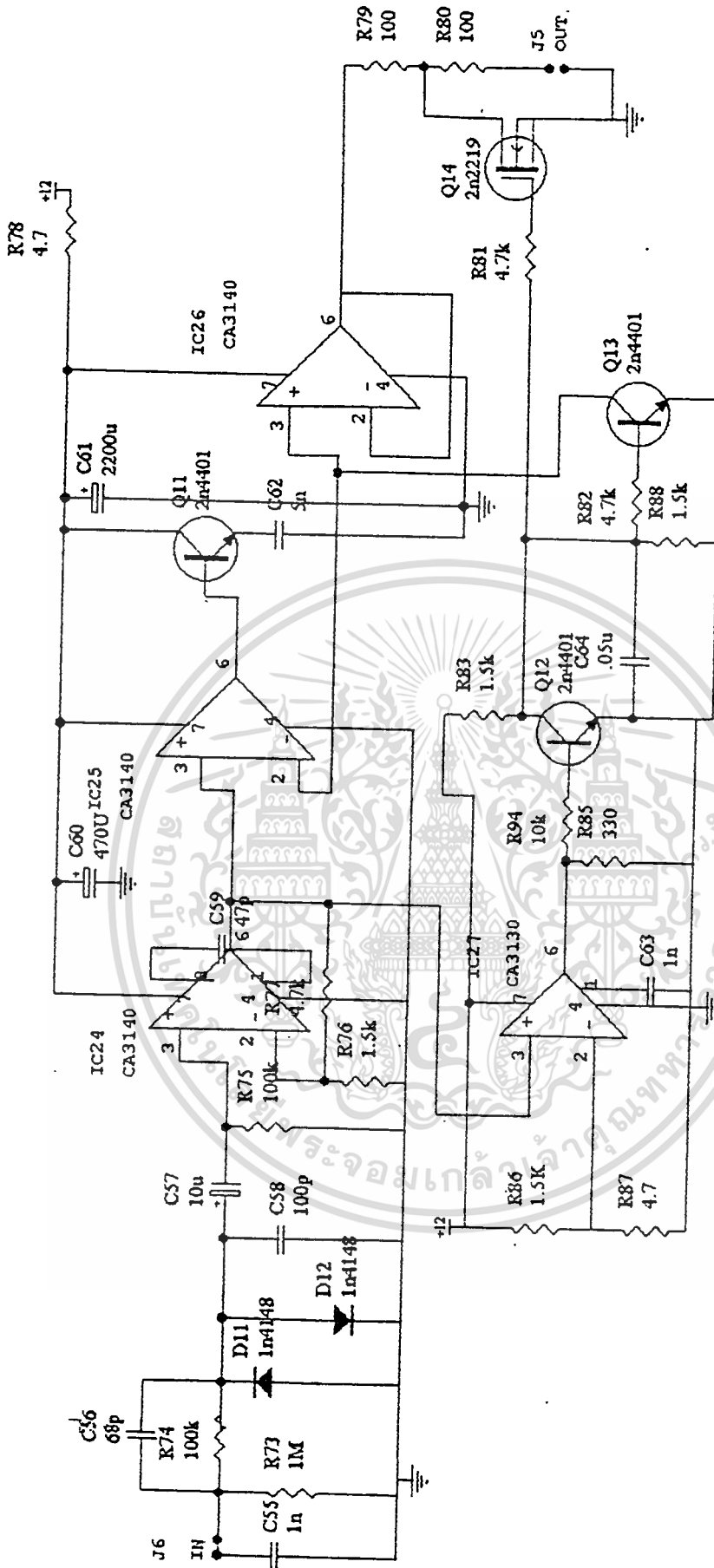
รูปที่ 3-6 แสดงลายวงจรสวิทช์และวงจรถ้าเน็ดสัญญาณชานซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นับญาติแทนไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

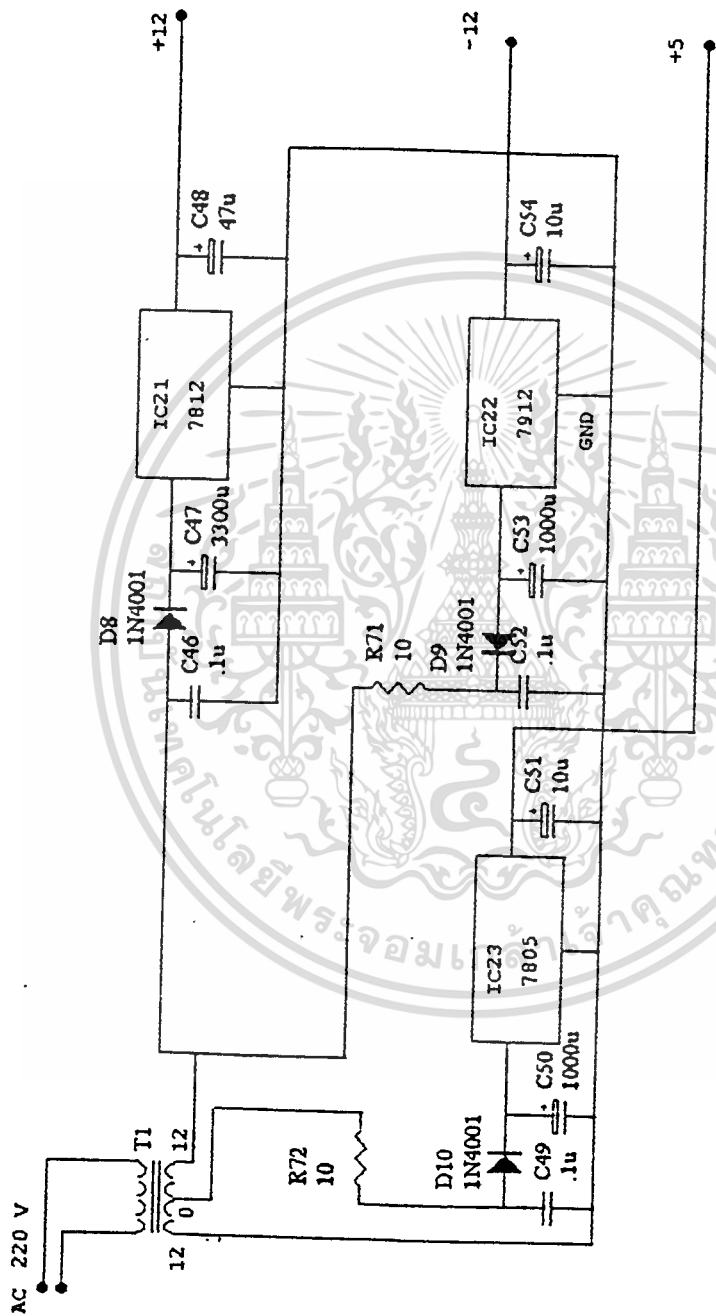
รูปที่ 3-7 แสดงวงจรส่วนนับความถี่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 3-8 แสดงวงจรส่วนพิกโซลด์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับรูปที่ 3-9 แสดงวงจรส่วนจ่ายไฟ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการอุปกรณ์

ตัวต้านทาน 1/4วัตต์ 5%

R1	-	3.9	กิโลโอห์ม	1	ตัว
R2,R5 ,R12 ,R14, R16, R19,R21, R40, R42, R60,R84	-	10กิโลโอห์ม		13	ตัว
R3 , R37	-	3.3	กิโลโอห์ม	2	ตัว
R4 ,R31	-	15	กิโลโอห์ม	2	ตัว
R6 ,R7 ,R65,R73	-	1	เมกะโอห์ม	4	ตัว
R8	-	2.2	กิโลโอห์ม	1	ตัว
R9	-	6.8	กิโลโอห์ม	1	ตัว
R10 ,R11,R26 ,R34 -R36, R38,R41 ,R61, R64, R66,R70	-	47 กิโลโอห์ม		12	ตัว
R13,R62 ,R67	-	1	กิโลโอห์ม	3	ตัว
R15 ,R74,R75,R 63	-	100กิโลโอห์ม		4	ตัว
R20	-	12	กิโลโอห์ม	1	ตัว
R22 ,R23 ,R 28-R30 , R32 ,R54 -R58 ,R77,R81,R82, -	-	4.7 กิโลโอห์ม		14	ตัว
R25	-	4.7	เมกะโอห์ม	1	ตัว
R27	-	270กิโลโอห์ม		1	ตัว
R33,R46 ,R76 ,R83 ,R86,R88	-	1.5กิโลโอห์ม		6	ตัว
R39 ,R43	-	68	กิโลโอห์ม	2	ตัว
R44	-	1.5	เมกะโอห์ม	1	ตัว
R45,R69	-	150 โอห์ม		2	ตัว
R47 -R58 ,R79, R80	-	100 โอห์ม		9	ตัว
R51	-	68 โอห์ม		1	ตัว
R68	-	20 เมกะโอห์ม		1	ตัว
R71 ,R72	-	10 โอห์ม		2	ตัว
R78 ,R 87	-	4.7 โอห์ม		2	ตัว
R85	-	330 โอห์ม		1	ตัว

ตัวเก็บประจุ

C1,C2,C17,C26,C29,C32,C51,C52,C54,C57	-	10 uF 25 V	อิเล็กทรอลไลต์10	ตัว	
C3,C6,C7,C15,C30,C31,C36,C37,C43,C55,C63,-	-	0.001 uF	50 V โพลีสไตรีน	11	ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

C4,C13,C16,C40,C46,C49	-	0.1 uF 50 V โพลีสไตรีน 6 ตัว
C5,C9,C11,C14,C21,C23,C28,C33,C42	-	0.01 uF 50 V โพลีสไตรีน 9 ตัว
C8	-	22 pF 50 V เซรามิก 1 ตัว
C10	-	470 pF 50 V เซรามิก 1 ตัว
C18	-	100 uF 50 V อิเล็กโทรไลต์ 1 ตัว
C19	-	0.0068 uF 50 V โพลีสไตรีน 1 ตัว
C20	-	0.04 uF 50 V โพลีสไตรีน 1 ตัว
C22	-	0.033 uF 50 V โพลีสไตรีน 1 ตัว
C24,C27,C62,C62,C64	-	0.0047 uF 50 V โพลีสไตรีน 4 ตัว
C25	-	1 uF 25 V อิเล็กโทรไลต์ 1 ตัว
C34 ,C38 ,C41	-	47 uF 25 V อิเล็กโทรไลต์ 3 ตัว
C39,C58	-	100 pF 50 V เซรามิก 2 ตัว
C44,C45	-	30 pF 50 V เซรามิก 1 ตัว
C47,C48	-	3300 uF 25 V 2 ตัว
C50 ,C53	-	1000 uF 25 V 2 ตัว
C56	-	68 pF 50 V 1 ตัว
C59	-	47 pF 50 V 1 ตัว
C60	-	470 uF 25 V 1 ตัว
C61	-	2200 uF 25 V 1 ตัว

อุปกรณ์สารกึ่งตัวนำ

D1 - D7 - 1N914	7	ตัว
D8 - D10 - 1N4001	3	ตัว
D11,D12 -1N4148	2	ตัว
LED1-LED7-ไดโอดเปล่งแสง	7	ตัว
DSP1-DSP4 - LTS313 AR แคะไทตร่วม	4	ตัว
IC1,IC14 ,IC15 -TLC555 C	3	ตัว
IC2 -4040	1	ตัว
IC3 -AD7521	1	ตัว
IC4,IC16 - IC19 ,IC24 - IC26-CA3140E	8	ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

IC10 , IC27-CA3130E	2	ตัว
IC11- 4068	1	ตัว
IC12 -4538BCP หรือ 4538BCN	1	ตัว
IC13 - 4017	1	ตัว
IC16 - XR2206	1	ตัว
IC17 - MN5369	1	ตัว
IC18 - MC14566	1	ตัว
IC19 - MC14013	1	ตัว
IC20 -74C926	1	ตัว
IC21 - 7812	1	ตัว
IC22- 7912	1	ตัว
IC23 - 7805	1	ตัว
Q1 -Q13-2N4401	13	ตัว
Q14- 2N2219	1	ตัว

อื่นๆ

F1	ฟิวส์ 0.5 แอมป์	1	ตัว
J1 -J6	แจ๊ค RCA	6	ตัว
S1 , S2 -	สวิทช์กดติดปล่อยดับ	2	ตัว
S3	- สวิทช์เลือก3 ทาง	1	ตัว
S4	- สวิทช์เปิดปิดบน VR12		
S5	- สวิทช์เลือก 2 ทาง 3 ชุด	1	ตัว
S6	-สวิทช์เลือก4ทาง 3ชุด	1	ตัว
S7	-สวิทช์เปิด-ปิด	1	ตัว
T1	-หม้อแปลงเข้า 220-0 โวลท์ ออก 12-0-12 โวลท์ 1แอมป์	1	ตัว
VR1, VR9	โวลุ่ม 50 กิโลโหม้มชั้นเดียว	2	ตัว
VR2,VR3	โวลุ่มปรับค่าละเอียด 10 รอบค่า 10 กิโลโหม้ม	2	ตัว
VR4	โวลุ่มปรับค่าละเอียด 10 รอบค่า 5 กิโลโหม้ม	1	ตัว
VR5,VR6	โวลุ่มปรับค่าละเอียด 10 รอบค่า 2 กิโลโหม้ม	2	ตัว
VR7	โวลุ่ม 10 กิโลโหม้มชั้นเดียว	1	ตัว
VR8	การนี้เป็นตัวต้านทานปรับค่าแบบเกือกม้าตัวนอน 10 กิโลโหม้ม	1	ตัว

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- VR11 ตัวต้านทานปรับค่าแบบเกือกม้าตัวนอน 50 กิโลโอห์ม 1 ตัว
- VR12 โวลุ่มชั้นเดียวมีสวิทช์ค่า 50 กิโลโอห์ม 1 ตัว
- ข้อกเกิดไอซี, สายไฟ, สายซิลด์, แผ่นวงจรพิมพ์ 3 แผ่น, ลูกบิด, ลวดจัมพ์, แผ่นระบายความร้อน, กล้องเอนกประสงค์

หน้าที่ของปุ่มและสวิทช์ ของ ASMG

POWER : สวิทช์เปิด - ปิด เครื่อง

HOLD : ใช้หยุดการทำงานของเครื่องเมื่อทำงานในโหมด RUN และใช้ในการปรับแต่งเครื่อง

SKIP : ใช้เลื่อนมาร์กเกอร์ ไปอ่านค่าความถี่ ในตำแหน่งที่ต้องการบนรูปสัญญาณ เมื่อทำงานในโหมด READ

SWEEP RANGE : ใช้เลือกความเร็วในการสวீป แบ่งเป็น 3 ระดับคือ SLOW , MIDDLE และ FAST

SWEEP RATE ใช้ปรับความเร็วหรืออัตราในการสวี่ฟอย่างต่อเนื่อง หลังจากเลือกสวิทช์ SWEEP RANGE แล้ว

READ-RUN MODE : เป็นสวิทช์เลือกการทำงานของเครื่อง โดยเมื่อเลือกไปที่ตำแหน่ง READ เครื่องจะแสดงค่าความถี่ของมาร์กเกอร์ และเคอร์เซอร์ ในแต่ละจุดบนรูปสัญญาณ โดยมี LED บอกตำแหน่งของค่าความถี่ที่กำลังแสดงผลอยู่บนจอแสดงผล LED ตัวเลข 7 ส่วน ถ้า เลือก ไปที่ตำแหน่ง RUN เครื่องจะทำงานในด้านการสวี่ฟและกำเนิดสัญญาณความถี่และที่จอแสดงผลจะหรือลง

SINE RANGE : ใช้เลือกย่านความถี่ของสัญญาณขาอินพุตที่เครื่องผลิตขึ้น แบ่งเป็น 3 ย่าน 4 ลักษณะคือ

- LOW . ครอบคลุมความถี่ตั้งแต่ 3-1000 เฮิรตซ์ แสดงค่าของความถี่ที่จอแสดงผลในหน่วยของเฮิรตซ์
- MID 1; ครอบคลุมความถี่ 35 - 20000 เฮิรตซ์ แสดงค่าของความถี่ที่จอแสดงผลในหน่วยของเฮิรตซ์
- MID 2; ครอบคลุมความถี่ 35 - 20000 เฮิรตซ์ แสดงค่าของความถี่ที่จอแสดงผลในหน่วยของกิโลเฮิรตซ์
- HIGH ; ครอบคลุมความถี่ 3-100 กิโลเฮิรตซ์ แสดงค่าของความถี่ที่จอแสดงผลในหน่วยของกิโลเฮิรตซ์

SINE LEVEL ; ใช้ปรับความแรงของสัญญาณขาอินพุตที่เอาท์พุท SINE

START ; ปรับเลือกค่าความถี่เริ่มต้นของการสวี่ฟ

STOP ; ปรับเลือกค่าความถี่สุดท้ายของการสวี่ฟ (นั่นคือปุ่ม START และ STOP ใช้กำหนดขอบเขตของความถี่ในการสวี่ฟ)

MARK WIDTH ; จะมีสวิทช์ประกอบด้วย 1 ตัวเพื่อเลือกการแสดงผลมาร์กเกอร์บนจอสโคปหรือไม่ และใช้ในการปรับช่วงเวลาการแสดงผลของมาร์กเกอร์

CURSOR; ใช้ปรับเลื่อน "มาร์กเกอร์ ตัวที่ 6" ซึ่งเรียกว่า "เคอร์เซอร์ " ไปตามจุดต่าง ๆ บนรูปสัญญาณเพื่ออ่านค่าความถี่

ภายในเครื่องออสซิโลสโคปมาร์กเกอร์ เจเนอเรเตอร์

บทที่ 4

การทำงานของวงจร และเครื่องออสซิลิโอฟมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์

ASMG แบ่งลักษณะการทำงานออกเป็น 2 โหมดคือ โหมด READ และ RUN ย่านการสวิตช์พลาสมาที่จะถูกกำหนดและปรับได้ โดยใน ASMG สามารถปรับได้ 3 ย่านความถี่คือ 3 Hz - 10kHz , 35 Hz- 20 kHz , 3 kHz - 100 kHz ซึ่งผู้ใช้สามารถปรับได้จากสวิตช์เลือกที่หน้าปัดของเครื่อง และสามารถปรับความถี่ให้ละเอียดด้วยตัวต้านทานปรับค่าได้แบบหลายรอบบนหน้าปัดเช่นกัน

ในโหมด READ จะมีสิ่งที่จะช่วยในการอ่านค่าอยู่ 2 อย่างคือ มาร์กเกอร์และเคอร์เซอร์ กล่าวคือ มาร์กเกอร์ ใน ASMG นี้จะมีมาร์กเกอร์ทั้งสิ้น 5 ตัว โดยลักษณะของมาร์กเกอร์จะเป็นเส้นสว่างบนจอ ถูกล็อกอยู่กับที่ ทำการแบ่งรูปสัญญาณที่ทำการสวิตช์ออกเป็นสี่ส่วน ส่วนละ 25 % โดยขอบเขตของมาร์กเกอร์นี้ถูกกำหนดโดยมาร์กเกอร์ที่ 1 และ 5 โดยมาร์กเกอร์ที่ 1 จะอยู่บนเส้นซ้ายสุดของเส้นตารางบนจอสโคปส่วนมาร์กเกอร์ที่ 5 จะอยู่บนเส้นขวาสุด ความถี่ในแต่ละช่องบนจอสโคปจะมีค่าเท่ากับผลต่างระหว่างจุดสุดท้าย และจุดเริ่มต้นของย่านความถี่และหารด้วย 10

เคอร์เซอร์ก็คือ มาร์กเกอร์แบบหนึ่งนั่นเอง หากแต่สามารถเคลื่อนที่ไปตามจุดต่าง ๆ บนรูปสัญญาณได้ โดยทุกจุดบนรูปสัญญาณที่ เคอร์เซอร์นี้เคลื่อนที่ไป ผู้ใช้สามารถอ่านค่าความถี่ ๆ ได้ทั้งหมด

ข้อเด่นอีกประการหนึ่งของ ASMG ในโหมด READ นี้คือ มันสามารถที่จะเลือกค่าอ่านได้ระหว่างมาร์กเกอร์และเคอร์เซอร์

อีกโหมดการทำงานหนึ่งของ ASMG คือ โหมด RUN กล่าวได้ง่าย ๆ คือในโหมดนี้ ASMG จะทำหน้าที่ สวิตช์สัญญาณความถี่ จัดการประมวลผลต่าง ๆ เกี่ยวกับค่าของความถี่ อัตราในการสวิตช์เพื่อให้ได้ผลออกมาเตรียมอ่านหรือแสดงผลในโหมด READ

การสวิตช์พลาสมาของ ASMG ในโหมด RUN จะทำการสวิตช์สัญญาณไปตลอดย่านความถี่ที่ผู้ใช้เลือก ซึ่งจะมีค่าความผิดพลาดในการสวิตช์พลาสมาเพียง 0.4 % เท่านั้น แต่ถ้าหากความถี่สูงกว่า 100 กิโลเฮิร์ต แล้วความผิดพลาดจะเพิ่มขึ้นเป็น 12 % อัตราการสวิตช์สามารถกำหนดได้ตั้งแต่ 50 มิลลิวินาที - 30 วินาที

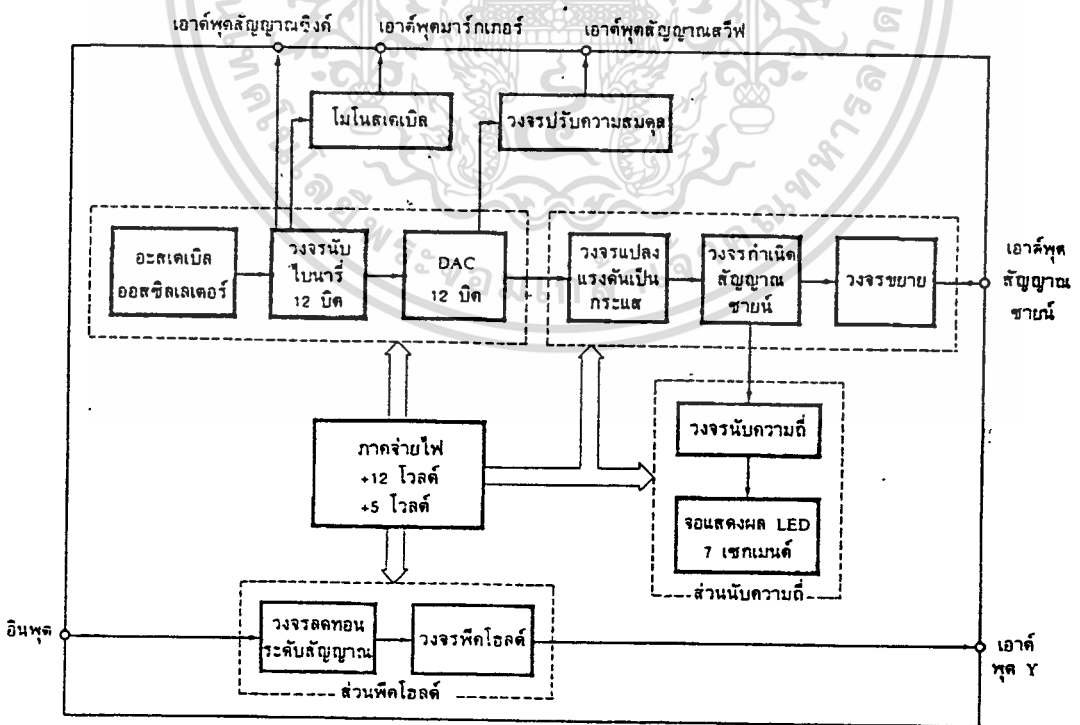
สำหรับในโหมด RUN นี้ทั้งมาร์กเกอร์และเคอร์เซอร์ก็ยังคงมีความเกี่ยวข้องอยู่ด้วยเช่นกันในโหมด READ มาร์กเกอร์จะไม่ปรากฏบนจอสโคปขณะที่กำลังสวิตช์สัญญาณ แต่ถ้าหากเกิดโอเวอร์ชูตขึ้นในขณะที่สวิตช์สัญญาณ อาจปรากฏมาร์กเกอร์ได้ชั่วขณะ แต่ถ้าหากใช้งานในย่านความถี่สูงปัญหานี้จะไม่เกิดขึ้น ส่วนเคอร์เซอร์ในโหมด RUN ก็ยังสามารถปรับเปลี่ยนตำแหน่งของมันได้เช่นเดียวกับในโหมด READ

ASMG จะให้เอาต์พุตออกมาเป็นสัญญาณรูปพื้นเลื่อยที่จุดสวิฟเอาต์พุตและให้สัญญาณชายนีที่จุดชายนีเอาต์พุตมีขนาดตั้งแต่ $10 \text{ mV}_{pp} - V_{pp}$ แล้วแต่การควบคุม และภายในเครื่องเองยังมีทริมเมอร์เพื่อช่วยในการปรับรูปร่างของสัญญาณชายนีอีกสองตัวด้วย โดยช่วยทำให้เกิดความเพี้ยนฮาร์โมนิกน้อยกว่า 0.5 %

อินพุต - เอาต์พุตของ ASMG

ASMG มีจุดต่อสัญญาณ 6 จุดแบ่งเป็น 1 อินพุต และ 5 เอาต์พุต ดังต่อไปนี้

1. อินพุตสำหรับรับสัญญาณจากเอาต์พุตของวงจรรขยายหรือวงจรรองความถี่
2. เอาต์พุตสัญญาณชายนี (sine output)
3. เอาต์พุตสัญญาณสวิฟ (sweep output)
4. เอาต์พุตสัญญาณซิงค์ (sync output)
5. เอาต์พุตมาร์กเกอร์ (marker output)
6. เอาต์พุตของเครื่อง ASMG สำหรับต่อเข้ากับอินพุต Y ของสโคป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นจากงานของออดิโอสวิฟมาร์กเกอร์เจเนเรเตอร์นี้ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บล็อกไดอะแกรมการทำงาน

ในรูปที่ 4-1 เป็นบล็อกไดอะแกรมการทำงานของ ASMG ที่เราจะทำการสร้างขึ้น แบ่งเป็น 5 ส่วนหลัก ๆ คือ ส่วนกำเนิดสัญญาณสวิตช์ ส่วนนับความถี่ ส่วนกำเนิดสัญญาณชายนี ส่วนพีคโฮลด์ และภาคจ่ายไฟ

ส่วนกำเนิดสัญญาณสวิตช์ จะส่งสัญญาณรูปฟันเลื่อย (sawtooth) เข้าไปยังส่วนกำเนิดสัญญาณชายนี โดยสัญญาณสวิตช์ที่เกิดขึ้นนี้ได้มาจากวงจระะสเตเบิล ออสซิลเลเตอร์มาเข้าวงจรรับ 12 สเตจ เอาท์พุทจากวงจรรับซึ่งเป็นสัญญาณดิจิตอล จะถูกเปลี่ยนเป็นสัญญาณอะนาลอกโดยวงจรร DAC (Digital to Analog Converter) 12 บิต เอาท์พุทของ DAC 12 บิต จะถูกส่งเข้าไปยังวงจรรปรับความสมดุลเพื่อให้ได้สัญญาณสวิตช์ส่งออกไปยังอินพุท X ของสโคป

นอกจากนั้นสัญญาณที่เป็นแรงดันจะถูกเปลี่ยนเป็นกระแส เพื่อนำไปควบคุมการทำงานของวงจรมกำเนิดสัญญาณชายนี เอาท์พุทจากวงจรมกำเนิดสัญญาณชายนี จะถูกขยายก่อนส่งออกไปที่เอาท์พุทสัญญาณชายนี

เอาท์พุทจากวงจรรับไปนารี 12 บิต ที่ตำแหน่ง 12 อันเป็นจุดครบรอบการนับพอดี ถูกนำไปเป็นสัญญาณซิงค์ และสัญญาณจากวงจรรับนี้ยังส่งเข้าไปควบคุมวงจรมโมโนสเตเบิล เพื่อกำเนิดสัญญาณมาร์กเกอร์ออกมายังเอาท์พุทมาร์กเกอร์ ด้วย

ส่วนนับความถี่จะนับความถี่ของสัญญาณ ณ ตำแหน่งที่มาร์กเกอร์ หรือเคอร์เซอร์หยุดอยู่ ในขณะที่ยังวงจรมกำลังทำงาน จอแสดงผลตัวเลขซึ่งเป็น LED 7 เซ็กเมนต์ จะหรือล่ง และเมื่อนับความถี่เสร็จเรียบร้อยแล้ว จอแสดงผลก็จะสว่างขึ้นพร้อมกับแสดงค่าความถี่ออกมา

สำหรับในส่วนพีคโฮลด์ จะประกอบด้วย วงจรลatchingสัญญาณเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่อุปกรณ์ภายในเครื่อง ถ้าสัญญาณอินพุทเข้ามาแรงเกินไปและวงจรมพีคโฮลด์

วงจรมพีคโฮลด์ทำหน้าที่กำจัดเส้นสแกนอ้างอิงที่เกิดขึ้นในรูปสัญญาณการตอบสนองความถี่ (frequency response curve) ของวงจรมที่ทำการทดสอบ โดยปกติสัญญาณที่ส่งมาจากวงจรมที่ทำการทดสอบ จะต้องต่อเข้ากับออสซิลโลสโคปโดยตรง แต่ถ้าหากทำเช่นนั้นเส้นสแกนอ้างอิงนี้จะปรากฏขึ้น ทำให้การอ่านหรือการพิจารณารูปสัญญาณทำได้ลำบาก

วงจรมพีคโฮลด์จะจดจำค่าสูงสุดในซีบวคของรูปสัญญาณแต่ละช่วงส่งไปแสดงผลที่ออสซิลโลสโคป และจะเปลี่ยน เป็นค่าศูนย์อย่างรวดเร็ว ทำให้เส้นสแกนอ้างอิงหายไป รูปสัญญาณของการตอบสนองความถี่จึงดูสะอาด และเข้าใจได้ง่ายขึ้น

สัญญาณเอาท์พุทจากวงจรมทดสอบจะผ่านวงจรมลatchingระดับสัญญาณก่อนจะมาเข้าวงจรมพีคโฮลด์ ระดับสัญญาณอินพุทสูงสุดที่ปลอดภัยสำหรับเครื่อง ASMG นี้มีค่าไม่เกิน $3.5 V_{pp}$ และทำงานได้ที่ระดับสัญญาณต่ำสุดที่ $35 mV_{pp}$ ส่วนเอาท์พุทของวงจรมพีคโฮลด์ถูกส่งต่อไปยังอินพุท Y ของออสซิลโลสโคปต่อไปยังวงจรมพีคโฮลด์นี้สามารถทำงานได้ดีที่ย่านความถี่เสียงตั้งแต่ 20 เฮิรท์ - 20 กิโลเฮิรท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนภาคจ่ายไฟทำหน้าที่ จ่ายแรงดันไฟเลี้ยงให้แก่วงจรในส่วนต่าง ๆ ของเครื่อง ASMG ระดับแรงดันไฟเลี้ยงในเครื่องที่ต้องการคือ +12,-12 โวลท์ และ +5โวลท์

การทำงานของวงจร

เนื่องจากในเครื่อง ASMG มีวงจรแยกย่อยในหลายส่วนจึงขออธิบายแยกเป็นส่วนเพื่อจะได้ทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น

หัวใจของวงจรในส่วนนี้คือ IC16 เบอร์ XR2206 ซึ่งเป็นไอซีฟังก์ชันเจเนอเรเตอร์มีลักษณะการจัดขา ไอซีเบอร์นี้สามารถกำเนิดสัญญาณไซน์ สัญญาณรูปสามเหลี่ยม สัญญาณรูปสี่เหลี่ยม สัญญาณแรมป์ ทั้งยังสามารถกำเนิดสัญญาณสวิตช์ได้ด้วย ใน ASMG นี้ IC16 ถูกควบคุมการกำเนิดสัญญาณด้วยกระแสไฟฟ้า หรือที่เรียกว่า CCO (Current Control Oscillator) ความถี่ของการสวิตช์จากตัวไปสูงของ IC16 จะขึ้นอยู่กับปริมาณกระแสไฟฟ้าที่ขา 7 ซึ่งมีค่าตั้งแต่เกือบศูนย์จนถึง 3 มิลลิแอมป์ การเปลี่ยนแปลงของกระแสไฟฟ้าที่ใช้ในการควบคุมความถี่นี้ ขึ้นอยู่กับแรงดันของสัญญาณแรมป์ที่เกิดขึ้นที่ขาเบสของ Q1

IC1 เบอร์ TLC555C ต่อร่วมกับ R1, R3, VR1, C3, C4, และ C5 ทำหน้าที่เป็นวงจรอะอสซิลเลเตอร์สวิตช์ S3 ใช้ในการกำหนดอัตราในการสวิตช์ว่าจะให้ช้าปานกลางหรือว่าเร็ว ส่วน VR1 จะกำหนดอัตราการสวิตช์อย่างละเอียดอีกครั้ง เอาต์พุท ของ IC1 จะถูกส่งเข้าไปยัง ไอซีวงจรมับ

12 สเตจ IC2 เบอร์ 4040 ค่าของการนับซึ่งเป็นสัญญาณดิจิตอลจะถูกเปลี่ยนเป็นสัญญาณอนาล็อกด้วย IC3 เบอร์ AD7521 ซึ่งเป็นไอซี DAC 12 บิต ของบริษัทอินเตอร์ซิล สัญญาณอนาล็อกที่ได้จาก IC3 ซึ่งอยู่ในรูปของกระแสไฟฟ้าจะถูกส่งออกมาทางขา 1 เข้า ไปยัง IC4 เบอร์ CA3140E เพื่อเปลี่ยนเป็นแรงดัน แรงดันเอาต์พุทของ IC4 ที่ออกมาทางขา 6 สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถึง 4096 ระดับ IC6 และ IC7 ทำหน้าที่ ควบคุมการเลื่อนระดับของสัญญาณแรมป์นี้ และยังช่วยในการกำหนดจุดตั้งต้นและจุดปลายของการสวิตช์ความถี่

เมื่อความถี่ออสซิลเลเตอร์ของ IC1 เปลี่ยนแปลงไป ความชันและความกว้างของสัญญาณแรมป์ก็จะเปลี่ยนแปลงตาม VR2 และ VR4 ใช้ในการปรับขอบเขตมาร์กเกอร์บนจอสโคป โดย VR4 ปรับตำแหน่งของมาร์กเกอร์ ที่ 1 และ VR2 ใช้ปรับมาร์กเกอร์ที่ 5 ส่วน VR3 และ VR5 จะทำหน้าที่กำหนดขอบเขตความถี่ในการสวิตช์ โดย VR3 กำหนดค่าความถี่เริ่มต้น ส่วน VR5 กำหนดค่าความถี่สุดท้าย

สัญญาณแรมป์ที่ผ่าน IC7 จะส่งเข้าไปยัง IC8 และ Q1 ซึ่งทำหน้าที่เปลี่ยนแรงดันเป็นกระแส เพื่อนำไปควบคุมความถี่ในการกำเนิดสัญญาณของ IC16 อย่างไรก็ตามในการควบคุมความถี่ที่ต้องพบปัญหาเรื่องดริฟต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการทำงานย่านความถี่เสียงเมื่ออุปกรณ์ทำงานในย่านความถี่เสียงนี้จะต้องเกิดแรงดันดริฟต์ขึ้น ซึ่งมันจะมีผลทำให้ค่าความถี่เลื่อนไป โดยแรงดันดริฟต์เพียง 1 มิลลิโวลต์ ทำให้ความถี่เลื่อนค่าไปถึง 18 เฮิร์ตซ์ ดังนั้น IC5 เบอร์ LM336Z ซึ่งเป็นไอซีเรกูเลเตอร์ 2.5 โวลต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จึงถูกนำมาใช้แก้ปัญหานี้ โดยช่วยป้องกันไม่ให้เกิดแรงดันตริฟต์ขึ้นในการทำงานปกติของอุปกรณ์ และจากการใช้ IC5 เพิ่มเข้าไปในวงจร แล้วเปิดเครื่องใช้งานพบว่า ความถี่จะเลื่อนไปโดยเฉลี่ยประมาณ 5-6 เฮิร์ตซ์ ต่อชั่วโมง

ทุก 25 % ของการเพิ่มขึ้นของระดับสัญญาณแรมป์ จะทำให้ IC11 แนนต์เกต 8 อินพุต เบอร์ 4068 ทำงานส่งลอจิก "0" ไปทริกวงจรมอนอสเตเบิล IC12/1 ความกว้างของพัลส์ที่ IC12/1 ผลิตขึ้นมานี้มีค่า 10 มิลลิวินาที ส่งไปยัง IC13 เบอร์ 4017 ซึ่งทำหน้าที่เป็นวงจรมับลิบเมื่อมีสัญญาณจาก IC12/1 มาทริกก็จะส่งเอาท์พุทออกมา LED2 -LED6 จะติดวนไล่กันตามการนับของ IC13 เพื่อแสดงการเปลี่ยนตำแหน่งของมาร์กเกอร์จากมาร์กเกอร์ ที่ 1 ถึง มาร์กเกอร์ที่ 5

มาร์กเกอร์ทั้งห้าตัวถูกทำให้อยู่กับที่ได้โดย เอาท์พุทพัลส์จาก IC12/1 จะเข้าไปทริกโมโนสเตเบิล IC12/2 ซึ่งให้อาท์พุทพัลส์มีความกว้าง 15 มิลลิวินาที หรือสามารถเปลี่ยนแปลงได้จาก 10-150 มิลลิวินาที ขึ้นอยู่กับว่า ASMG ทำงานในโหมด READ หรือ RUN เมื่อแรงดันที่ ขา 7 ของ IC12/2 ตกลงมาเป็นศูนย์ จะทำให้แรงดันขา 4 ของ IC1 จึงแสดงค่าสุดท้ายก่อนหยุดนับไว้ และค่าของการนับก็จะถูกเปลี่ยนเป็นสัญญาณอะนาล็อก และกลายเป็นกระแสไฟฟ้าค่าคงที่ที่ไปควบคุมการกำเนิดสัญญาณของ IC16 ซึ่งความถี่ในช่วงเวลานี้ก็คือ ความถี่ของมาร์กเกอร์ นั่นเอง

ทุก ๆ ช่วงเวลาที่สิ้นสุดสัญญาณแรมป์ สัญญาณสวีฟจะถูกส่งออกไปทางเอาท์พุทสัญญาณสวีฟ เพื่อต่อเข้ากับอินพุท X ของสโคป และจะไฮลด์ค่านั้นเอาไว้ทำให้ลำโวลต์กรอนไม่สามารถเคลื่อนที่ได้จึงเกิดเป็นจุดสว่างขึ้น และเมื่อมีสัญญาณมาเข้าที่อินพุท Y ของสโคป มาร์กเกอร์ก็จะสว่างขึ้นกว่าเดิม และมีลักษณะเป็นเส้นตั้งตรงหยุดอยู่กับที่บนจอสโคป

ส่วนมาร์กเกอร์ที่ 5 อันเป็นมาร์กเกอร์สุดท้ายหรือเรียกว่า สตอปมาร์กเกอร์จะเกิดขึ้นเมื่อวงจรมับลิบไปถึงค่า 4092 และเมื่อวงจรมับลิบต่อไปอีก 4 ค่าก็จะครบรอบของการนับทำให้ทุกเอาท์พุทของวงจรมับลิบ IC2 เป็นศูนย์ สัญญาณแรมป์ก็จะกลับมาไปเริ่มต้นการทำงานอีกครั้งหนึ่ง ทราานซิสเตอร์ Q2 ก็จะมีสัญญาณซิงค์ออกมาที่ขาคอลเลคเตอร์ส่งออกไปที่เอาท์พุทสัญญาณซิงค์ ซึ่งสัญญาณนี้เป็นสัญญาณเดียวกันกับที่ไปรีเซต IC13 LED ที่แสดงตำแหน่งของมาร์กเกอร์ ก่อนที่แรงดันที่ LED6 ตกลงมาเป็นศูนย์ ทั้งยังเป็นการกระตุ้นให้โมโนสเตเบิล IC12/1 ทำงานเพื่อเริ่มต้นรอบการทำงานใหม่อีกครั้งหนึ่ง

เคอร์เซอร์จะมีลักษณะการเกิดขึ้นแตกต่างจากมาร์กเกอร์ทั้งห้า ที่กล่าวมาแล้ว IC10 เบอร์ CA3130E ถูกออกแบบให้ทำหน้าที่เป็นวงจรมับลิบเทียบแรงดันระหว่างสัญญาณแรมป์ที่ขาอินพุตกลับเฟสกับแรงดันที่ได้จากการปรับค่า VR7 ที่ขาอินพุตไม่กลับเฟส เมื่อสัญญาณแรมป์ เริ่มเพิ่มระดับขึ้นมีค่าเท่ากับแรงดันไฟตรงเอาท์พุทของ IC10 จะเป็น "0" และ IC12/2 จะทำให้เกิดมาร์กเกอร์เพิ่มขึ้นบนจอสโคปอีก 1 เส้น ซึ่งก็คือ เคอร์เซอร์ นั่นเอง และเคอร์เซอร์ นี้จะถูกไฮลด์ไว้เมื่อ IC1 ถูกรีเซตเช่นเดียวกับมาร์กเกอร์ตัวอื่น ๆ

สวิตช์ S4 ทำหน้าที่ควบคุมการแสดงผลของเคอร์เซอร์ หาก S4 เปิดวงจรก็จะมีเคอร์เซอร์ปรากฏบนจอสโคปและในทางตรงข้ามเคอร์เซอร์ก็จะปรากฏขึ้นก็จะปรากฏ ขึ้นเมื่อ S4 ปิดวงจร ขณะที่ VR12 ทำหน้าที่ปรับช่วงเวลาของการแสดงผลของมาร์กเกอร์

สำหรับ IC16 จะเป็นตัวกำเนิด สัญญาณขายน์ออกมาที่เอาท์พุท โดยตัวมันถูกควบคุมความถี่จากการเปลี่ยนแปลงของกระแสที่ขา 7 ซึ่งเป็นผลมาจากสัญญาณแรมป์ VR9 ใช้ปรับให้รูปสัญญาณขายน์มีความคมชัดไม่ผิดเพี้ยน ส่วน VR10 ทำหน้าที่ปรับความสมดุลของรูปสัญญาณระหว่างซีกบวกและซีกลบ ขนาดของสัญญาณขายน์ปรับได้ที่ VR11

สวิตช์ S5 ใช้ในการเลือกโหมดการทำงานของ ASMG ซึ่งมี 2 โหมดคือ READ และ RUN

สวิตช์ S6 ทำหน้าที่เลือกย่านความถี่ของสัญญาณขายน์ เพราะ S6/1 จะเป็นตัวเลือกค่าตัวเก็บประจุใหม่ C19-C20 ให้แก่ IC16 เพื่อกำเนิดความถี่และยังเป็นตัวเลือกการหารความถี่ของวงจรมับความถี่อีกด้วย ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป สัญญาณที่ส่งไปนับความถี่จะออกมาจากขา 11 ของ IC16 คับปลั๊งผ่าน C16 เพื่อส่งต่อไปยังวงจรมับความถี่

วงจรมับความถี่แสดงผลเป็นตัวเลข และภาคจ่ายไฟ ในวงจรมับความถี่นี้ IC17 เบอร์ MM5369 ประกอบกับ XTAL1 ความถี่ 3.579 เมกะเฮิร์ตซ์ และ C44 , C45 , R67 , R68 ทำหน้าที่กำเนิดความถี่ 60 เฮิร์ตซ์ ป้อนให้ IC18 เบอร์ MC14566 ทำการหารความถี่ลงเหลือ 10 และ 1 เฮิร์ตซ์ แล้วส่งเข้าไปที่ IC19 ทำการหารความถี่ลงอีกสองเท่าจนเหลือ 5 และ 0.5 เฮิร์ตซ์ เป็นความถี่โคมโบสหรือความถี่ฐานเวลาในการนับความถี่

S6 จะช่วยในการเลือกอัตราการหารความถี่ว่าจะให้หาร 1,000 หรือ 10,000 ขึ้นอยู่กับตำแหน่งของการเลือกสวิตช์ S6/3 ซึ่งนั่นก็คือ ฐานเวลา ที่ใช้ในการนับความถี่เป็น 0.2 และ 2 วินาที สัญญาณฐานเวลาจะส่งเข้าไปที่ Q8 และ Q8 นี้เองจะเป็นตัวกำหนดการทำงานของ IC20 เบอร์ 74C926

สัญญาณสี่เหลี่ยมที่ส่งออกมาจาก IC16 จะส่งมาเข้าวงจรมับความถี่ผ่าน R60 , R61 มาที่ขาเบสของ Q9 และถูกส่งต่อไปยังขาอินพุตของ IC20 ที่ขา 12 โดยการควบคุมจากวงจรมับความถี่ IC20 จะทำการนับความถี่แล้วถอดรหัสแสดงผลที่ LED7 เซกเมนต์ 4 หลัก การแสดงผลนี้จะมีลักษณะเป็นแบบมัลติเพล็กซ์ โดย IC20 จะควบคุมการแสดงผลผ่านทาง Q3-Q6

ถ้า ASMG อยู่ในโหมด RUN วงจรมับความถี่จะไม่ทำงานด้วยสาเหตุดังต่อไปนี้

ย้อนกลับไปที่ IC14 ทำหน้าที่เป็นวงจรมอนิเตอร์เปิดความกว้างของพัลส์นาน 3 นาที ที่สามารถหยุดการทำงานได้ อย่างอัตโนมัติ IC14 ถูกกระตุ้นให้ทำงานโดย IC12/2 และสัญญาณพัลส์จาก IC14 จะส่งเข้าไปที่ทรานซิสเตอร์ IC15 ที่ถูกจัดเป็นวงจรมอนิเตอร์เปิดเช่นกัน แต่ความกว้างของพัลส์จะมีระยะเวลา นานกว่า หาก IC15 ไม่ได้รับการกระตุ้น ก็จะไม่มีการเปิดเอาท์พุทออกไปที่ทรานซิสเตอร์ Q10 ทำ งาน จึงไม่มีแรงดันไฟเลี้ยงให้แก่ IC20 และส่วนแสดงผล

ในทางตรงกันข้ามหากทำงานในโหมด READ จะมีสัญญาณจาก IC15 มาจ่ายให้แก่ Q10อย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดแรงดันเลี้ยง IC20 ตลอดเวลา และสามารถนับความถี่ได้ สำหรับสวิตช์ S1 ทำหน้าที่โฮลด์ค่าของการนับความถี่เอาไว้

สำหรับภาคจ่ายไฟของวงจรใช้ +12 โวลต์ และ +5 โวลต์ โดยมี IC21 ทำหน้าที่ควบคุมแรงดันที่ +12 โวลต์ และ IC22 ควบคุมแรงดัน -12 โวลต์ และ IC23 ควบคุมแรงดัน +5 โวลต์

วงจรในส่วนพีคโฮลด์ D11, D12, C55, C56, R73 และ R74 ต่อกันเป็นวงจรลดทอนระดับสัญญาณไม่ให้เข้ามายัง ASMG แรงเกินไป IC24 เบอร์ CA3140E จะทำการขยายระดับสัญญาณจากอินพุทเพิ่มขึ้น 4 เท่า สัญญาณอินพุทในซีกบวักจะถูกทำให้เป็นสัญญาณรูปสี่เหลี่ยมและกลับขั้วสัญญาณโดย IC27 สัญญาณเอาท์พุทจาก IC27 จะไปปรากฏที่ขาเบสของ Q13 และ Q14 ซึ่งทำหน้าที่สวิตช์ระดับของสัญญาณลงกราวอย่างรวดเร็ว เพื่อแก้ไขปัญหาเส้นสแกนอ้างอิง แต่ในทางปฏิบัติสามารถทำให้ระดับสัญญาณเมื่อ Q14 ทำงานลดลงได้ต่ำสุด 5 มิลลิโวลต์

วงจรพีคโฮลด์จะจดจำค่าสูงสุดของสัญญาณโดย เมื่อ Q13 และ Q14 ไม่ทำงาน C62 จะได้รับการประจุแรงดันสะสมจนถึงค่าสูงสุดของระดับสัญญาณในซีกบวัก และจะเก็บค่าแรงดันนี้ไว้เนื่องจากไม่มีเส้นทางให้ C62 คายประจุนอกค่าแรงดันสูงสุดที่ C62 เก็บไว้นี้เอง จะไปปรากฏเป็นจุดบนจอสโคป และเมื่อ Q13 ทำงานจะคายประจุนอก ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนระดับสัญญาณเป็นศูนย์อย่างรวดเร็ว และ C62 จะได้รับการประจุใหม่ในทุก ๆ รอบของการทำงานต่อไป

ผลการทดลอง

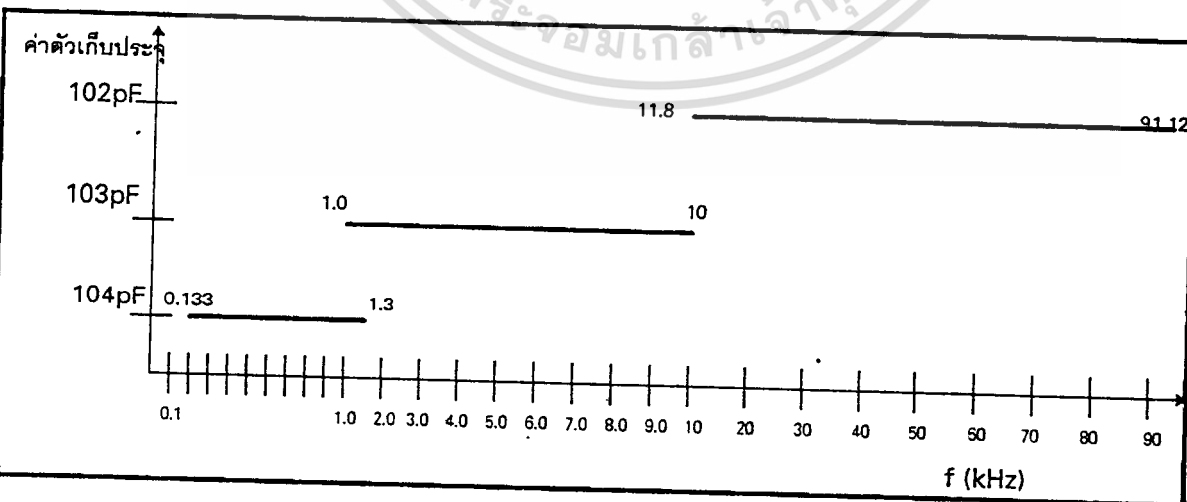
ในการทดลองและการทดสอบการทำงานของวงจรมันได้ทำการทดลองในภาคต่าง ๆ ดังนี้
 ภาคของวงจรมันเกิดพัลส์โดยใช้วงจรมันสเตเบิลมัลติไวเบรเตอร์ ได้ผลการทดลองดังนี้
 ในส่วนของวงจรมันได้สร้างสัญญาณในย่านความถี่ 3 ย่านด้วยกันคือ

1. 3 - 1000 Hz
2. 35 - 20000 Hz.
3. 3 - 100 kHz

ซึ่งจะได้ค่า C ต่างกัน คือ

ตารางที่ 5.1 การเปรียบเทียบการผลิตสัญญาณความถี่ของตัวเก็บประจุค่าต่าง ๆ กัน

Sweep range	Sweep rate	ความถี่ที่วัดได้	ดีวีทีไซเคิล
Fast(102)	ต่ำสุด	11.8 kHz	71.0 %
	สูงสุด	91.12 kHz	52.1 %
Meduim(103)	ต่ำสุด	1.0 kHz	68.7 %
	สูงสุด	10 kHz	52.1 %
Low(104)	ต่ำสุด	1.3 kHz	68.4 %
	สูงสุด	133.8 Hz	51.5 %

กราฟที่ 5-1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าตัวเก็บประจุ และช่วงความถี่ที่สามารถผลิตได้ของ IC 1 เบอร์ XRL 555
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.2 เลาท์พูทที่วัดจากขา 6 ของ IC4 CA3140E

ได้สัญญาณรูปฟันเลื่อยซึ่งเมื่อเปลี่ยนค่าช่วงการสวิฟค่าต่างๆได้ผลดังนี้

ช่วงการสวิฟ	โวลต์เตจ	ความถี่	คาบเวลา
Fast(102)	6.875 โวลต์	12.5 Hz	80.5 ms
Medium (103)	6.875 โวลต์	1.1 Hz	0.909 s
Low (104)	6.875 โวลต์	153 mHz	6.5 s

ตารางที่ 5.3 เลาท์พูทที่จุด TP

หลังจากที่ทำการปรับแต่งมาร์กเกอร์แล้วทำการวัดสัญญาณที่จุดTP ได้ผลดังนี้

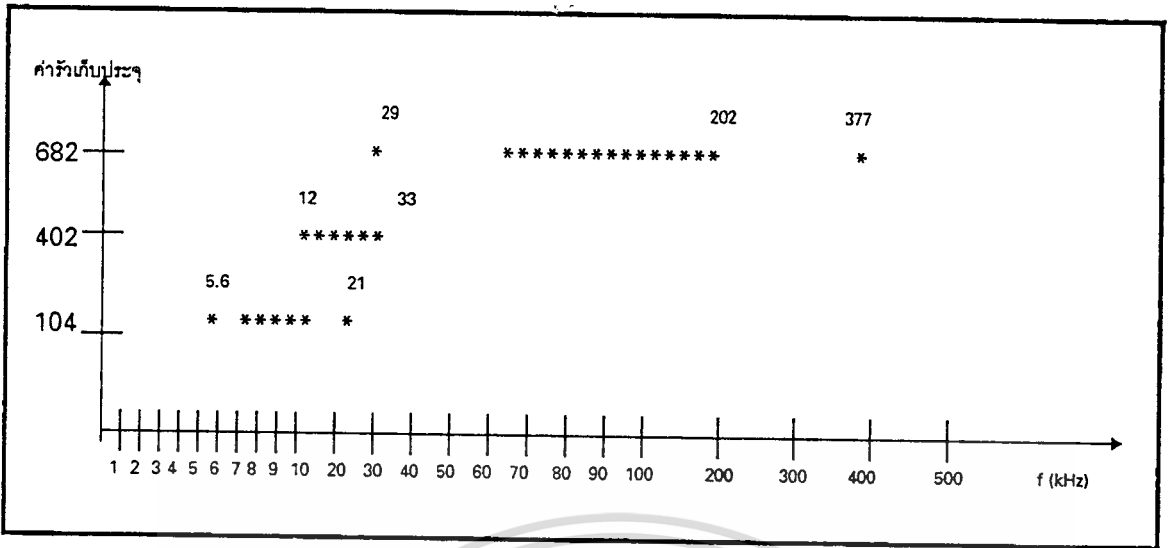
ช่วงการสวิฟ	อัตราการสวิฟ	คาบเวลา
Fast (102)	ต่ำสุด (ตามเข็ม)	1.045 s
	สูงสุด (ตามเข็ม)	1.33 s
Medium (103)	ต่ำสุด	1.39 s
	สูงสุด	5.1 s
Low (104)	ต่ำสุด	4.0 s
	สูงสุด	31.0 s

ตารางที่ 5.4 เลาท์พูทสัญญาณไซน์ จาก IC XR2206

เมื่อปรับการช่วงการสวิฟปานกลางปรับให้คาบเวลา 3 s ทำการปรับช่วงการกำเนิดสัญญาณไซน์ค่าต่างๆด้วย ค่า Capacitor

ค่าตัวเก็บประจุ	ความถี่ที่ได้ (kHz)								
682	29	63	65	68	73	75	77	80	83
	87	90	95	102	107	111	119	133	135
	149	153	159	180	183	196	202	377	
402	12	13	14	15	16	17	18	19	20
	21	23	27	29	31	32	33		
104	5.6	7	8	9	10	11	21		

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กราฟที่ 5-2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าตัวเก็บประจุกับความถี่ที่ผลิตได้จาก IC เบอร์ XR2206

ในส่วนของวงจรนับความถี่วัดสัญญาณได้ดังนี้

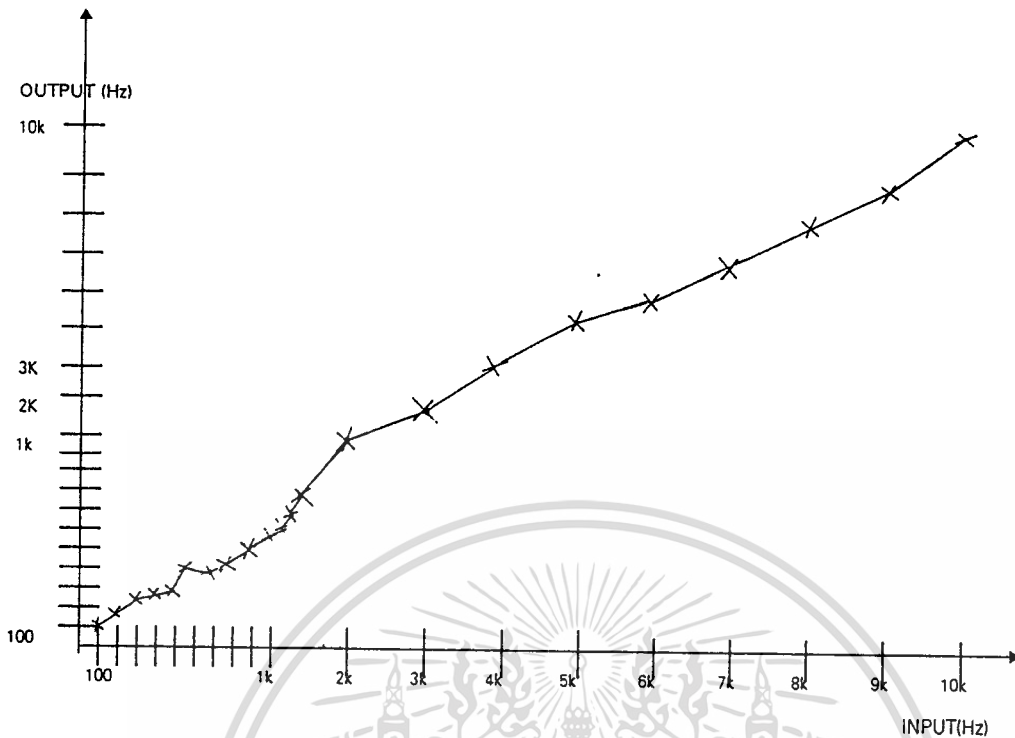
- เอาต์พุตขา 1 ของ IC 5369 ได้สัญญาณรูปพัลส์ที่มีความถี่ 60 Hz
  - โวลต์เตจ 12.50 V
  - คาบเวลา 16.67 ms
- เอาต์พุตขา 6 ของ IC 4566 ได้สัญญาณรูปพัลส์ที่มีความถี่ 1 Hz
  - โวลต์เตจ 12.50 V
  - คาบเวลา 1 ms
- เอาต์พุตขา 14 ของ IC 4566 ได้สัญญาณรูปพัลส์ที่มีความถี่ 10 Hz
  - โวลต์เตจ 12.50 V
  - คาบเวลา 100 ms
- เอาต์พุต ที่ขา 1 ของ IC 4013 เมื่อต่อขา 6 IC 4566 กับขา 3 IC 4013
  - ได้สัญญาณรูปพัลส์ความถี่ 500 mHz
  - โวลต์เตจ 10.94 V
  - คาบเวลา 2.0 s
- เอาต์พุตที่ขา 1 ของ IC 4013 เมื่อต่อขา 14 IC 4566 กับขา 3 IC 4013
  - ได้สัญญาณรูปพัลส์ความถี่ 5 Hz
  - โวลต์เตจ 10.94 V
  - คาบเวลา 200 ms

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5.5 การวัดสัญญาณในส่วนแสดงผล 7-SEGMENT

อินพุท(Hz)	เอาต์พุท
100	0106
200	0184
300	0254
400	0279
500	0314
600	0400
700	0368
800	0416
900	0519
1.0k	0595
1.1k	0689
1.2k	0792
1.3k	0857
1.6k	1158
1.7k	1313
1.8k	1494
1.9k	1642
2.0k	1811
3.0k	2997
4.0k	3995
5.0k	4995
6.0k	5992
7.0k	6990
8.0k	7988
9.0k	8986
10.0k	9986

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

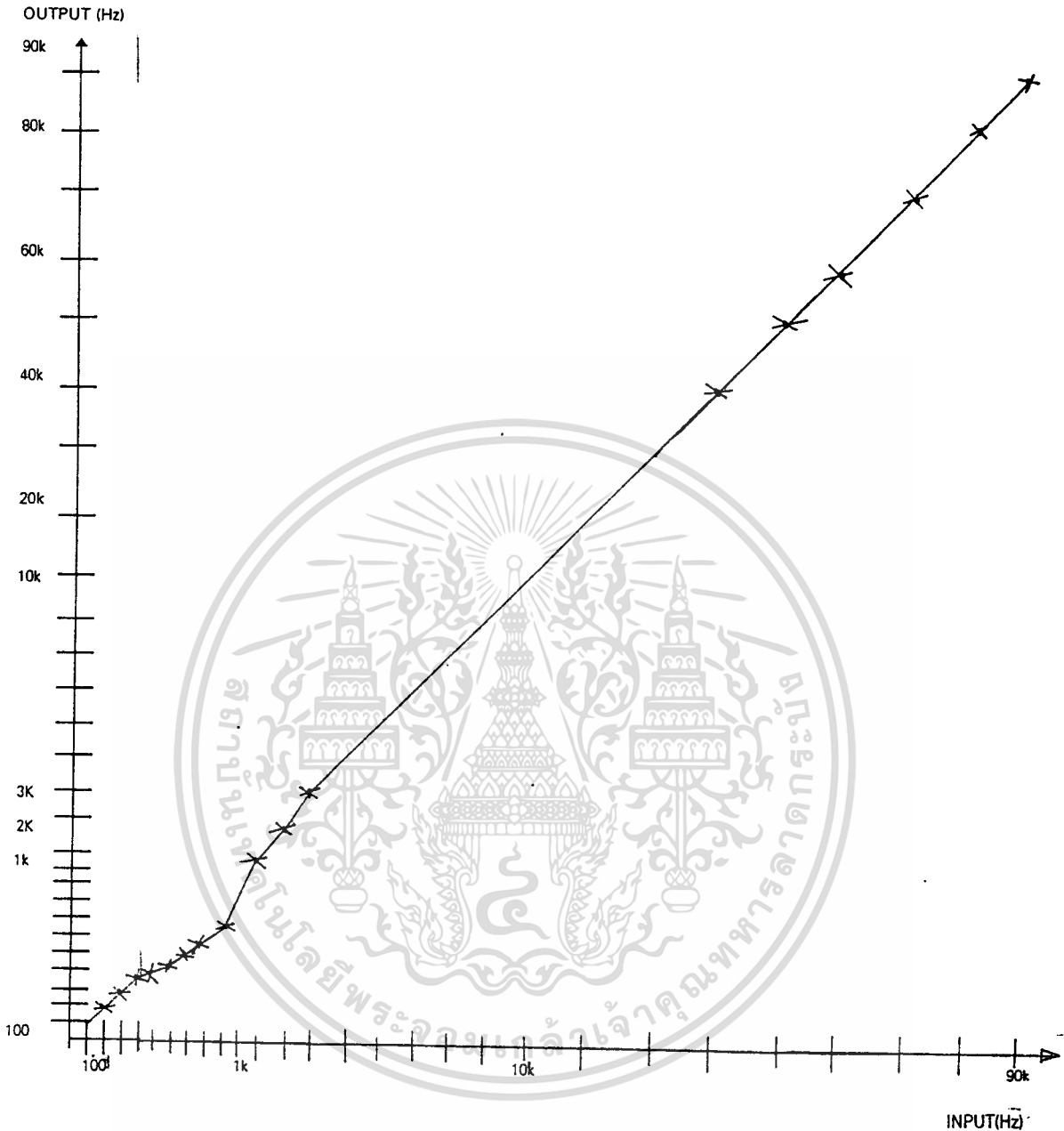
กราฟที่5-3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอินพุตและเอาต์พุตจากสัญญาณในส่วนแสดงผล 7-Segment ในหน่วย Hz

ตารางที่ 5.6 ขณะต่อขา 14 กับขา 3 ได้ผลดังนี้

อินพุต(Hz)	เอาต์พุต
100	00.10
200	00.21
300	00.30
400	00.35
500	00.37
600	00.40
700	00.45
800	00.50
1.0k	00.60
2.0k	01.78
2.1k	01.98

อินพุท (Hz)	เอาต์พุท(Hz)
2.4k	02.37
2.5k	02.38
2.6k	02.48
2.7k	02.56
2.8k	02.67
2.9k	02.76
3.0k	02.85
4.0k	03.94
30.0k	29.59
40.0k	39.37
50.0k	49.23
60.0k	59.86
70.0k	68.90
80.0k	78.76
90.0k	88.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

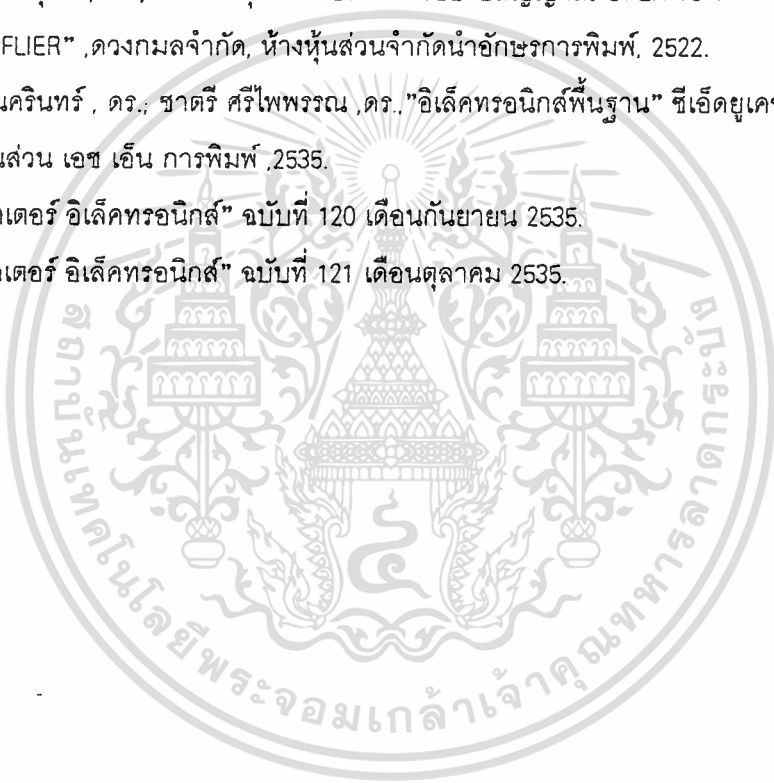

กราฟที่ 5-4 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอินพุตและเอาต์พุตจากสัญญาณในส่วนแสดงผล 7Segment ในหน่วยHz

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

1. ยืน ภู่วรรณ , “ทฤษฎีและการใช้งานอิเล็กทรอนิกส์ เล่ม 1”,บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น ,
ห้างหุ้นส่วนจำกัด นำอักษรการพิมพ์ ,2535.
2. ยืน ภู่วรรณ , “ทฤษฎีและการใช้งานอิเล็กทรอนิกส์ เล่ม 2”,บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น ,
ห้างหุ้นส่วนจำกัด นำอักษรการพิมพ์ ,2535.
3. ยืน ภู่วรรณ , “ทฤษฎีและการใช้งานอิเล็กทรอนิกส์ เล่ม 3”,บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น ,
ห้างหุ้นส่วนจำกัด นำอักษรการพิมพ์ ,2535.
4. ยืน ภู่วรรณ, “ดิจิตอลพื้นฐาน” ซีเอ็ดยูเคชั่น ,ห้างหุ้นส่วนจำกัดนำอักษรการพิมพ์.
5. สิทธิชัย ไกโดยอุดม ,ดร. , วัลลภ สุรกำพลธร “วงจรรขยายสัญญาณ OPERATION
AMPLIFIER” ,ดวงกมลจำกัด, ห้างหุ้นส่วนจำกัดนำอักษรการพิมพ์, 2522.
6. มงคล เดชนครินทร์ , ดร., ชาตรี ศรีไพพรรณ ,ดร.,”อิเล็กทรอนิกส์พื้นฐาน” ซีเอ็ดยูเคชั่น ,
ห้างหุ้นส่วน เอช เอ็น การพิมพ์ ,2535.
7. “เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์” ฉบับที่ 120 เดือนกันยายน 2535.
8. “เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์” ฉบับที่ 121 เดือนตุลาคม 2535.

บทที่ 6

สรุปผลการทดลอง

ในวงจรอะสเตเบิลซึ่งเป็นตัวกำหนดสัญญาณพัลส์เมื่อปรับค่า ตัวเก็บประจุเพื่อผลิตสัญญาณให้ได้ความถี่ในช่วงที่ต้องการซึ่งความถี่ของพัลส์ที่ได้จะส่งไปทำให้เกิดอัตราการสวิทช์ตั้งแต่ 1.045 วินาทีถึง 31.0 วินาที การสวิทช์ของสัญญาณในช่วงต่างๆสรุปได้ดังนี้

ช่วง 3-100 kHz การสวิทช์ได้ตั้งแต่ 29-177 kHz

35-20,000 Hz การสวิทช์ได้ตั้งแต่ 12-33 kHz

3-1,000 Hz การสวิทช์ได้ตั้งแต่ 5.6-21 kHz

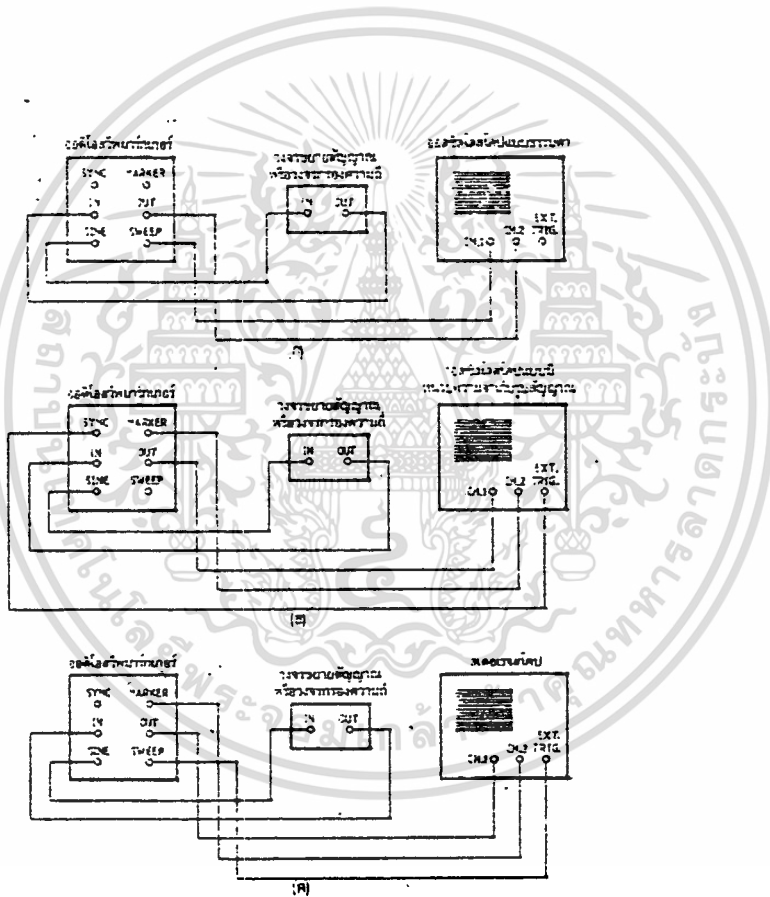
ซึ่งผลการทดลอง ไม่เป็นที่น่าพอใจเพราะความถี่เริ่มต้นที่สวิทช์ปรับได้ไม่ดีเท่าที่ควรส่วนความถี่สุดท้ายที่สวิทช์ก็มีค่าสูงกว่าช่วงที่ต้องการ

ในส่วนการแสดงผล ในโหมดโลว์ค่าของการนับยังผิดพลาดอยู่ซึ่งจากผลการทดลองที่ได้มีค่าผิดพลาดในการนับประมาณ 10 Hz ซึ่ง ถ้าในย่านความถี่ต่ำกว่า 1 kHz การนับจะผิดพลาดมากขึ้น

ในโหมดไฮ การนับยังไม่ถูกต้องแต่การนับจะได้ผลใกล้เคียงเมื่อความถี่อยู่ในย่าน 30 kHz -90 kHz ซึ่งมีค่าความผิดพลาดประมาณ 50 เฮิร์ตซ์

ประโยชน์และการนำไปใช้

เมื่อสร้างวงจรรอติโอสวีฟมาร์กเกอร์เจเนอเรเตอร์ขึ้นมาเรียบร้อยแล้ว สามารถที่จะนำไปใช้ร่วมกับเครื่องวัดอื่น ๆ ได้หลายอย่าง ตัวอย่างของการเชื่อมต่อ ออติโอสวีฟมาร์กเกอร์เจเนอเรเตอร์ เข้ากับออสซิลโลสโคปแบบต่าง ๆ เป็นดังนี้

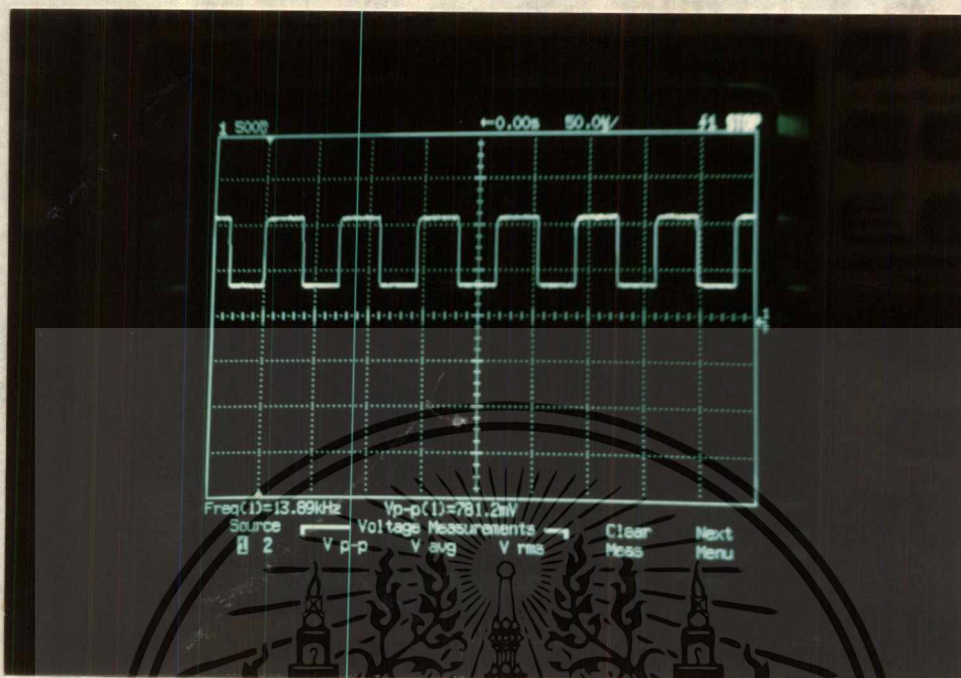
รูป (ก) ต่อกับออสซิลโลสโคปแบบธรรมดา

(ข) ต่อกับดิิจิตอลโคปแบบมีหน่วยความจำเก็บรูปสัญญาณ

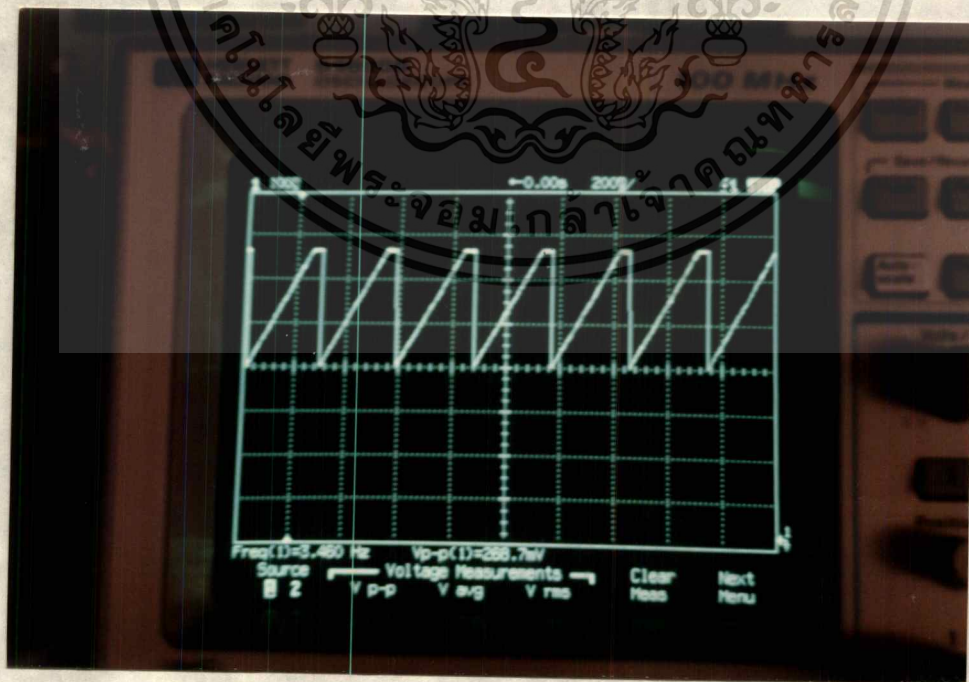
(ค) ต่อกับสเตรจิสโคป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแสดงผลการทดลอง

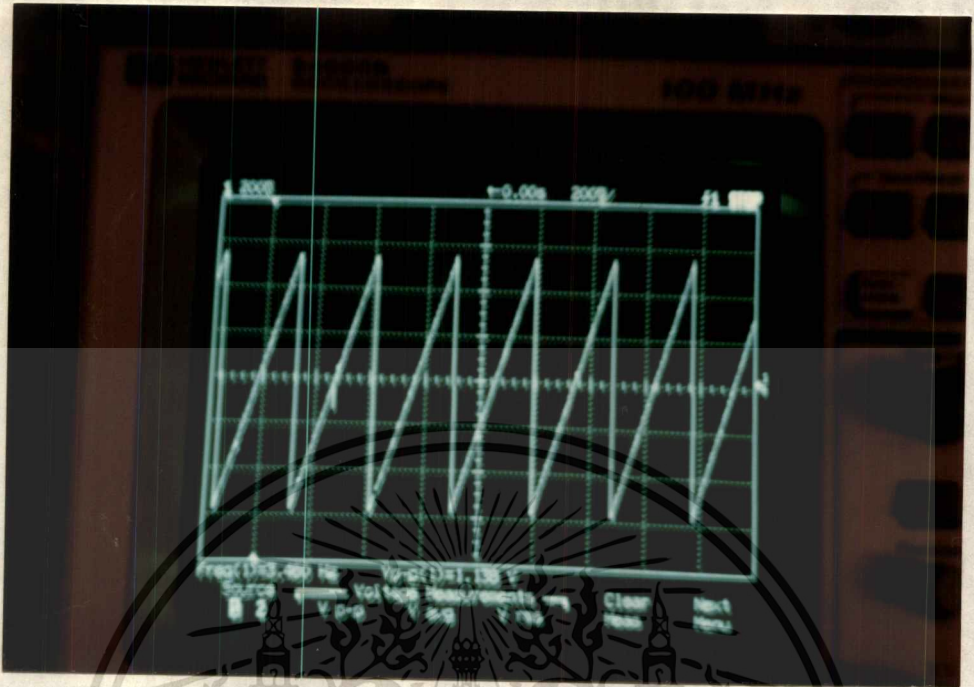

รูปที่ 5-1 แสดงสัญญาณเอาต์พุตของวงจรอะสเตเบิลในโหมดร่นวัดที่ขา R2

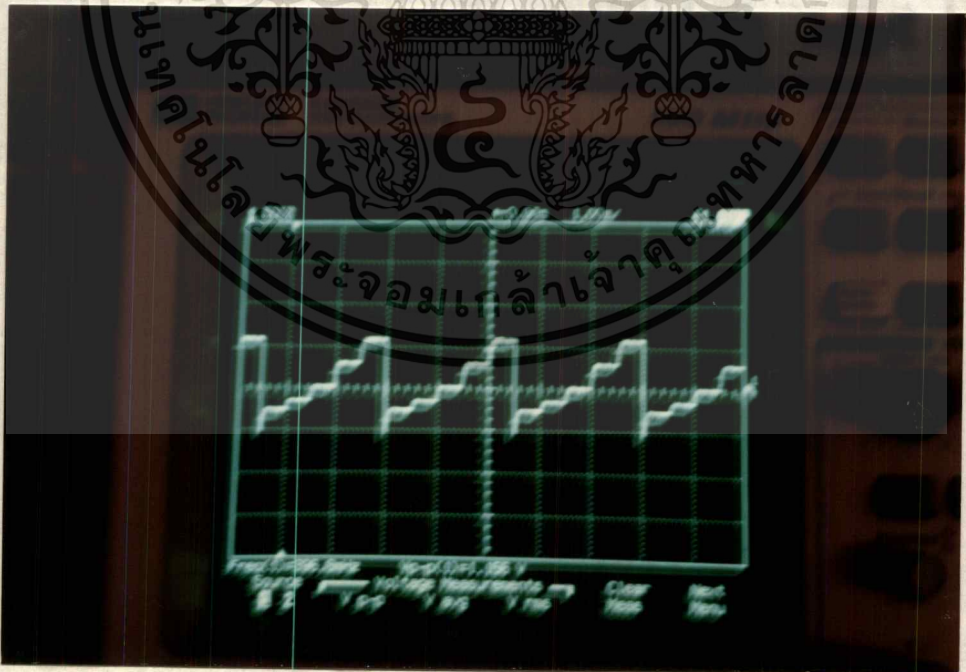

รูปที่ 5-2 แสดงสัญญาณที่วัดจากจุด TP

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

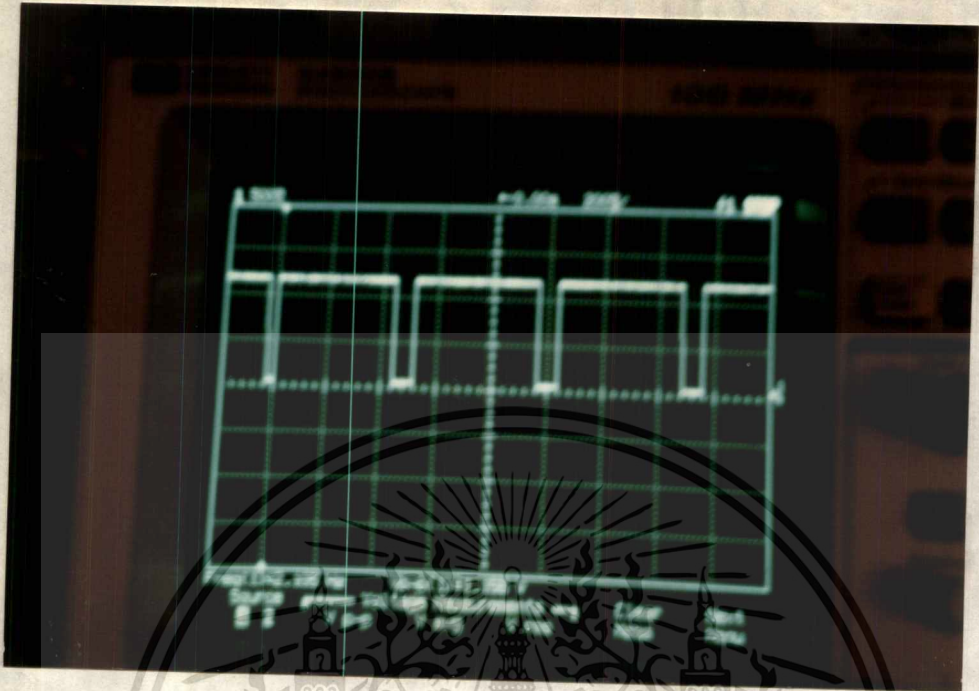

รูปที่ 5-3 แสดงสัญญาณสวิฟท์โหมดรัน

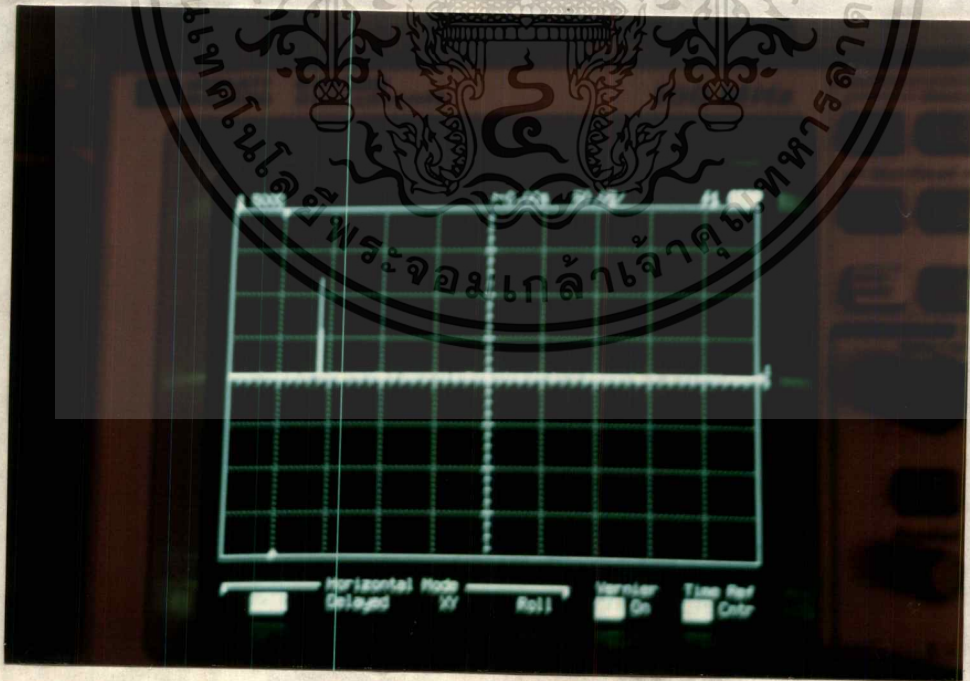

รูปที่ 5-4 แสดงสัญญาณสวิฟท์โหมดRead เมื่อปรับมาร์กเกอร์ให้ครบ 5 ตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

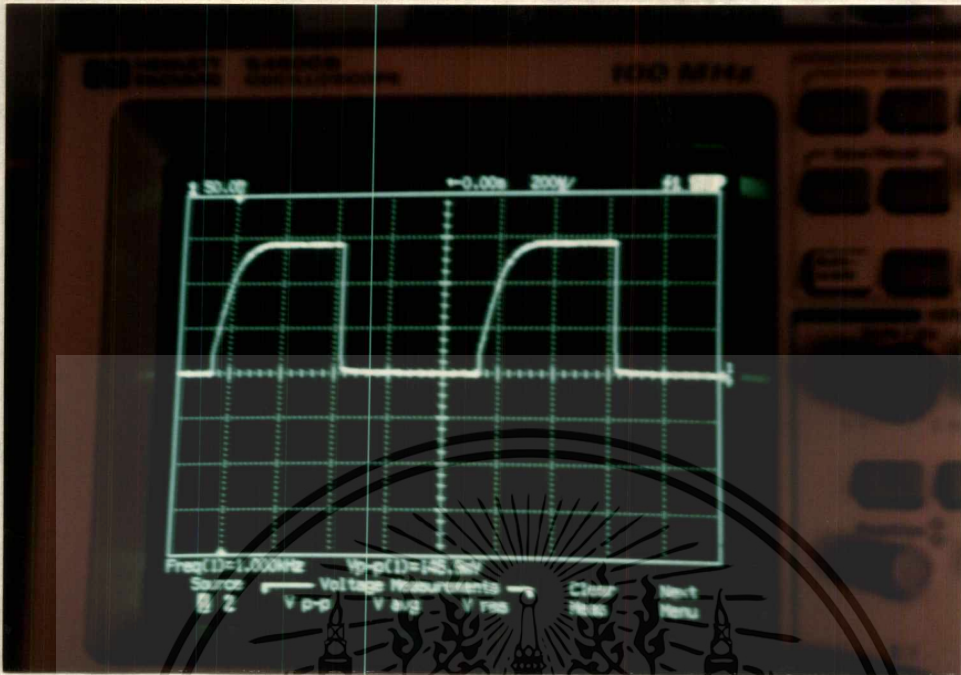

รูปที่ 5-5 แสดงสัญญาณมาร์กเกอร์

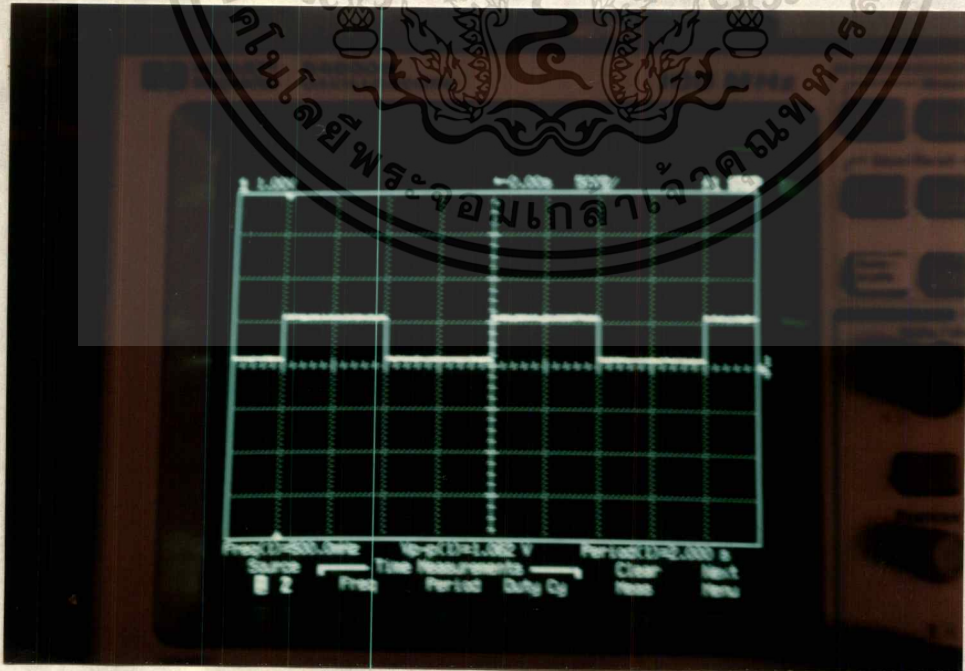

รูปที่ 5-6 แสดงสัญญาณซิงค์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

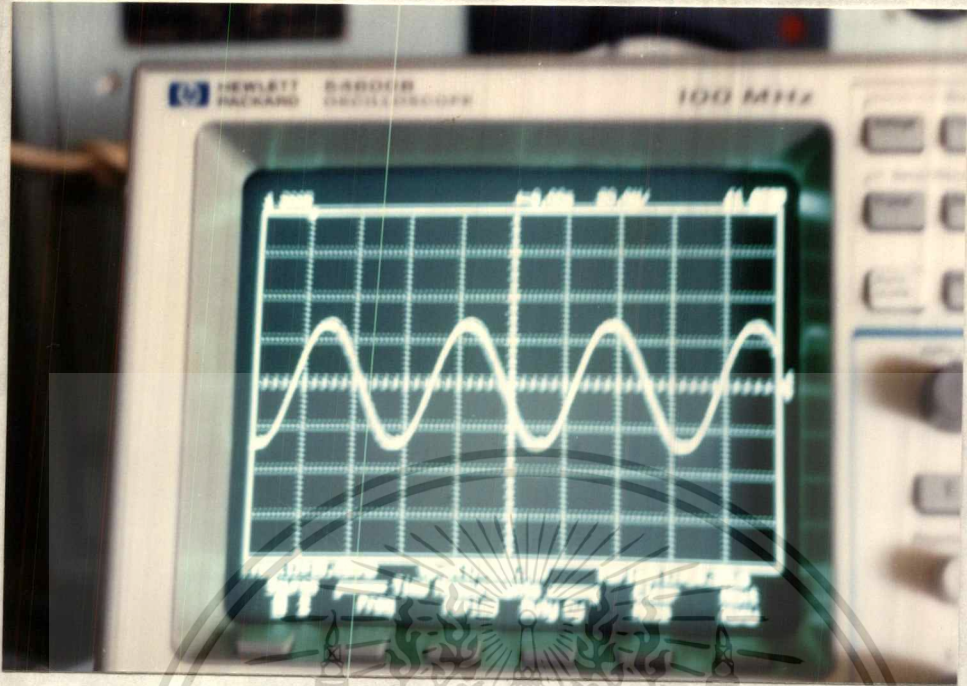

รูปที่ 5-7 แสดงสัญญาณเอาต์พุต พัลส์โฮลเมื่อป้อน $V_{in} = 1\text{ V}$ $V_{p-p} = 1\text{ kHz}$

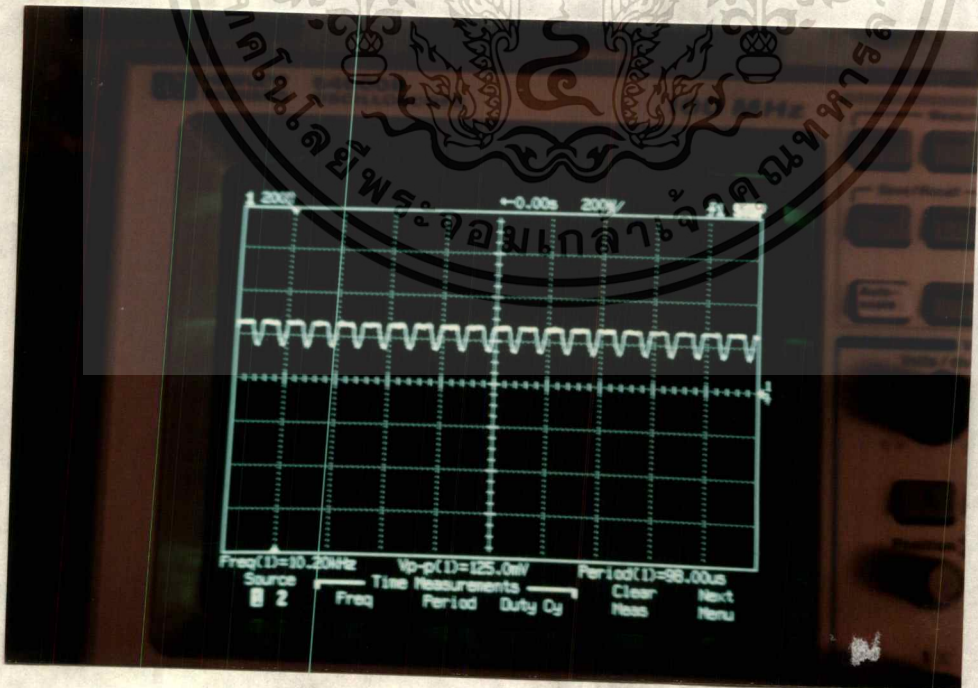

รูปที่ 5-8 แสดงสัญญาณคาบเวลาที่ใช้ในการนับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่ควรนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 5-9 แสดงสัญญาณไซน์

รูปที่ 5-10 แสดงสัญญาณอินพุตสำหรับการนับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของ บริษัท อีอีที จำกัด การนำภาพไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6 สรุปผลการทดลอง

ในวงจรอะสเตเบิลซึ่งเป็นตัวกำหนดสัญญาณพัลส์เมื่อปรับค่า ตัวเก็บประจุเพื่อผลิตสัญญาณให้ได้ความถี่ในช่วงที่ต้องการซึ่งความถี่ของพัลส์ที่ได้จะส่งไปทำให้เกิดอัตราการสวิทช์ตั้งแต่ 1.045 วินาทีถึง 31.0 วินาที การสวิทช์ของสัญญาณในช่วงต่างๆสรุปได้ดังนี้

ช่วง 3-100 kHz การสวิทช์ได้ตั้งแต่ 29-177 kHz

35-20,000 Hz การสวิทช์ได้ตั้งแต่ 12-33 kHz

3-1,000 Hz การสวิทช์ได้ตั้งแต่ 5.6-21 kHz

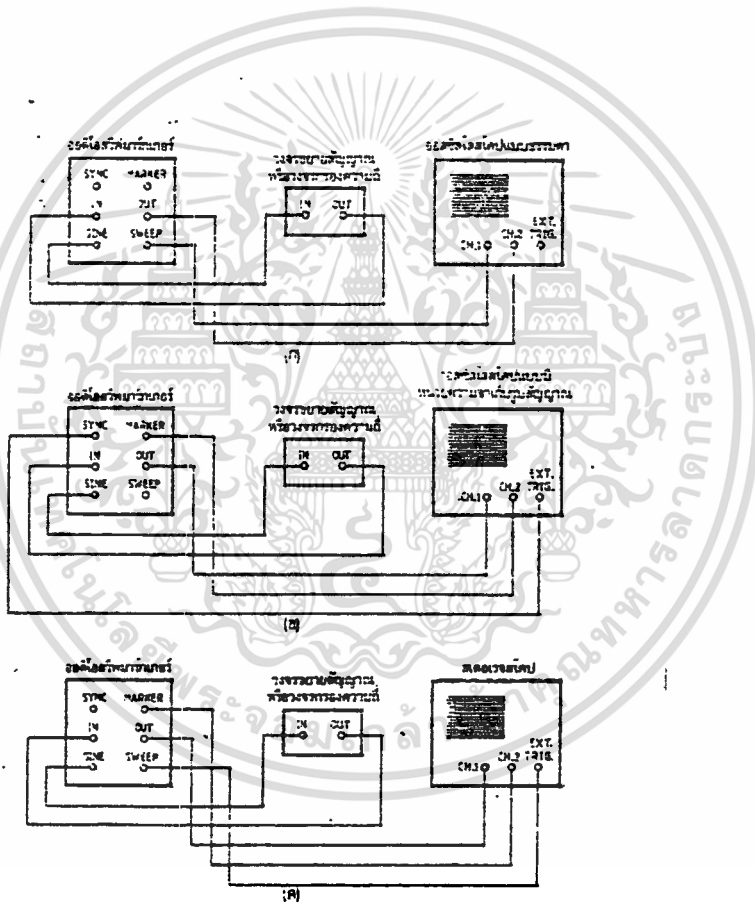
ซึ่งผลการทดลอง ไม่เป็นที่น่าพอใจเพราะความถี่เริ่มต้นที่สวิทช์ปรับได้ไม่ดีเท่าที่ควรส่วนความถี่สุดท้ายที่สวิทช์มีค่าสูงกว่าช่วงที่ต้องการ

ในส่วนของผลการแสดงผล ในโหมดโลว์ค่าของการนับยังผิดพลาดอยู่ซึ่งจากผลการทดลองที่ได้มีค่าผิดพลาดในการนับประมาณ 10 Hz ซึ่ง ถ้าในย่านความถี่ต่ำกว่า 1 kHz การนับจะผิดพลาดมากขึ้น

ในโหมดไฮ การนับยังไม่ถูกต้องแต่การนับจะได้ผลใกล้เคียงเมื่อความถี่อยู่ในย่าน 30 kHz -90 kHz ซึ่งมีค่าความผิดพลาดประมาณ 50 เฮิร์ตซ์

ประโยชน์และการนำไปใช้

เมื่อสร้างวงจรออสซิลโลสโคปมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์ขึ้นมาเรียบร้อยแล้ว สามารถที่จะนำไปใช้ร่วมกับเครื่องวัดอื่น ๆ ได้หลายอย่าง ตัวอย่างของการเชื่อมต่อ ออสซิลโลสโคปมาร์กเกอร์เจนเนอเรเตอร์ เข้ากับออสซิลโลสโคปแบบต่าง ๆ เป็นดังนี้

รูป (ก) ต่อกับออสซิลโลสโคปแบบธรรมดา

(ข) ต่อกับดิจิตอลสโคปแบบมีหน่วยความจำเก็บรูปสัญญาณ

(ค) ต่อกับสแตอเรจสโคป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หนังสืออ้างอิง

1. ยืน ภู่วรวรรณ , “ทฤษฎีและการใช้งานอิเล็กทรอนิกส์ เล่ม 1”,บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น ,
ห้างหุ้นส่วนจำกัด นำอักษรการพิมพ์ ,2535.
2. ยืน ภู่วรวรรณ , “ทฤษฎีและการใช้งานอิเล็กทรอนิกส์ เล่ม 2”,บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น ,
ห้างหุ้นส่วนจำกัด นำอักษรการพิมพ์ ,2535.
3. ยืน ภู่วรวรรณ , “ทฤษฎีและการใช้งานอิเล็กทรอนิกส์ เล่ม 3”,บริษัทซีเอ็ดยูเคชั่น ,
ห้างหุ้นส่วนจำกัด นำอักษรการพิมพ์ ,2535.
4. ยืน ภู่วรวรรณ, “ดิจิตอลพื้นฐาน” ซีเอ็ดยูเคชั่น ,ห้างหุ้นส่วนจำกัดนำอักษรการพิมพ์.
5. สิทธิชัย โภไคยอุดม ,ดร. , วัลลภ สุรกำพลธร “วงจรรขยายสัญญาณ OPERTION
AMPLIFIER” ,ดวงกลมจำกัด, ห้างหุ้นส่วนจำกัดนำอักษรการพิมพ์, 2522.
6. มงคล เดชนครินทร์ , ดร., ชาตรี ศรีไพพรรณ ,ดร.,”อิเล็กทรอนิกส์พื้นฐาน” ซีเอ็ดยูเคชั่น ,
ห้างหุ้นส่วน เอช เอ็น การพิมพ์ ,2535.
7. “เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์” ฉบับที่ 120 เดือนกันยายน 2535.
8. “เซมิคอนดักเตอร์ อิเล็กทรอนิกส์” ฉบับที่ 121 เดือนตุลาคม 2535.